

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De proprietatibus rerum

Bartholomaeus <Anglicus>

[Lyon], 21. Nov. 1482

De animalibus liber .xvij

[urn:nbn:de:bsz:31-326878](#)

De animalibus

De animalibus liber. xvij.

Ompleto tractatu de ratione
in quo ad mineralia
et vegetabilia proprietates quarum
item in scriptura divina. ultimo
de proprietatibus rerum et precipue anima-
lium est tractandum. et primo in generali. de
inde in speciali. de singulis animalibus be-
atis. s. iumentis repubilibus quorum nomina in-
tertu et in glosa inseruntur. Dicitur autem ani-
mal omne quod consistit ex carne et spiritu vite
animatum. sive sit aereum ut volatilia. sive a
quatico ut natantia. sive terreum sicut sunt
agrestia et gressibilia. s. homines repubilia be-
stie et iumenta. Ponit autem moy. tria anima-
num genera. s. iumenta. bestias et reptilia. ut
pater in gen. i. (vnde dicit basilius in carne.)
Iumenta sunt animalia in usum et adiutorium
bovi macrata. et quedam sunt deputata ad
laborandas ut equi et homines boves came-
li et huiusmodi. quedam ad laneficios uerous
et huiusmodi. quedam ad vescentium ut sues
et porci. Reptilia autem sunt illa que corpori
contrictione et extensione incurvantur et mo-
uentur in anterius ut vermes et serpentes et co-
lini. Et sunt tria genera. s. trabentia oze ut
vermiculi qui se oze trahunt. et sunt serpentia
ut colubri qui vi costarum se se rapiunt. Sunt
etiam et repentina que pedibus repant ut pli-
catae et bottate et huiusmodi. Bestie autem di-
cuntur quasi vastae que naturam habent feri-
tatis. nunc autem seuunt ungue nunc cornu
nunc dentes ut apud leones tigrides atque lupi.
Comuniter autem dicuntur bestiae animalia
indomestica que iumentis sunt fortiores na-
turaliter. sed sunt iumentibus bestiis mino-
res ut capri et huiusmodi. Inest autem circa
animalibus virtus motiva et sensitiva. s. sed et
magis et minus. nam secundum puriorum sanguis
hem et subtiliter oze quedam sunt vivacioris sen-
sus et fortioris estimacionis et pluris sagaci-
tatis. hinc est quod bos est piger et stabilis. asinus
stolidus. equus ferocius in concupiscentia
feminarum. lupus indomitus. leo audax.
vulpis astuta et dolosa. canis gratus et mes-
mor amictus et sic de aliis. vnde bonitas vel
malitia moris in animalibus honoratorem vel
malitiam sequitur coplenomis. ut dicit basilius.
Idem enim dicit aristoteles in libro de ani-
malibus.

Dicit enim quod differentia animalia sunt
mores quia quedam sunt magne mansuetus
dimis ut vacca. ouis. et quedam indomite se-
ritatis ut tigris et aper agrestis. et quedam ma-
gne magnanimitatis ut leo. et quedam magne
fortitudinis ut astute et malarum operationum
ut lupus vulpes et huiusmodi. et ista diversi-
tates accident ex diversitate virtutis dissimili-
tar in diversis. Nam ut dicit idem in libro. i.
Animalia quedam habent sanguinem et que-
dam non. ut apes et omne animal rugosi cor-
poris. sed alium habent et humorem loco san-
guinis. habentia autem sanguinem sunt ma-
loris corporis et virtutis. hinc est quod quedam
animalia diligunt societatem. et gregari in-
cedunt ut cervi origni et camelii. et quedam so-
cietas fugient et simul socialiter habitare non
possunt. ut aues uincip. uinguinius et bestie que
de preda uiunt. (ad hoc dicit idem in lib. i.)
animalia quedam sunt urbana quedam aggres-
tia. et inter omnia animalia homo non potest
uiuere solus. ut grues et apes et formice omni-
nicant hominum. Discrepant enim animalia plus
minus in nutrimento (ut dicit idem) quedam ve-
scuntur solis carnis. sicut leo tigris lupus
et huiusmodi. quedam vescuntur indifferenter
carnis et ossibus ut canis et huiusmodi. quod
dam granularibus et frugibus nutriti ut equi
cervi et huiusmodi (et ut dicit aristoteles. lib. i.) que-
dam animalia habent primum gustabile si-
cuit apes quarum gustabile est mel et planta.
quedam de numero dulcium sicut araneae gustabile
est musca. uiuit enim de venatione mi-
scrum. et quedam sunt venantia alia anima-
lia ut leo lupus et similia. et quedam sunt ac-
cumulatia suum nutrimentum sicut bericus
et formica. Causa autem quare omne animal
indiger nutrimento (ut dicit auctor) est humi-
ditas substantie et calore dissolvens humidita-
tem. et aer calidus circulans. vnde quia con-
tinua fit per calores humiditatem deperditio. neces-
saria est beneficio nutrimenti deperditio resti-
tutio. et quedam quicunque uitum suum de no-
tre ut aues lucifuge. et quedam de die. Dicit
enam aristoteles sicut et auctor. quod quedam anima-
lia omni tempore sunt silvestra. et quedam sem-
per domestica ut homo mulus et capra. et que-
dam cito domesticata ut elephas. De omni
autem genere animalium domesticiorum in-
ueniuntur aggressa sicut silvestris homo / si-
lestris bos / silvestris equus / silvestris canis
agrestis porcus. et quedam animalia sunt ma-
gne impetuositatis et bellicitatis / et maxime
tempore continuae et amoenas. In omnibus autem

B

Liber XVII

onimatis est appetitus delectatiois et tunc
masculi zelant et pugnant pro feminis et que-
dam animalia ingemant ut sint illo tempore
eorum cornua dura ut porci agrastes qui confrin-
gentes se a cornibus intrant lutum et ideo tunc
pugnant (ut dicit aristoteles) et quedam anima-
lia sunt magne refrenationis et quedam ma-
gne ire et tenacis memorie sicut canis came-
lus et asinus et quedam sunt debilis memo-
rie. ut structio et colubra et solus homo memo-
rat oblitus. (ut dicit auicenna) multa in anima-
lia retinent memoriam eorum que vident et ad-
discunt. ut dicit aristoteles. lib. i. In solis autem ho-
mibus est memoria. put memoria subiacet
rōni. et ideo dicit augustinus. de ciuii. dei lib. xi. Est
nigra admiranda quedam in brachis pruden-
tia in quibus nulla sit proprie loquendo sci-
entia. quedam tamen in eis similitudo scire re-
pentur evidenter enim habent soleritatem in edu-
catione fetū. in edificatione latibulorum et ma-
sionum. in inquisitione nutrimento. in me-
dicatione vulnorum. in fuga vocuum in psagio
mutationis temporum futurorum. in cognitione
amore panis suorum. nam cenus cenua diligit/
et leo leonam / et visus visam et sic de alijs. (dicit etiam aristoteles) quod in omni animali est radi-
cale membrum quod principium est omnium virtutum
naturalium spirituum et animalium. et hoc ē
cor vel aliquid loco eius. a cuius radice dicit
auicenna. Incipit omnis animalium creatio for-
mano et figuratio. formatio animali bivito et
fecto faciem habet rectam ad suum materi-
ale et originale principium scilicet ad ipsam terrā.
Sola enim statura erecta est a nature principio
et omnia resenata / in quo natura hominis super-
empta aiantia est nobilitata et mirabilis sub-
lumata (ut dicit poeta) Os hoc sublime de-
dit celum meum tecum. (propter quod dicit basilius.)
Si homo corporis voluptate fedatur obediendo
ventris luxurij sponte est iumentis insipi. et
si. f. est illis. Item dicit basilius. omnia fere terre
aiantia genitali stimulante ad propagationem
sui genens et successionem plures aiant. et hoc po-
tissimum accedit tunc vicinali quia virtus caloris.
celestis incipit in aiantium corporibus quodā
modo dñi. Simile dicit augustinus. et etiam auicenna.
omne inquit animal habens semen generat
animal sibi sile. et ideo animali non valenti
seruare spem suam in se dedit natura membra
ut semen expellat et aliud membrum ut semen
recipiat. sicut in femina est matrix et hoc ē ge-
nerale omnibus animalibus in quibus ē di-
scritio sexus. quod masculus se habet per modum
formae feminae per modum matrem. et ideo omne

femininū habet matricem vel aliud loco ma-
tricis in quo suscipiat fetus suū. et hoc aca-
dit diversimōe in diversis. quia alio modo in
uariis et alio modo in alijs animalib⁹ in-
terioris perfecta animalia concipiēntibus. sicut
de multis exemplificat auicenna. perficit autem
(sequens ap.) omnia animalia habentia saug-
uinem non habentibus. et dicit quod ista simpliciter
sunt nobiliores et maiores in quantitate et vir-
tute exceptis paucis belvis aquaticis et mar-
tinis. et (subdit) quod omne animal habet san-
guinem nobilem. quatuor mouentur instru-
mentis quia quatuor pedibus ut in brachis.
aut duabus manibus et duobus pedibus per
in hominibus. similiter in duabus aliis et duo
bus pedibus. ut patet in aubus et peccatis
multa tamen inueniuntur animalia plures pe-
des habentia ut patet in cronicis et in cruciis
et in alijs. similiter etiam et plures alas ut per
in papilionibus apibus et locustis. et in ihsu-
num viger sanguis qui natura est rheubarbarus
propter quod plus et efficacius operatur. iiii. or-
gana in primis quod multiplicia in secundis et
nobiliores sunt membra et efficiencia anima-
lium ad operandum ut pte anteriores. quod in po-
steriori quod calor sanguinis cordis percutit
patet ut eis vicinus appinquat. Genera-
les autem animalia proprietates tangit auicenna.
(sic dicens) Communicant autem quedam ani-
malia in membris ut homo et equus in car-
ne et in nemo. Discrepant autem inter se in mem-
bris. primo in qualitate et habitudine membrorum
nam tam simplicium quod comppositum ut tech-
no habet conditas et hercules spumas et homo
non. et habet equus caudam et homo non.
Item discrepant in quantitate. ut apertura
oculi nocte est magna et apertura oculi aqua-
le est parva. Item discrepant in numero quia
quedam sunt bipedalia et quedam quadrupedalia. ut patet in
araneis quodam pedes habent octo et quodam
habent decem. Item in qualitate et in co-
lore et in figura aurum mollicie et duncie. ut
pes bouis est valde durus. pes vero hominis
est valde mollis. Item discrepant in similitude.
ut patet in mamillis equi et elephanti.
nam mille elephanti sub pectore et equi
sub inguis et habent. Item discrepant in
actione ut patet in auribus elephanti cum qui
bus pugnat et in manus suis quibus pug-
nat. Item differunt in passione. ut patet in
oculis vespernionis qui sunt valde debiles et
birudinis conuersio sunt valde lata. ut patet
auicenna. Item dicit in animi appetitu. nam quedam

De animalibus

115

sunt fortis appetitus ad coitum / et quedam debilis ut elephas et turtur. et quedam appetitum cum omni sp̄e. et quedam tantum cū sua et quedam sunt semp continentia ut apes. Item quādam sunt magne auditatis et vocationis in edendo. et ideo quedam venantur de nocte ut lupi qui dicuntur ab ala. et quedam die ut acipiter et aquila. et quedam propter sex de die et de nocte sex eacti. Item in omnī animali necessaria sunt diversa membra sibi invenientia / ppter diversitatem operationū. vnde et ossa sunt necessaria ut sint rocius corporis sustentamentum. cartilagine. necessaria sunt ad defensionem canis ab ossium lesionē. nervi etiam necessarii sunt ad membrorum coniunctionem et sensus ac motus ppter membra deportationem. et sunt duri ad insassionem / et flexibilis ppter incurvationem. caro sunt necessaria ppter vacui impletionem / et caloris vitalis conservacionem. cor necessarium est ppter vite spirituum generationem. pulmo ppter necessitatē respirandi / et frigidus aeris attrahendi ad caloris cordis mitigatio. stomachus ppter ab eo ppter digestione. epatis substantia est necessaria ad sanguinis generationem. vene sunt necessaria ad sanguinis per membra deportationem. intestina fuerint necessaria ad fecis depurationem et evacuationem. renes et genitalia ad speci conservacionem. fel necessarium est ppter digestionis confectionem. splen ppter superfluum humoris melancholicus recollectio in caput cum suis contentis fuit necessarium ad rocius corporis et capsulae junctionem / vocis pronunciationem / tamen cibi ac portus ad stomachum transductionem pecus necessarium est ad cordis et spiritalium membrorum defensionem brachia et manus ad operationem. latera et coste ad naturalium membrorum protectionem. crura et pedes ad corporis supportationem et voluntariam de loco ad locum corporis motionem. cutis est necessaria ad oīm interiorum ab extinseco nocturno munimen et pili sunt necessarii ad curtis protectionem vngule fuerint necessarie ad extremitatum custoditionem / et etiam in multis animalibus ad defensionem. Ingeminata est enim natura in singulis animantib⁹ / ut alii quid habeant munimenti contra lesionem et ideo certi habent cornua / apri culmos / et leones vntur vngulis p mucrone. et sicut patet in animalibus nūbil est superfluum vel diminutum. Alij mora autem animalia que carent dentibus acutis et vngulis et cornibus agilitate et membrorum et habilitate ad fugam munimuntur.

ut patet in leporibus et damalis et buiis homini. Itē omne animal generans aliud aīal bīz oculos ppter talpā que haber oculos clausos tela et hec tela data est ei ppter debilitatē visus. Et omne animal habens aures mouetas ppter hominem. Et omne animal spirat. sed quedam p vias manifestas ut p os et p nares et quedam p vias occultas sc̄z per occultos poros. ut apes et musce / et animalia corporis anulosi. Et omne animal quādipes habens sanguinem haber medullā. et maxime homo multum haber de medulla respectu sui corporis. et hoc fuit necessarium ppter multiplices eius operationes. Et omne animal habens cornua haber soleas pedis scissas exceptio animali unicorni quod unum cornu habet et in fronte et unam soleam in pede sicut equus et omne alēcornū cornu habet vacū ppter cornū et unicorū. et omne animal cornū est quadrupes habens sc̄z cornua naturaliter exceptio serpente quodam in egypcio qui cornū inuenitur / et cerastes a multis inveniatur. er dico de animalibus cornua habentib⁹ que sunt de natura ossis. nam testudines habent cornua quedam mollia et viscosa nisi cornua non sunt / sed potius quedam additamenta cum quibus testudines quia debilis sunt visus vias sibi queruntur et si qua occurrerint eis dura statim cornua retrahuntur / et inter suas cornulas se reconducent. nam suis conchis vntur pro domibus et p castris. Item quedam animalia habent dentes in utrīq; mandibula et quedam inferius tantum. et que non habent dentes in superiori mandibula / sunt cornuta. nulluz animalibus dentes recurvos / sive curvos. culmus enim et cornua simul non concidunt. et animalia deputata prede hūt dēces diuisos / et acutos / ut melius possint intrare pīdam / et cœuillere fūlsum ut lupi et leones. animalia vero domesticā ut vacci / et domesticā cabilia ut elephas et camelus dentes habent equalēs et paucos. q. sunt vñū / et melius comedunt herbam / et equaliter p̄secundunt eam circa terram. nec habet aliquid animal plus ordines dentium in ore q̄ duos exceptis pisibus / qui ppter dentes maiores quos hūt serratos / et distantes in mandibulis / hūt interius dentes quodāmodo insitos / quibus ut dicit ap. recolligunt abos / ne aque liquiditate de ore citius disuentur. ut patet in lupis aquaticis / lucis et etiam in multis alijs. In india tamen dī animal esse monstruosum simile in corpore vīse in crine / bonum in facie / et bīz caput rubrum habet minimū / os maximū et horum

Bz

11 Liber XVIII

ridum. et in utraq; mandibula tres ordines dentium in unum distinctorum. cuius extremitates sunt et leonis. et cauda ei? e simili cauda scorpionis agrestis bina aculei. et pectus pilis sussicat poro aggressis suis sens. et b? vocem horribilem sicut vox est tuba. et e velocius animo et comedit homines et inter omnes bestias recte nulla crudelior et monstruosior inuenitur. (ut dicit auicen.) et hec bestia grece vocatur varius. ut dicit pli. li. viii. c. xxxij. Apud medos inquit. (ut scribit belias) est bestia primitissima quae manucorami vocant. habens triplicem dentem ordinem pecinatum sibi alterius et co-untem. auncialis et facie bonum similis est. glauco baber oculis et colores sanguinei / leoni similis / cauda leo; piomis. modo spiracula ingerens et infigens et vocem habet vocem bonum similem. ut si miscetur vox bonum fistule et tube. videatur in concentibus eodem uenire. et unde idem est aida de quo auic. loq? et pli. Idem omne animal gerat animal. b? duos renes / et vesicam. sed animalia ouana non habent renes vel vesicam. supfluitas enim humidi in aribus transit in ungues et in penas. in natantibus transire coibas et in squamas. et ideo non indigent membro supflui humili receptivo. Item omne animal habens cornu et non habens dentes supius ruminat et b? plures ventres. vnu valde magnu et aliu minus. vnu longum et aliu amplius. et cum quare habeat multos ventres est multiplex digerit. quia suus abus est succus et non bene malit. canis in principio / propter auditatem comedit di. et ideo oportet itemum mastican. de maiori autem ventre attrahitur cibus ad os. ut iterum manifestetur. et sic masticanus trahimatur ad secundum ventre ut ibi digeratur. et sic masticata vocatur ruminare. (ut dicit auicen.) Item dicit auicen. li. iij. c. i. ego dico quod omne animal habens septem. b? cereb? pingue. et quod non habet lepus non b? medullam vnicofsa et omne spirans b? pulmonem vel aliquid loco pulmonis. sicut pisces branchios per quos aqua cum aere attrahit et post emittit. et omne animal habens sanguinem habet cor et epur. quod vero careret sanguine / careret corde. habet tam? aliquid loco cordis / in quo est sedes vite. Item omnia animalia germinantia habent fel. quedam occulte. ut ceru? equus mulus. et quedam manifeste. solus delphinus careret hinc generet et spiraret. animalia autem quantia habent fel magnum vel parvum. sicut pisces et serpentes. Item dicit idem quod omne animal habet sanguinem / habet semen et omne sanguinosum generans aliud b? quinque

sensus / nisi quoddam genus muris cuius oculi sunt coopti. et habet pupillam sub cono. Et via sensuum in aliquibus sunt occulte. ut aures et narines in piscibus qui audiunt / ut patet quod fugiunt strepituz / et olfactum. aliter non venient ad rethe propter lacr? et canes assas. propter quas cancri intrant spornulas piscatorum. (et hoc dicit arist. ut dicit auicen. (quod delphinus et vnu aliud genus piscium / ad tonitruum et aliu motum magnu et sonum repentinum cadit ad fundum sicut in eis esset epileptica. et nunc capiuntur aesi essent eborum. et fugiunt a loco ablationis alterius pisces interfici. et fugiunt a sanguine alterius pisces. et fugiunt sordida retia et spornulas immundas. et libenter subinfrant nouas. et animalia annulos copiobuntur et sensus quibus occultos / ut apes et formicæ. unde audiunt a remoris et olfactum / et in quibusdam odoribus delectantur / in quibusdam interficiuntur / ut odore sulphuris / et cibusti cornu cenni. ut apes nec manent in loco malo odori / sed queant in loco odoriferio / et en? ubi est dulcedo. ut dicit idem. Item dicit idem differunt animalia in modo vociferandi / quod quedam habent vocem forte et acutam. quedam debilis et remissa. quedam autem valde nondicam siue nullam. et sola animalia humana oratione anterior et pulmonem / et respirantem dant vocem. sed que non respirant aliqui faciunt somni? ali? quodam sibilum. et alia fatigant vocem suam et alia maxime vociferant. et gemitus tibi et amoris. et per proprias voces se cognoscunt et ad amplexum se invitant. Item cum animalibus sanguinem quod ambulant vigilat et dormit et omne habens palpebras claudit eas cum dormit. Et oea et oua facit somnum tenorem. Item omne animal indiget mutuamento sibi conueniente / et sive co?pletione / respondente. et hoc est necessarium / ut propter indumentum sustentandum / vel propter eu? et augmentationem / vel propter depditionem per calorem restorationem. Sed in modo sumendi cibum est magna differencia / similiter in sumendo potum. nam animalia gressibus sunt completi et equaliter labi? suggesto bibunt. ut homo / equus / vacca / et mulus et animalia vero que sunt inequaliter labi? in quibus scilicet labi? inferius non responder equa liter superior sed est bis etius lambido bibunt ut canis / cattus / et huiusmodi. unde secundum dispositionem labiorum per equalitatem quedam sanguini et quedam lambunt. germinata est natura / ut canis / et cetera labentia tenaciter et logiores habent linguam ac flexibilior? / ut sine abertura ad aque comprehendionem / et ipsi? ad os depor-

De animalibus

196

ratione, multa tamē sūt animalia et quadru-
pedalia que nō bibunt nisi raro, ut lepores, cu-
niculi et buiusmodi, quia talium animalium a-
bus est valde humidus, et eis humitas est ei
loco potus, et sufficit ad abi deportationem
per media et ad caloris phisici mitigationem.
Cetera vero animalia que sunt multe caliditatis
et siccæ complexionis vel accidentalis, ut unum
cibo secco aut calido, potius indigent ad predi-
cta, et hec est cā ob quā columbe et cetera vo-
lucres que non sunt capaces prede bibunt, qz
comedunt graua et buiusmodi, et ea p. cibus
est grossus et calidus atqz siccus, aues em p.
de vntur cibo humido acutaliter, et ideo nō
bibent nisi raro, et quando bibunt signum ē
infinitatis, et qz in eis est excessus caloris in
naturalis, (ut dicit aristoteles, et etiam auicen.)
Item dicit auicen. qz animalia partu corporis
magis sunt ingeniosa qz illa que sunt magni
corporis ut pater in araneis apibus et for-
midis quorum oga sunt ita subtilia qz ad si-
milia facienda sensus hominis non attingit.
Supplet enim in eis natura in sensu et inge-
nio, qd illis videtur deficere, in fortitudine et
virtute, (ut dicit idem, Item ut dicit solinus
in libro de mirabilibus mudi circa finem.
Omne animal habens dentes serratos ē gu-
losum, et bellicosum, ut pater in cane, panthe-
ra, leone, et viso, et feminine talium animalium fi-
lios generant incompletos ut canis cecos, et
sa generat frustra carnea qz linea mentis nō di-
stincta que cubat illa sub acelis suis sicut gal-
lina supra oua, et lambendo paulatim format
ea, donec forma recipiant debitam et figuram,
panthera filii et leona filios, p. creant, sed non
perfette effigiatos, nec completos, Item omni-
ne animal faciens multos filios, primo nescē-
tem magis diligit, et magis sibi reputat natu-
rale, ideo quedam animalia deuorant semini
suū pter primū, sicut porce quedam facere sūc
consuete, ut dicit idem, Item idem in om-
nibus animalibus facientibus filios incom-
pletos, causa incompletionis gulositas est, qz
si expectaret natura usqz ad complementum, su-
gendo interficeret matrem, ppter immoderā-
tiam appetitus, et ideo celer in talibus ē na-
tura ut citius nascantur et ut citius oriuntur,
ne parentes nimis grauenatur, Item qz a-
nimalia talia generata sunt bellicosa, et ppk
victum ut dicit auicen, sibi inuicem odiosa, in
geminata est natura remedium ad spēi salua-
tionem, et multi filii pariter perirent, ut si for-
san multi perirent in bello, saltem in paucis.
pēs sonserent, et saluerent, et ideo lupa pa-

nit multos filios sicut et canicula, simili et vi-
pena dī, xx, filios parere similes, ut dicit idem)
et ideo cum filii vīpere multi similes uiuant in
ventre et aucti ture nutrimenta multa suggerint
et attrahent de humore, vnde mater tot nutrit
ne nō sufficiens, deficit et moritur, anteqz possit
ad plenū filios suos parturire, Item dicit
aristoteles, et auicen, qz animalia habentia dentes con-
fuscos et rotundatos sunt paucorum filiorum, ha-
bentia vero dentes divisos et acutatos et pedes
multe fissure, sunt multorum filiorum, et multa sper-
maria, Et animalia habentia pium corpus plu-
ris generationis sunt, qz animalia magni cor-
poris, et animalia que paucioris sunt generationis
pauciora habent ubera et dñe quo ad situm, et
ideo canicula habet multas mamillas, simili-
ter et porca que sunt multorum filiorum, Item
animalia superflui coitus et cotunii sunt brevi-
ores vite, qz illa que raro coeunt, et tinate, et p.
pter hoc enuchi diuina vivunt, qz neruus ei p.
scanditur, qz qui descendit semen, Item di-
cit galienus, libro de spermate, et buiusmodi roez
assignat auicen, in libro de animalibus, (ybi
dicit) sperma inquit d semine bono et pleno
digesto quod iam est conuentibile in mebroz
nutrimentum, et ideo quando homo ejicitur
suum humorum semen multum discolorat
et debilitatur corpus eius, magis qz si quadra-
gesies exire tantus sanguis de corpore, qz sper-
ma est res abilitata ad transuenditum in mem-
bra, et ideo quando exire auctoratur mebroz nu-
trimentum naturale, et fit magna depeditio,
spuma et virtutum in corpore animalis, vnde
frequens coitus et immoderatus est causa qz
re corpus dissoluitur, et sic vita p consequens
breuatur, et ideo elephas diuissime vivit, qz
cautitatem amat et libidini raro vacat, (ut di-
cit idem, et bucasque aristoteles, et auicen, et soli-
nus,) Isa, autem indieris universalibz tra-
ctat de animalibus, p. tis sunt humani corporis
nutritiua, nam quedam animalia conueniunt
humane complexioni ut agni, ed et porcini
ter domestici, ceni ac caprioli inter silvestria
et quedam omnino p. trariantur et hoc in nu-
mio calore, ut tiri et serpentes, vel in nimia
frigiditate ut aranee et scorpiones quedam vero
nature hominis dissimilia sunt, sed tis nō om-
nino repugnantia nec mortifera, sicut sunt be-
rici, lepores atqz vulpes, et cetera animalia,
habentia grauius odoris cames, talia em aia-
lia pessima p. bent humano corpori nutrimenta
Silvestria autem animalia sunt calidiora et
sicciora et macilenteria qz domestica, tum, p.
pter propter motus communitez er p. opter

A 5

Inhabitati acri calidatem. tū etiam ppter
nutriti sui siccitatem. et ideo carnes habet
duriorē et in digestibiliōres. quod pater qz
carum caries occise non ita cito putrefactū. si
cū domestice. vnde omnia siluatica min⁹ sūt
sapida/minus umbilicalis qz domesticā. excep
ns capriolis siluaticā/que ceteris saporosio
res sunt et laudabiliōres/et nutritibiliōres cor
pora enim eorum ex motu ratificantur/et bu
mores subtiliantur/et pori aperuntur. et bu
mores qui sunt causa gravitatis odoris disso
luuntur. et sic saporosiores ratione motus/et
laboris accidentaliter efficiuntur. nam per bu
mores dissensus tempatur cor naturalis fri
giditas. et ideo in animalibus siluaticis mag
ni exercitū et multi motus gravitas saponis
et odoris amputatur et tenet: efficitur caro
agnis p̄c̄is/et resolutis humoribus/ carum
caro facilis et cicus digeritur et membris in
corporat. et rōne sue siccitatē naturalis/ tar
dius a membris dissolvitur. Item ista autē
animalia quedam nutritiūtū enī in locis bi
midis et aquosis. et eoz carnes multum sunt
nutritiue/et velociter digerunt: sed cito a mē
bris dissoluuntur. quedam vero pascuntur in
locis siccis et montuosis. et ideo eoz carnes
sunt laudabiliōres/et in custodienda et regen
da sanitate communiorēs/et confortatiorēs/ et
durantione in mēbris pfectiores. animalia au
tem que demesticanter/et pascuntur in domi
bus carnes habent viscosiores et grossiores. p
pter multas comediones/et cibi sui corruptio
nes. et duriorē sunt nutritiūtū. et ad digerē
dūm in stomacho et repate tardiorēs. (nāz ut
dic̄t hypo.) Ad cognitionem bonitatis natu
re animalium/quo ad corpus nutriendūz cō
fert scire loca et pascua vbi nutritiūtū. aciem
humidum vel siccūz in quo conueniantur. qz i
tatem motus et quietis qualiter salicet in exer
cito vel oco naturaliter vel accidentaliter dis
ponuntur. animalia autē que naturaliter sūt
domesticā/minoris calorū sunt/ et maioris
humiditatis/qua siluatica. et ideo eorum car
nes sunt molliorēs/et ad digerendum facil
iores. ex multa enim quiete pori clauduntur et
per inclusum calorem humorēs grossi dissol
vuntur. vnde carnes molescunt et attenuāntur. et
quia nūnum comedunt et bibunt/ augmen
tantur eoz supfluitates/et piguedines mul
tiplicantur. et ideo talium animalium corpo
ra sunt multum nutritiūa et sapida et p corp⁹
et venas facile penetrantia et multinidie. n. vi
scositatis et būditatis/ corruptiōi et putrefac
tiōi sunt vicina et humores supflui generantia.

¶ Quid naturaliter nutritiūtū prop̄rē excess
sūt būditatis cito a mēbris dissoluūtēs/ sicut
cīdāliter min⁹ qz siluatica nutritiūtū corpori a
ministrant. quia siluatica et si p̄z nutritiūtū
verūtamen quia dura sunt et ad dissoluē
dūm tarda in mēbris quibus assimilantur.
diutius p̄seuerant/et ideo accidentaliter anti
qui ea nutritiūtū asserebant. In omni etiam ge
nere animalium/masculina sunt calidiora fe
minis/et nun̄tis būditatis. et ideo subtil
tiorē et laudabiliōris nutritiūtū sunt carnes
masculop̄ qz feminaz excepta carne caprae qz
in femina laudabiliōr est naturaliter/ qz i ma
re. nam in femina eius būditatis tempat sic
citatem complexionem aleum. sed masculina cali
ditas incendit siccitatē masculi naturalē. et
ideo laudabiliōr est caro femina in hac spē
qz masculina. quia magis est tempata et a sic
titatis excessu elongata amplius. et hoc sive
strecens sive antīque. et maxime qz lacte est
ad hinc vicina. quia tunc ewo naturalem sicas
tatem tempat/et laus lactis/et laus feminei
tatis. Animalia uero castrata/inter cōplexo
nem maris/erfemine sunt mediocria. nāz car
nes castratorē minus calefacunt masculis pl̄
feminiis. et tardius maribus citius feminis di
genimur et ideo minoris sunt nutritiūtū/ et
deterioris masculis/er maioris feminis bo
nitatis. Et est regula/qz inter animalia natu
raliter būmita meliora sunt pfecta. qz i
pfecta. ¶ Item naturaliter femine sunt melio
res masculis. et hoc in etate imperfecta pot⁹ qz
pfecta. vt dicit idem Item vanatur bonitas
animalium ex diversitate etatū. nam ani
malia valde lacri. vicina. sunt magna būmita
tis. et viscositas et lubricitas. et ideo
eo aūm carnes flegmaticas supfluitates gene
rantes sunt. vbi siccē sunt naturaliter siccē ba
vine et caprine/et talium animalium carnes
in tali etate sunt laudabiliōres. maxime si na
trita fuerint bono lacte. ¶ Meliora sunt autem
carnes animalium a lacte separatā. quia mino
ris sunt būditatis/ et viscositas/ et tempa
te soliditas. In etate vero iuvenula. quan
do animalia sunt in statu. tunc sunt eo aūm car
nes duriōres et sicciores et maxime si anima
lia siccē fuerint complexionis. et ideo ad dige
rendum sunt eoz carnes duriōres. membrorē
tamen conformatiōne sunt. laudabiliōres et
in durantione plus qz in regenda sanitate. vt di
cit idem in. iii. etate vero decrepita. quo ad
esum plus sunt mutilla. duplicita de causa. qz
muta sunt calorū naturalis extinctioni et
būditatis substantialis consumptiōni et

De animalibus

¶ id est carnes sunt durissime, et ideo omni-
no in digestibiles maxime si siccæ fuerint cō/
pleriōis. Et ideo est generale inter omnia a
nimata voluntia et gressibilita/dum sunt cre-
sentia, q̄ sunt quo ad nutrimentum laudabi-
lia: q̄ post decipiātionem ad sensum / et ma-
gis sunt annos/a (vt dicit idem.) Itē est diuer-
sitas ex parte nutrimenti, nam que pascuntur
in montibus sunt melioris sanguinis / et sub-
tilioris / et acutioris/ propter paucitatem cibi,
que vero numeniu palustribus/ sunt sanguini-
nis grossioris / et maioris pinguidinis / et mi-
noris caloris / et aploios opilationis. Alia
autē pascēta maliores herbas/ ut boves macil-
lentioria sunt i hyeme q̄ i vere / vel estate/ qm̄
eis deficiuntur numerita, et ideo post mediu ves-
tis/ vel ante/a/ ingrassantur / et augmētantur /
et eoru carnes sunt saporosiores / et laudabili-
ores, ppter habundantias congrui alimenti.
Animalia vero minutas herbas pascēta/ ab
initio veris/ vñq̄ ad mediu estatis sunt grassi-
ora / et tenuioria / et bonitate carnis laudabilio-
ra/ q̄ n̄c competentia inueniuntur nutrimenta.
Sunt et alia aialia/pascēta ramos/ et virgo-
los/ et eremites, et ista sunt bōa ab initio es-
ta vñq̄ ad hyemē/ q̄ n̄c sunt rami tenuiores.
Vñ aialia que minutas vñntur herbis / et siccis/
meliora sunt q̄ illa que humidis herbis num-
untur, et illa que teneros ramos comedentes/
atq̄ frondes/ meliora sunt q̄ illa que domi fru-
endis aliatur/ sunt multū comedentibus / et bi-
bentibus meliora/ n̄ rā montuosa q̄ campe-
stris animantia ex frequentia sui exercitū atq̄
motu quē domi nutrīta sunt meliora, n̄ sub-
tilior ac et siccior a talibus attribuitur ratione
discursus. vñ minuantur humores superfluita-
tes / et desiccatur/ et sic sive cōplexiones tēperā-
tur. Ecōuerso aialia q̄ domi nutrīunt ex par-
nitate puri aeris / et defecione motus / et mul-
titudine abi et potus / et in abi cōpletione mu-
nus laudabilia inueniuntur. Diversificantur
iterum animalia sc̄z pinguedinem / et macez
et mediocritatem / nam que sunt crassissima /
sunt pessima quo ad esum/ nocent enim dige-
stionisquia super cibum natant/ et cibum in/
flant / et vires stomachi emollient/ et lubricita-
tem / et viscositatem induant, et ideo nimia pinguedo/ bumidum sto-
machum dissoluit/ deficiente contentia / et cō-
fortativa et expulsiua virtute. stomachum ve-
ro calidum numis incendit/ sicut ignis exten-
sus ascendere pinguedinem confuevit, et ideo
præcepunt antiqui/ vt d̄ crassissimis anima-
libus sola caro nubea dehūdata/ cōter come-

datur. Animalia vero inسائلenta/ sunt neno-
sa / et parum sanguinis habentia / et paru bus
mida, et ideo parum nutrimenta/cōpori bu-
mano ministrativa/ sed inter animalia que in-
termacem / et crassitatem sunt media/ sunt tem-
peranq̄a et laudabiliora/ cum nō tantū pingue-
dinem habeant ut calores incendant/ et vi-
res stomachi lubricent, nec tantum macei / ut
naturam infrigident / et a sanguine eā depau-
perent/ sive priuent. Item inveniuntur diuersi-
tas in animalibus fin tempoz mutationem
nam qued am animalia in uno tempore a me-
dulla et sanguine depuperantur/ qui in tem-
pore opposita plena inueniuntur. et hoc sensi-
biliter patet in conceilibus maris / et in cere/
bro hominis. et fo: san cuiuslibet aialis (vt ec-
presse dicit aristot. li. de proprietatibus elemē-
tor) / et ideo multi in una parte mēsis vel anni
infirmātūr/ qui in tpe opposito tñ ab oī ifit
mutans ipēt cugiosūt/ vt p̄z in lunaticis
melancolicis / et caducis/ de hoc quere suprā
in. c. de luna. sile dicit auice. de symia. Q̄ fin
mutationē tēpoz / et in marie sc̄m lune cursus
letat/ vel tristat. sic et quedā aialia in uno tpe
macerātūr/ quātūcīq̄ vicinalia tūc habiūtāt.
et eadē in tpe opposito dormiēdo impinguātūr
sicut dicit auice. glires inquit tpe hyemali nō
mouent̄s facēt sicut mortui et nibil comedē-
tes/ dormiēdo impinguāt. repūt vero in tpe
estatis / et se moner in estate ē elī solis. Sumi-
lenamarde byrūdībus / et quibusdā alijs a/
nibus/ que q̄ morie inueniuntur in arbore cō-
cauitatibus tpe hyemali/ que postea vires re-
sumunt/ et quasi dormiēdo fortiores effece.
agiles se ostendit tpe estivali. Et sic v: se/ sc̄m
auice. et arist. et solinū/ post cōceptu multo tē-
pore in locis abdīs se abscedūt/ et n̄c tpe
penitus abū nō assumūt. quere infra. c. de ve-
so. Sic et pisces vno mense impinguāt / et sta-
tim in sequēti tpe macerātūr. et quedē impinguā-
tur vēto septēmonali/ vt pisces lōgi, et qdā
mendionali/ vt pisces apli. et qdā tpe pluvia-
li (sicut ibidē dicit arist.) aqua inquit pluviae
ducit omnib⁹ testēt corei ppter pisces qui d̄ ro-
tear/ q̄ si gustauerit d̄ aqua pluviali/ ipso die
morie. in quibusdā nocet pluviae q̄m exēcat
eos si fuerit multa. Silt quedā aialia vno tē-
pore se renouāt / et sua supflua deponūt / et im-
mutāt/ vt cācri suas testes/ cerni cornua. et ac-
cipitres plumas suas. sicut et dicit v̄la. cames
animalia in quib⁹ dñat siccitas / et caliditas /
vt camelinae in estate sunt illaudabiles/ sed in
hyeme sūt cōuenientes / et cames animalia que
sunt calide / et hūide/ vt arietūne vel ouine/ vel

B. 4.

Liber XVIII

minuta animalia ut porcine in vere sunt bona
et in autuno competentes. frigide autem et sic
ce sunt illudabiles ut caprine frigide et humi
de. ut porcine a medio estatis usque in finem
sunt optime. in hyeme pessime. In vere vero
et autuno sunt mediocres. unde dicit Hypo. ca
ro inquit porcina in estate est bona. in vere et
autuno minus bona. sed in hyeme maxime il
laudanda. caprina in estate bona. pecorina in
vere. bouina in fine vespere et in principio es
tis est laudabilis. Eames autem animalium
prout sunt ordinate ad humanum esum vari
antur sedm diuersam preparationem. nam ut
dicit psa. animalium carnes aliquando assa
tur. aliqui enim fricantur. aliqui cum sale et aqua
elicitur. Assate et frite sunt grossiores in nu
trientio. et sicciores. et ad digerendum duri
ores. quod humiditate eorum consumpta ab igne con
trahuntur. sicut etiam in aqua in qua elicitur. apponuntur
species et sunt diuersa condimenta. quod car
nes custodiuntur in natura et bonitate sua. et eas
reddat tam in odore quam in sapore meliores. et
ad diuersos morbos expellendos amplius ef
ficaces. Debet autem carnes animalium sicciorum
et macroz elixi. humidorum vero et pinguium
assari. mediocri autem inter istas diuersis co
dimentis preparari. Sic autem ista preparatio
materialiter sit. quod aliqua inueniuntur carnes
animalium que sunt salubres et conuenientes
assavire. et sunt illaudabiles elicitare. melior. non
est caro caprina et bouina elixa. quam assa. porci
na et pecorina assa est melior. quam elixa. nam per
elicationem sicce carnes bumecatur. et ideo porcinam
propter suam humiditatem bonum est assare. et
caprinam seu bouinam propter siccitatem excessum
elixare eorumdem enim animalium carnes scilicet
bimini accedent et vanantur. nam caro porcina
assa per assationem melioratur et minus bo
na efficitur per elicationem. caprina vero mel
ior est elixa. et peior quam est assata. similiter et bo
uina. et sic de alijs est iudicandum. (buculus
psa. in die.) Item ordinatur animalia non
solum quo ad corporis nutrimentum. immo et
quo ad remedium morborum. et multiplices me
dicinam. Omnia animalia tamumentum
quam reptili et bestiarum generum. creata sunt propter
optimam hominis usum. ut dicit phis et Bo
dama. sed boz quedam propter clum ut peccus.

des. cemi. et huiusmodi. et quedam propter
hominis ministerium. ut equi. asini. boves et
cameli et bimini. alia ad hominis iocunditatē
ut syrie. sumie. atque paui. Animalia etiam
creata sunt ad hominis exercitationē. ut suaz co
gioscat homo infirmitatem. et dei timeat po
testatem. adeo enim creati sunt palices. et pes
dicali. sicut leones. tigrides. atque viri. ut in p
mis recurrat homo ad proprie infirmitans reco
gnitionē. et temeritas a secūdīo. s. a republib.
et a feris. refugium habeat ad dei nominis in
uocationē. Sunt insuper creati animalia ad sub
leuandā multiplicis infirmitatis humanae ne
cessitatem. ut carnes vige ad typhacā. et fel thar
ri. et alioz animalium et animalium ad oculorum
caliginem amouendaz. pellis serpens deco
cta in oleo. dolorem auiuz mitigat. mō
vē dicit dyas. i. libro aiscalapij. de occultis mē
broz virtutibus dī. patiens emoroidas. si se
derit super pelles leonis recedet ab eo. et qui
lūt corpus suū cū sepo renū leonis. aut qui
inungitur eius fimo fugiunt ab eo lupi. Item
ibidē dicit idem si quis suspedit caudā sens
lupi. ad presepe vaccarū nō appropinquat ei
lupi. Item dicit as. Oculi vni erant. et super
destrū brachii boz ligati. mitigant quartanā
nam eius. Item dentes canum lupi curant ul
los qui lunaticā lusum passionem. ut dicit
idem. Simile dicit pīc. et pli. et dicit φ si oca
lum lupi erunt uiderint quadrupedia dome
stica fugiunt. atque timent. In libro macro. di
cit constan. pīl canis albi nullā maculam ni
grediniis in se habentis si fuerint suspensi ar
ea collū patientis iuuant epilepticū et prohibet
eius casum. Simile dicit pīc. in li. romanoū
fiat inquit anulus ex yngula asini nigredinez
non hīns et induat eū epilepticus. iuuant et p
hibet eius casum. et dicit φ fel taurinū sub vni
bilico inunctū soluit ventrem. Dicit enā idēz
dens serpentis eradicatus dum vivent. suspe
sus super quartanā sovit quartanā eius
et si fumigaueris domū cum palmine asini
mundas eā ab omni reptili et serpente. Das
et multas alias virtutes admirandas. dicit pli.
in mēbris animaliū latitare. sicut in manis
animaliū particulari post dicetur. quod nūl
est in corpore animaliis. quod careat manifesta
vel occulta medicina. nam pellis et pilus. cor
nu. tungs. caro et sanguis. non sunt sine re
medio nec ipse firmus. Et bec ad pīc. eius di
cta generaliter hic sufficiant.

D Exscriptus animaliū. propter
et manūs in generali. restat decri
bere dei grana quoquādā. asilum.

De animalibus

et reptiliis proprietates in singulari / t hoc p
ordinem alphabeti.

Aries est species laniferum animo placidum/naturaliter mansuetus (de dicit Isidorus libro. viii. capitulo. i.) Et autem dux et princeps ovium / et ideo dedit ei natura fortitudinem. Hec uerum. n. anerem ducem ceterarum ovium et utorem / alios eis viribus fornorem. et ideo ut dicit Isidorus aries venere a virtibus est dictus eo quod tantum vir ovium / cum sit masculus ceteris viribus sit amplius virtuosus vel ut dicit idem Isi. verex est a verme dictus / eo quod ver mem habeat in capite / cuius pruriuit excitat caput concutit fortissime / et quicquid sibi obuiat dure ferit / et ies ab aries greci quod dicitur virtus latine / est vocans. quia in gribus masculi dicuntur anates / quia ad secundandas oves virtuosi sunt atque fortes . nam corporis magnitudine et virium fortitudine / et cum virtute oves alias preceollunt. dicit aries ab aries. quia ut dicit Isidorus. hoc species primum fuit in aries a gentibus imolatum. unde dicitur ideo aries / quia mactatur ad aram. unde finis legem mosiacam aries fuit animal potissimum mundum / et ad sacrificium et ad esum. nam pro peccato populi conuenienter offerebantur. et quia findebat vngulam pariter et ruminabat a populo comedebatur. et ut dicit Isidorus libro. viii. bidentes quondam dicebantur / eo quod inter octo dentes quos habent / duos habent altiores et ideo eos gentiles marime in sacrificium offerebant. ut dicit idem. De ariete autem singulariter dicit plinius libro. viii. ca. xlvij. arietis naturale est agnos fastidire / et oves antiquas sibi obuias consecrari. nam ipse melior est et velior in senecta. Et cum respectu ovium feror sit animo eius ferocitas cobibetur / si cornu eius iuxta auriculam perforetur . et detto testicolo preligato feminas / sinistro vero stristro mares gignit. in vento aquilonari mares percreat. in flatu austri feminas generat / et quales venas aries sub lingua gestat / tales fetus in vellere generat. nam si migras habet venas fetus in vellere niger erit. et si albas / albus. et silvarias / varius in vellere apparebit. Idem dicit aristoteles. et etiam auicenna. (quere infra de de ove) frontem habet aries dunsimam / cornem dunciem fere prestantem. sed tempora habet debilita / et quodammodo carilagino / sa / et ideo ad munimentum partis debilio / is

beditur natura cornua magna / circa temporum loca ad modum scuti rotundi revoluta / que tamen in extremitate aliquantulum sunt acuta. ut eorum duncie et fortitudine / caput defensum / et cornudem acumine aduersarios impetrat et impugnat. ut dicit idem. sine enim defensione / non decebat naturam gregis relinquere defensorem. et ideo duo dedit natura sibi cornua / ad modum circuli replicata / ut caput proprium quod ex se est inservium protegat. et contra aduersarios amnis munitus se audaciorem et armorum confidentia exhibeat. et ideo securius precedit gregem. et erecto capite / et fixo pede vngula diuisa vestigio firmius terram premit. vellus habet pinguis. tunc vellere prolixius pilos diffundit. fortior etiam cornu / sive spissiori cute / contra extrinsecas aeris calidi vel frigidii iniuras se defendit. et ideo sue cutis superficies / ratioe sue fortitudinis cornu:rum violentas ares petentes ovium pellibus sustinet. et ad diversorum telorum recipiendam impressionem habilitatem se preberet. (ut dicit idem) tempore anno / nis pugnat propter viribus suis. et aduersarios cornibus impetrat. et ut melius impugnat et fortius contra resistentem retrocedit resiliendo / et cum impetu hominem ferit. De ariebus etiam dicit auicenna libro. viij. arietes inquit et capra vadunt multum inuanuz / in hyeme non se abscondunt propter frigus. et aliquando exiunt de loco calido ad locum frigidum. et quando pluunt non fugiunt a pluvia quousque moriantur. et arietes naturaliter sequuntur capros / et quiescent omnes quousque pastor vivum accipit et eis / et facit ipsum antecedere / et sequuntur alij / et timet naturaliter tonitrua / sicut oves que si impregnare fuerint / et audierint tonitruum / abortiunt per timore. et ante mediem noctem stant simul cum ovibus et dormiunt. et post sparsim in dormiendo super latus alterant vices. nam a vere usque ad autunum / dormiunt in uno latere / et deinde usque ad ver dormiunt in altero latere et dormiunt erecto capite / nisi quando in finitum / et ruminant cibos et masticant dormiendo sicut et vigilando. et si contingat eos errare non redeunt nisi a pastore reuocentur. (Dicit ad hoc ysa. in die.) Aries in inuentore manentes / minoris sunt humiditatis et viscositatis / quod agni lactantes et hoc propter etatem eorum complexionem dominantem. et ideo ipsorum carnes sunt carnis agnorum et ovium meliores. et meliorum sanguinem generantes / maxime si sunt

As

Liber XVIII

castrati. quia eorum caliditas humiditate aë-
cientali temperata est. unde sunt boni sapo-
ris. sed quando sunt dectepiti in caloris sunt
defecti si non sunt castrati ex etate. si vero sunt
castrati et decrepiti. duplice carent causa calo-
ris salicet testiculum et etatis. et ideo eorum
corpora sunt frigida et secca ad modum ligni
et dunora et insipi diora. tamen respectu ca-
prarum et boum et huiusmodi que in decre-
pita etate sunt pessima corpora arietum que
naturaliter calida sunt et humida ceteris de-
crepitis naturaliter frigidis et siccis simplici-
ter sunt meliora. hucusq; ysa. in die. Ita dicit
aniso. et auicenna libro vi. varietes et capri
sicut et cetera animalia. habent propriam vo-
cem per quam se clamant et vacant feminas
tempore coitus et amoris. potentes aqua sol-
sam/ anticipant coitum et citius mouentur ad
amorem. et quando anetes senes mouentur
citius ad amorem et coitum q; iuuenes in tem-
pori determinato/ signum est bonitatis tem-
poris in anno illo. et si in illo tempore exciten-
tur iuuenes citius ad amorem/ signum est pe-
stis future super oves in anno illo. (vt dicit
idem.

Agnus ut dicit Isidorus a grecis
vocabulo dicitur quasi pius. nā
inter omnia certe animantia/ ma-
tane inuenitur innocens et mansuetus. nullū
enim ludit dente/ nec cornu nec vngue. et quic-
quid in eo repertur totu; vnde est. q; caro ad
cibum/ pellis ad varium vsum/ pilus ad idu-
mentum/ sumus ad terre impinguatione; vnu-
gula et cornu ad medicacionem tc. vel vt dicit
Isi. libro .xij. latini agnus ab agnoscendo
putant dictum. eo q; pre ceteris animalibus
matrem sua; noscat/ adeo ut si in magno gre-
ge errauerit. statim balatu vocem noscat pa-
rentis tempore autunnali. vmales autē sunt
corpo; maiores robustiores viribus et pin-
guiores. q; sunt autunnales vel hyemales.
In aliquibus tamen regionibus. multi by-
bernos agnos preferunt venis. et dicunt hoc
soluz animal utiliter. nasci pruina (vt dicit pli-
nius libro .vij. c. .xlvij.) et dicitur ibidem q; a
gni concepti flante vento aquilonari sunt me-
liores. q; concepti flante vento australi. tunc eni-
mares generantur. telem enim colorem habet
agni in lanifico seu in vellere. quem habet
parentes in lingue venis. nam si vene fuerint
albi/ et agni erit albi. et si nigre/ nigri. et si va-
ne varij (ut dicit idem) in suggesto poplices
anteriores flecent. et ut mater ei plus lactis

tribuat/ capite matris vbera p̄emitt. balatu-
quent matrem. qua inuenta/ cauda mati bla-
diendo/ erecto capite mammas quent. et nisi
caput prius erigat/ nunquam fugit. pilus
babet subtilem et crispum multipliciter in se
reflexum. multum nocet agnis frigus/ et mati
me tempore fluviioso. de societate gregis gau-
det/ quando solitarius est dolet plurimum at
q; timet. ante gregem salit/ et saliendo ludic.
quando vider lupum timet vehementer/ et su-
bito fugam ampit. sed post p̄e timore stupi-
dus/ subito gradu fugit. et fugere vltius no-
audens/ sibi non balatu/ sed potius simpli-
a vultu parcit. captus ab hoste/ ligatus
a carnifice/ nec cornu nec dente se defendit/ et
siue spoliatur vellere siue cutre sicut animal in-
nocuum obmutescit. siue enim ducatur ad pa-
scua/ siue deferatur ad vicinā nec gemit/ nec
remunatur/ nec calcitat sed obedit (vt vici
plinius.) agnus dimittere solitarios est pen-
culorum. quia si superuenient forte tonitruum
de facili moriuntur. Nam agnus naturaliter
debile habet caput. Et ideo remedium est eos
similis aggregare/ ut ex coniunctione mutuā ani-
mentur/ et presentia plunum confortentur.

Agnus anniculus etate vnius an-
ni est completus. qui infra vnius
anni spacum / tanto est melior/ /
quanto a lacte remotior est. nam a lacte eius
humiditas complectionis augmentatur/ s;/
per separationem a lacte intenditur eius ca-
lor et superficia humiditas temperatur. magis
me si mansent adbuc non castratus. (vt dicit
tura apenninum in dieta.) agnus enim annicu-
lus corpore integer. et carne mundus aptus ē
ad sacrificium et ad esum/ enim si fuerit velle
re maculosus. non enim reprobar agnus a sa-
crificio macula velleris/ nisi sit fedicata vlt; cor-
ruption in carne interi. vel in cute. ut dicit gl.
super exo .xij.) et super malachiam dicit biero
nymus. et super leuini. non impedit inquit sa-
crificium vanetas maculosi velleris/ si corp
fuerit integrum et non subsuerit scabies in su-
perficie ipsius cutis. agnus igitur anniculus
vt dicit plinius libro .vij. c. .xlvij. deozum anis
fuerit aptus. et tam in vsu vellerum q; in vsu
camium/ vobis bonum est necessarius et
ideo sicut propter sumptus bonum excolli-
tur et custodiuntur copora boum. sic oportet
ut habeatur diligentia circa custodiam ouis
et agnorum. (dicit etiā dia.) q; agnus sum
haber nigrum qui si cum acero dissoluatur et
cubapla simetur. migras emēdat maculas/ fla-

De animalibus

uos corporis tollit/ ignem sacrum curat. mi-
tus cum cera ei oleo combusturas sanat.

Ama est ariens filia que minoris
est corporis et maioris humidita-
tis quod sit agnus ratione feminae co-
pletionis (ut dicitur in die.) cuius ratione diu
est lactans maioris est viscositas, prehundi-
tatis supfluitate, et ex erate, quod ex opere/
et corpori diu atonem. et ideo quod ex eius carne
generatur flegmancum est et viscosum, ac dif-
ficulter digestur, et digestu a membris viris dis-
solviuntur ratione viscosi et glutinosi humoris
qui inde generatur. a stomacho tamen facile
descendit, ratione sue lubricitatis et humoris
(ut dicit plinius.) et eius carnes meliores sunt al-
lare quod elire, quia consumuntur superflua eanis
humiditas vi caloris, maioris tamen simpli-
citat, et timiditas est agna quod agnus, quia
minus habet caloris naturalis femina quod ma-
sculus, et ideo minus est animosa, propter quod
etiam caret caribus, quia essent ei superflua
cum proper defectus audacieis nescire uti
(ut dicit auces.) Dicit etiam aristoteles libro. iiiij. ag-
nis accidit egrediendo quando nimis impinguantur
circum renes, quia si operiantur sepo
renes moriuntur, et multiplicatur sepum pro
pter bona pascua, et ideo arcenatur a pascuis,
ne nimis impinguentur, quere infra de ove.

Aper est porcas silvestris vel agre-
ns quia scissimus est et immunitis
(ut dicit Iustus libro. iiij. c. i.) et di-
citur aper quasi a fera feritate quia secundum
quantitatem sui corporis ferus est et crudelis
unde et apud grecos aper flagros id est ferus
vulgariter nuncupatur, dicitur autem a lati-
nis vertes eo quod grandes belli vires (sicut idem
dicit ibidem) secundam autem pli. et auces.
etiam aper est animal valde scuum, quia vir-
eastrans se exhibet mansuetum, cum tamen
cetera animalia ablatis testiculis aplius man-
suecant. Est itaque aper tante feritatis quod en-
tiam mortis parvipendens contra viatores ferrum
occurrens intrepide se infigit ei, et etiam iam
transfixus contra sibi resistentem vires recol-
ligit, ut culmis vindicer se de aduersario, eti-
am in mortis periculum contra hostis vena
buli mura audacia se opponit culmos duos
habet in ore aduncos et fortes et acutos, cum
quibus omne sibi resistens feciat crudeliter et
dilaniat, culmus autem ventus pro glagio ad pu-
gnandum. In latere dextro habet os durissimum
latum et spissum, quod semper opponit venabulo pro
sequens, nam os illo ventus pro dipeo ad se prote-
gendum, sentiens sibi immovere bellum acuedo cul-

mos circa arbores eos fricat, et si bebetum
acumen habeat confricando ad arborum ipsos
probat, quos si senserit bebetatos origanum
querit et masticat, cuius virtute culmos radie-
ces mundificat et confortat (ut dicit auces.)
Plinius in libro. xxvij. c. ix. et est ei ita gra-
uis sua urina ut ubi egesta fuerit surgere non
possit, immo opponitur ut defunctus, nam exi-
rit dum curvatur ex urina. Item idem ad
coitum stimulat fel caprinum, (dicit etiam li-
bro. v.) porcus agrestis multum diligit radi-
ces et culmis inadit terram et fodit et scandit
radicem culmo et impinguatur, quando que-
scit per septem dies et maxime quando parvus
potat. Et præliatur cum lupo quia ipsis odit
naturaliter. Nam lupus insidiatur filiis suis
et sepe rapit eos, (et ideo ut dicit idem libro.
xxvij.) dedit natura apro culmos ad defendendos
dui feminas et filios suos, quia feminæ sunt
debilioris in se, et perioris coplerioris. Ende
marcs sunt audacieores et vires habent femini-
nis fornores. Femina tamen levit irata et fo-
diendo ledit dentibus mordendo et dilamando.
Aper vero ledit culmis sursum ferendo, et ideo
parvum potest ledere prostratum, et iacentem, et femina parvum ledit stantem. Et duus a
per trascit et pugnat et spuma, similiter dum
luxuriatur cum virore. Omnia superadicta re-
cit plinius et addit ad iaz dicit in libro. viij
c. ij. vbi. d. apres et alios porcos detatos na-
sa enigdiup tradit. Inest autem marib. apres
maxima asperitas, et feritas animi, quando
sunt in amore, quia tunc pro viroribus atro-
citer pugnant, vngulis terraz scalpunt, setas
erigunt, culmos vibrant, et quantum, et horre-
do gemini, furiam pectoris tunc ostendunt, pa-
rum etiam tunc comedunt, discunt post fe-
minas, et ideo attenuantur plurimū et mace-
scunt, in horrendis et umbrosis Vallibus et ne-
moribus mansiones querunt ubi custodiunt
fetus suos, de radicibus et arborum fructibus
vivunt, quoniam venatorum insultus vel lupo propter
sentium suos filios procedunt, et cum eis non possunt
fuge, per filiorum defensione picalo se exponunt, quoniam
debet dimicare attritu arborum idurat costas su-
as et se in soluunt in luto et desiccant ad sole et iter
pilos luti proglutinat et invicem atque sic securius
aduersarij icus sustineat in fluctu, (ans. li.
vi.) Ifemic apres post primum sunt aspe et crudeles
et crudeli mortu filiorum suorum dilaniant inuasio-
res, bucasque plinius, (Est autem caro aprina

(ut dicit ysa.) in iugis siccis et minis frigidis per
porcina domestica et hoc est propter motus sui
continuitatem et viciss siccitatem / et aens cui
continue exponitur caliditatem ideo cius pin
guedo est durio / et caro delicatio ad edendum
et propter hoc venes domesticas vehementer agi
tantur / et eorum caines verberantur anteque oca
datur / ut eorum caines teneriores et sapidiores
ex monis violentia efficiantur. (De apio
etiam dicit dyas.) quod eius sumus desiccatus et
cum vino et aqua bibimus eis ientibus sanguinem
singulare est medium lateris dolores cu
aceri curat fracta ossa consolidat / et confirmat.
quere infra de porco.

Asimus a sedendo est dictus qua
si a sedus quia homines super a
simos sedebant antequam vsum
equorum haberent. (ut dicit Isido. libro. xij.)
animal quicquid est similes et tardum / et ideo
fuit et facilis subiectum humanis viribus et p
istrum / et dicitur ab a quod est sine et finis quod
est sensus quasi animal sine sensu. inde dicit
asellus id est iuvenis asinus qui pulchritudinis
est forme ac dispositionis quando etate est te
nellas quod quando senectus efficitur et antiquus.
Nam tanto magis fit annos quanto plus
quotidiebit deformis hyppidus et villosus.
Est autem animal melancholicum frigidum scali
cer et siccum. et ideo naturaliter ponderosum tar
dum atque pigrum stolidum atque obliuiosum/
tamen odouferum est / et patiens laboris. vi
li et modico utens cibo. Inter tribulos enim
et spinas ac carduos carpit album suu et ideo
dicit amice. lib. viij. similiter aristoteles. quod asinus
minimus aubus inter spinas / et cardineras / ni
dificantibus est erosus. et ideo minutus pas
tes pugnant contra eum / quia comedunt spinas
in quibus nificant passerulus illi / et conficit
se ad spinas illas. Tunc cadunt pulli eorum pas
serum siue oua. et quando asinus rudit ex ele
vanti et capitis et forti statu mouentur spine et
ex horroendo sonitu seu rugitu terrentur avicula
le / et fugiunt de nido suo. et propter ista saltant
matres super ipsius faciem et impetrant eius
oculos atque percuteant rostro suo. et si habet
asinus vulnus in dorso vel in latere ex spina
rum punctura vel quacumque alia de causa / pun
git eum cum rostro suo in vulnera ut recedat
a loco sui nidi. et cum talis passerulus habe
at corpus minutissimum potest asinus se de
fendere contra eius impetum atque mortuum.
(Dicit etiam aristoteles. sicut et avicina) quod cornu
valde odit asinum et ideo coquus volat super

ipsum et temptat tangere oculos suos rostro
suo / sed iuvat asinum profunditas oculorum
et spissitudo cori supercilio; quibus contra
mosus autum dauris regit visum suum / et eti
am cooperatur proceritas autum et mobilis
cum quibus tener auticas quando infestat
sum visum. Item aristoteles libro viij. viii. pu
gnat cum asino et tauro quoniam comedit cui
das caines. et hec est causa quare pugnat con
tra eos / quoniam eorum canibus appetit satia
n. De asinis autem (dicit plinius libro. xxiij. c. vi
tim) singule asini fumigant partem adiuuant
in tantu / ut etiam ab oris euocetur / nec ali
ter debet addi quia viuum partem necat / si diu
et frequenter apponatur. eiusdem animalis fi
mus recens / sanguinis flumen currere sedat
eius iecur valet contra caducos morbos par
uorum. Plinius libro. xxvij. c. x. lac asini
est sicut sanguis et valet contra mortuum scor
piom. si quis autem lac asini miscent in aurum
perassum a scorpione / transire. ptius malis
dicunt. a facie enim suffumigationis pulmo
nis asini / fugiunt omnia venenata. Dicit eti
am in ero. c. ix. lac asinum valet contra gipsum
contra cenisam vel argentum viuum. Item
libro decimo. ossa asini concita / decocta va
lent contra venenum si eorum decoctio bibatur
Item urina maris asini cum nardo capillos
multiplicat et conservat. De asinis autem dicit
plinius libro viij. capitulo. xiiij. Asinus est ani
mal magni frigoris impatiens. et ideo in frigi
dis regionibus ut in porto non generatur.
Item dicit aristoteles. cum asinus sit multe frigi
ditans et siccatus / multe tamen est luxurie / si
non mouetur ad coitum anteque sit triginta incu
sium. non generat anteque sint tres anni cople
ti / aut duo et dimidius. Unde dicit ibidem plinius
partus asini a trigesimo mense est ociosissimus
sed a trimatu legitimus. Item dicit aristoteles. li
bro. v. Et subdit plinius. raro geminos pa
nit et quando femina est paritura / lucem fugit
et tenebras querit / ne ab homine videatur. pa
tum suum amore diligit in tantum quod etiam per
igneum ad fenum vadit. aquas transire / et pedes
in eis figere multum horret. et quando cogitur
aqueam vel riuum euadare in ipso minguit. nec
transirent asini voluntarie per pontes / ubi per
planicies pontis possunt videre aquas deflu
entes. debile eum habent cerebrum / et pati
untur de facilis vertiginem. proper quod n
on per nimias pondes cadere in aquam / quod prospic
ciunt sub ponte transire nec bibunt de facilis nisi ad
suetos fontes / qui sunt in pecuariis ad quos pertinet

II De animalibus

ire siccō pede. et quod minūm est dictum quā
ni multus sitianē si mutentur aque eius vix
potant nūt sint illis similes quas frequentat
Item plinius libro. xviii. capitulo vi. si asin
na comedet ordeum intinctu sanguine men
struali/ tot annis nō concipiet quot grana co
medit sic intincta. et ex asina et equa mulus gi
guntur. sed ad tales partus eligunt eque/ que
neḡ quadrennis sint minores neḡ decenni
bus maiores nec cōmisercent passim ad inui
cem. Horum animalium duo sunt genera/ sci
litter equus cum asina/ et asinus cum ipso equa
simi vnum genus altero se coberet/ nisi in in
fancia lacte hausto mutuo nutrantur. et pro
pter hoc pastores mulos vel burdones et di
spartibus animalibus gigni cupientes dicun
tur vñ illa arte. Nam iuuenes equarum pul
los in tenebris subiçant vbenbus asinam/
et immixtū eos lacte asinino. et tales pulli equo
rum adulti iam effici/ ad asinarum commixti
enem tempore coitus cōmouentur. similiter
pullos asinarum in tenebris subiçant mā
mis equarum. et aselli tali lacte iumentino nu
trit/ equas inuidunt quādo adolescentur. et ta
li asini et equi commixtione generatur animal
quoddam quod antiqui vocabant hymuluz
nos autem dicimus eum burdum. genitū ve
ro ex asino et equa dicit mulum. Aristó. au
tem libro. xvi. dicit. Si asinus coeat cū equa
impregnata/ eque corripuit conceptus/ p
pter frigidi spermatis sui. sperma enim asinorū
est frigidissimum naturaliter. et materia si
militet. Materia enim eque est calida. et ideo
quando miscetur calidum cum frigido fit tem
peramentum/ tunc ex eis potest fieri pceptus
et saluari fetus quando scilicet equi asinorū
feminae omiscentur. similiter quando eque a
simis manibus supponuntur. sed filius aselli
et eque/ scilicet mulus non cōuenit generatiōi
Nam venisq parens frigiditas ics natura
lis/ et pplexionalis in ipso dominatur/ et ideo
ex mulis aliud nō generatur aīal. vt dicit idē.
Item ibidē dicit idē si asina cōcipit ab equo
subsequens asini coitus cū eadē facit cā abor
tire. cuius ratio est (vt dicit auice.) qđ frigidit
as seminis asinini superuentis/ corripit et
destruit temperantiam seminis equini picee/
dentis. et semen asini frigidum est ex comple
xione. et ex sepe. Semen vero equi calidam te
perantiam facit. vnde quando superuenit su
bito semen asini naturaliter sive pplexionalis/
ter frigiduz cum frigiditate sexuali/intensa fri
giditate corripitur precedens tempora. ex
calido equi semine et frigido asine introducta

7 ista est ratio quare omnis mula est sterilia (ve
dicit auice.) qz intemperata est mula. i asino
enim est excessus frigiditatis unctionis. 7 in
matre sollicit in equa remissus est calor: ratioe
seruus / 7 ideo quavis calo: semenis matris. s.
eque temperet semē frigidum asini / vt animal
generet. in genito tamen remanet generantū
predominans frigiditas / que naturaliter di-
sponit ad sterilitatem. Est autem quedā spe-
cies asini que dicitur indicus asinus habens
in capite in medio frontis cornu unum / 7 non
habent nisi unam vngulam in quolibet pede.
omne enim animal habens duo cornua ha-
bet in pedibus vngulam scissam. 7 ideo asī
nus indicus non habet nisi unu[m] cornu. quia
vngulam non fundit (vt dicit an. libro. ii.) it
tamen omne animal fundens vngulam habet
cornua / sed potius econuerso. si habet cornua
fundit vngulas ut patet in taurō cerno oue &
buviis modi. (ut ibidem dicit arist.) Item di-
cit arist. libro viij. asin⁹ / et mulus sicut et equ⁹
comedunt fructus / et pascuntur herbis / et ipsi
guantur ab aqua. 7 diligunt plus aquā tur-
bidam q[uod] claram. vacca autem econuerso plus
diligit claram q[uod] turbidam. Item arist. lib.
eo. asini in maiori parte infirmantur una in
firmitate / et dicitur milide / et est hec infirmi-
tas prius i capite / et cum ita narratur flauma
multum calidum. 7 si descendit ad pulmo[n]em
asinus morietur. 7 hoc animal sentit fri-
gas plus omni animali / et propter hoc nō in-
uenitur in terra septentrionis. Tunc autem ve-
ditae id est spondilia do si asini fornora / et ner-
vis fortioribus compaginata a parte posteri
or[um] circa clumes. i. renes. q[uod] a parte anteriori
et ideo in ipius dorso potius circa renes q[uod] at
ca humeros grauius a onera imponitur. post
equinoctium veniale mouetur ad libidinem /
et post hunc horribiliter et temibili sonitu femi-
nam exortat ad amorem. Vlentum autem odo-
rem feminine eius naribus deferentem / atra-
bit. et eius attractu ad libidinis desideriu[m]
ardescit. (ut dicit pli.) alias siquidem habet asin⁹
asinus conditiones miserias omnibus fere no-
tas. Nam supra vires labioribus exponit se /
se ceditur / stimulo pungitur chamoos / et in-
gitur eius. hincinde circumducitur. et eiusdem
chamois refrenaculo ab illis passus / p[ro] que tam
sit sepi[us] cobercer. p[ro] laboris cassos in fine mo-
ritur / neceps p[ro]cedens laboris seruitio / p[ro] mor-
te saltē ei curis dimittit / sed auferit. et cadaver
sine sepultura aen et p[ro]p[ter]i nisi iquantu[m] i canis /
et luporum ventribus deuorationis grā aliquo
tient sepelitur.

Anguis vocat oē serpētūnū genus
qd̄ torq̄ti & plican pōt ex hoc an-
guis ē dicimus / eo q̄ ē āgulosus / &
nūq̄ scedit rea. (vt dicit Iſi. li. vii.) & dī an-
guis serpens / eo q̄ occultis accessibus serpit
Non. n. apertis passib⁹ immunitissimis squa-
maz nisi bus siue tractibus repit. & pputat
inter reptilia / eo q̄ pectorē & ventre reparat. (vt
dicit Iſi. lib. vii.) dī ēt coluber eo q̄ colat vīn-
bras / vel q̄ in lubricos ūc⁹ & flexuosos labit
nā āguis labib⁹ dū teneat. Sunt autē anguii siue
serpentium multa genera. & quot sunt general-
ter sunt venena. & pncies / quot species. rot-
dolorēs / quot colores. vt dicit Iſido. li. xij. &
sicut differunt angues in quantitate. ita in ve-
nē malignitate. Sunt. n. quidā angues ma-
ximi. (vt dicit pli. li. viij. c. xvi.) scribit iquit ma-
gestenes in India serpentes in ranta magni-
dine adolescere / vt integrōs devorent cenuos
atq̄ ibauros. Unde & in punico bello iuita
flumē belgistā / a tegio imperatore ē interfecit
cū balistis & tormentis vñus anguis centū &
viginti pedes bñs lōgitudinis anus pellis &
maxille fuerunt suspense ad quoddā templuz
rome & durauerūt vñq̄ ad bellū minatiū sub-
claudio cesare. In Italia fuit quidā serpēs in-
terfect⁹ / i cui⁹ aluo qđā puer ūreger ērep⁹ & ta-
les serpētes marie ledūt / nūc moris / nūc fla-
tu / nunc caude ietu / nunc tortura nūc puncu-
ta / nūc aspetu. Sunt & alijs serpētes ita erigui
quidē corpore. sed maxime sunt nocendi pore
state. dispas. n. serpens ē (vt dicit Iſido.) tā
te eriguntatis vt cū calcatur vir videtur. cuius
venenuz extinguit / anteq̄ sentiat / nec inducit
tristitiam mortuoro vnde poeta. Signifer iu-
uenē tirreni sanguinis albū. Tora caput re-
tro dipsas calcata monordit vir dolor / aut se-
sus dēns fuit &c. ita dicit Iſi. similiter tylus
minutus est serpentulus. & tñ (vt dicit Br. li.
vij.) contra eius moris vir inuenit remedium
& differunt & in figura / & in dispositōe. Nam a
lij bñt duo capita vt amphibena. & quo Iſi.
li. xij. dicit. amphibena ē dicta eo q̄ duo habe-
at capita vñi in principio & aliud in cauda cur-
rens ex vñro q̄ capite tractu corporis circularo
hec sola serpēti frigori se cōmittit / prima oī
pcedens. Idē ēt dicit pli. li. viij. c. xxiij. b3 in-
quit amphibena duplex caput / tanq̄ pat̄ ess⁹
vno ore venenū fundi. Sunt aliqui serpētes
bñtes / plura capita q̄ sunt duplicata vel tripli-
cata vel quadruplicata. sicut idē dicit Iſido.
Idra est serpens multoz capitū / qualis appa-
rit in pūca archadie in palude. & dī q̄ vno

ceso mia capita excrecebant / sed hoc fabilio
sum est. Nam constat idā locum euomentez
aquas vastantes / vicinam ciuitatem in qua
vno meatu clauso multi erumpabant / qđ ber-
cales vidē loca ipsa excusit & sic claudit me-
atus aque / & pro tanto dicitur hercules idāz
serpentem quinq̄ capitum occidisse. (vt dicit
Iſido. libro xij.) Item differunt serpentes in
coloris varietate. nam quidam sunt nigri / & q̄
dā sunt russi / vt tyrus / & illi sunt pessimi / & qui
dā sunt maculosi / sicut scitalis serpens. (qui
vt dicit Iſi.) Itā p̄fulget tergi varietate / vt
notarum gratia in sui admirationem inducat
intuentes / & quia reptādo est pigror & quo
assequi non valet miraculo sui stupētes capit
& quanto magis est discolor / tanto est deteri-
or / quia eius venenum acutissimum & calidissi-
mū esse dicitur. Nam ille idē anguis tan⁹ est
feruoris vt etiam byzemis tempore exuere ei⁹
de corpore deposita / sunt feruentes. Unde lu-
ca. Et scitalis spēris etiā nūclosa prūmis
eratas posituras suas. / vt dicit Iſido.)c. si
militer opibites est serpens maculis depictus
qui rot habet nocendi modos quo habet co-
lores varios & distinctos. (vnde luca.) q̄ pū
rus maculis cebanus opibites concolo: exu-
stio tc. Item differunt in loci & situ diuersi-
tate. nam quidam latitant in cauemis terre &
lingunt puluerem / & suggunt terre humerosi-
tatem. (vt dicit pli.) alijs sunt aquat. les / quia
in aquis & aquanum ripis cōmorantur vt eiu-
dis serpens aquatilis. a quo percussi obtur-
gescunt & in hydropositum cadunt quam multe
bouam vocant quia simo bouis remedetur.
(vt dicit Iſido. libro xij.) similiter est rūmātē
serpens dictus vencio aquas inficiēs omnē
enim fontem in quo fuerit veneno inficiat. (vt
dicit ful. ninatrix aqua tc. & Iſidorus lib. xij.)
Alij morantur s filiis & specubus vmbrosis /
quorum venationes sunt vt volutes & besti-
ole minores quarum suggunt humiditatēm.
(vt dicit arist. libro. xiij. & tales serpentes in-
sidiantur dormientibus. & si aliquorum bo-
minum vel aliorum animalium orificia inuen-
iēnt aperta illa subintrant diligentes calo-
rem quem inueniunt ibi pariter & humorem.
sed contra tales angues pugnat saura bestia /
salicet modica idest lacertula. Nam sentiens
saura serpēti presentiam saltat super faciez
dormientis scalpens pedibus vt cum exatet
& premuntat contra anguem vt dicit auice. &
ē saura. (vt dicit Iſi. lib. xij.) Lacert⁹ q̄ qñ se-
nescit eius oculi excecutur. & tūc itrat foramē

¶ De animalibus

panetis apertens oculos contra orientem et ortum sole incendit et illuminatur. Dicunt autem quidam anguum species habitare in igne. ut patet in salamandra. que nominatur ab Isi. et pli. inter venenosa. Salamandra enim ut dicit Isi. li. xij. est nominata. eo quod valens sit et potens contra incendia. cuius inter veneno sa omnia vis maxima est. Et cetera. n. venenosa singulos ferunt hec plurimos simul iterim. nam si arbore insidente omnia poma inficit et eos qui ederint perirent et occidit. si etiam in puto eadat potentes inficit vis veneni. Ita quidem contra incendia repugnans sola inter animalia extinguit ignes. vivit etiam mediis flammis sine consumptione pariter et dolore nec adustionem ab igne recipie sed igni incendi mitigat vel extinguit. ut dicit ibidem Isido. Item per omnia dicit Plinius. li. x. c. xl. viij. Salamandra inquit est similis lacente us figura. munqua apparet nisi quando multum pluit in serenitate deficit. huic est tantus frigidans rigor. ut ignem extinguat sicut glacies laceutem de ore sanient euomit. ex cuius cotta eti corporis hominis pilos patit. et quod inde contactum est in colorem vergit turpissimum. Item differunt in incessu qualitate. nam quidam serpentis fieri soles semper sunt toro soles. et quidam semper recte. (sicut dicit Isid. li. xij.) Lentris inquit est serpens infernus qui super efficit rectum iter. (sicut dicit Iuea.) Est semper recto lapsus limite centris. Similiter aliquis incedit curvus super pectus et aliquis incedit a pectore sursum rectus. sicut quidam serpens aquatilis et tenet a nomine chelid:os qui per locum per quem labitur expirat virus et fumare facit. sicut dicit Iueanus. tacitus a sumante chelid:os hic semper ambulat directus et erexit capite. nam si se torsurit dum currerit statim crepat. ut dicit Isi. li. xij. Et differunt in velocitate et in tarditate. nam quidam sunt valde tardius motus ut scatulus. de quo supra dicitur est. Et quidam sunt ita veloces incessus et leui motus quod volare videntur. ut serpens qui dicitur iaculus volat ut iaculum. exlit. n. in arboribus et dum aliquid animal obuium fuerit iactat se super eum periret cum. unde et iaculi sunt dicti. ut dicit Isido. Similiter in arabia sunt serpentes cum alijs qui a multis syrene vocantur qui plures curunt quod equi. et ideo volare dicuntur. quorum tantum est virus ut mortuus ante mors sequatur quod dolor. ut dicit idem. Item differunt in maligna sagacitate ut patet in certa serpente cornuto qui se abscondit sub herba et ostendit cornua sua. ut ex cornu ostendit

tatione afficit velut ad escant bestias suae. ues. cornua enim habet ad modum ariens. que nuda super arenam et directa dimit. ad que dum volucet vel animal accesserit non ipse arietem. sed virulentum anguem per expiacionem cōprobabit. Similiter bouas anguis. ut dicit Isido. immenso mole in italia persequitur greges ammentorum. ut bubalos et calide uberibus irriguis lacte. se innecat et suggens intenuit atque inde a boue deppratio ne nomen accepit bouas. verdicti Isi. Multa sunt alia nomina serpentum et genera. ut aspides vipere et dracones. de quibus postea dicetur. Sed ut dicit Isido. li. xij. tantus est numerus moestum. quantus est nominum. Generaliter omnes angues pro maiori parte frigide sunt nature nec de facilis percipiunt nisi cum calescant. nam quidam sunt frigidii. nullum tangunt. et ideo eorum venena plus non sentiunt de die quod de nocte. torquent enim nocte a labore et quia frigidii sunt nocturno rore. in hysme in nodos se conuoluunt et torquent in estate se dissoluunt et in malitia multum vigent. Unde est quod quicunque veneno serpentis percussi. primo obstupescit et postea ubi in eo calcifactum virus exarsit statim interficit et cōtinguit. ¶ Eideo dictum est venenum. quia per venas vadit cuius pestis diffusa per corpus animam exigit de corpore et expellit. nec potest ledere nisi quando sanguinem tangit. (unde lu.) Notia serpentum est a mixto sanguine pestis. (ut dicit Isi.) et subdit omne venenum frigidum est. et ideo anima est que est ignea fugit venenum frigidum. Inter dona autem naturae quae hominibus et brutorum sunt communia. nascitatem quadam sensus anguis precellit. nam legitur in genere. serpens erat callidior omnibus animalibus tene. (dicit autem plinius.) ut idem recitat Isido. quod caput si cum duobus digitis evaserit nihilominus vivit. unde et natum corporis obiecti ferenti per capite defensando. Item idem Isido. anguib. universis besties est visus et raro ex diverso continetur. (nec mirum) cum oculis non in fronte habeat sed in temporalibus adeo ut ceteri audiant quod aspiciant. Item ibidem. nullum animal cum tanta sceleritate linguam agitat sicut anguis. ¶ Ita enim citro mouet eam. ut triplicem videatur habere linguam cum tamen non habent nisi unam. Item idem. serpentum bimida sunt corpora adeo ut vobisque ferint viae quodam viscoso et lioso hunc officiat et designat nam vestigia serpentum talia sunt. ut eis peribus carcere videantur. costis namen et squa-

manum reperit nisibus quas a' summo genuis usq; ad cymum alius dispositas panli modo habent. nam squamis quasi vnguis reperiuntur. costis quasi cunib; initantur. unde vbi am; leditur in corpe ab alio usq; ad caput / debillio redditur ad suos cursum. / motus circum pagendu. quia ubi uis illa iecur maderit spinam solvit. per costas vero quasi per pedes / motus corporis agebatur. (vt dicit idem Isi. ibidem.) Item ibidem diu serpentes viuunt etiam sine cibo. (vt. d. arist.) Et ratiōne efficiuntur longitudinis diez ut deposita veteri tunica senectam deponere et in iuuentu tem redire. p. bibeantur. unde et serpentum tunice nuncupante. exuuie / eo q; quando senscent eas exuuie / quibus exuti / in pristinam redeunt iumentum. erideo eo pellicule sic exute / dicuntur exuuie et iuue / eo q; exuū et loco ipsar; alie iteri induuntur (vt dicit Isi. li. xij.) Hodus autē revocationis ipsi anguis satis videtur mirabilis. (nāz ut dicit physiologus. anguis se sentiens morbo vel. senio aggrauatum pluribus diebus abstinet a cibo / et ieiunat / vt sic pellis eius a carne faciliter relatur. Deinde gustata herba quadam amara. vi erbe. puocatur ad vomitum et siccatur. uomit būmōrem virulentū qui fuit causa sue infirmitatis / et defectus. tandem ut eudem nāgida tempet et mollifiet in aqua se balneat et sic angustam rimam petre aliquis seu cauernam querens / per rime angustiam intrat. et cū quadam violentia transiens / ab eruina penitus se decorcicat / ac denudat / et tandem soli expositus se desiccat in carnis sufficie nouā cutem recuperat. sumptus vīnibus videret / dicitur et repit fortius / ac comedit auidius. q; ante depositionem exuuie faciebat. istaz revocationis formam exprimit plinius et etiam avicen. qui dicit aīz arist. q; et totus serpens deponit senectutem id est senectam pelle. primo usq; ad oculos deinde usq; ad collum / et sic paulatim se expoliat totaliter infra unum diez. (vt dicit l. r. vij.) Itēz Isi. li. xij. c. viij. p. etrag. inquit asserebat de medulla hominis mortui / que est in spina dorsi / angue p. creari / qd et. Huius rangit dicens. sunt qui cum clauso putrefacta spina sepulchro. mutari credant būas / has angue medullas et. quod si creditur metu euenerit. vt sicut per serpentem morte homini accidit / ita et per hominis mortem mortuus serpens patet. ut dicit Isidorus. Itēz dicit Plinius libro. t. c. lxvi. Anguem inquit ex medulla spine hominis gigni accipimus. multa enim occulta et ceca origine puenimus

etiam in quadrupedaz generationē et.

Item dicit Isidorus ibidem. fertur autem q; serpens timeat hominem / denudatum / neceū audet contingere quamvis insiliat in vestitu.

Item secundum Plinius. Jeuniū hominis sputum serpentibus est venenum. q; si inde gustauerit moriuntur. // Sunt et alie proprietates anguis / mirabiles et insignes / que ab alijs auctoribus assignantur specialiter a dys. ari. et Avicen. et aliquas ex eis hic intersecrete vnde iudicau. Dicit itaq; dys. q; hyemali tempore latitant serpentes in tenebris et cauenis. vbi ex diurna obscuritate loci eorum visus habetur. Elementi igitur tempore quādo incipiunt etire de cauenis sentiunt caliginem / sed p. remedio querunt herbam feniculi vel radicem cuius pastu contractam excipiunt eccitatem. nec fraudatur a remedio testudo vi scindibus pasta anguis vel toruca. cum enim aduentet venenum serpere / quent originā cuius gustu / contra virus anguis inuenit medicinam. (Idem dicit plinius.) Avicen. vero de serpente ait sic. li. ii. serpens vero quando ē vorax panum bibit / odit odorēm nīte. et ideo fugit mustelam / quando sentir eam nutra forcata. et quando olfact rutam non potest fugere. comedit autē serpens libenter carnē et sanguineus humiditatem sicut aranea suggestus. et transglutinat oua / autum / et pullos viuos et quando transglutinat ea / reducit ad posterorā sua. et expellit ipsa et nō pmittit ut in ventre morientur. // Item dicit Arist. li. ii. intēiora et intestina serpentium / sunt similia intestinis animalium omnium quadrupedum nō tamē habent testiculos sed habent vias / sicut sunt via piscium et matres habent longas / et divisas. et sunt eius intēiora longa secundū longitudinem corporis sui / et lingue serpentū / sunt nigrelōge / subtile et in duo lassae et ante acetate et ppier hoc multum excurrent / et sunt faciles ad mouendū. et venter serpentis longus et strans et similis intestino amplio et illud intestinum assimilatur intestino canis. et habet post ventrem / parvū intestinum puerens usq; ad extum superficitans. et habet corporum p. p. collum / simile remi in aspectu et post cor est pulmo in quo sunt gres neuose / subtilies et volute / dependentes a corde. et post pulmonem est epa longum / et extensum / et super illud fel sicut in piscibus / in maioribus. Sed in minoribus fel sanguis intestina / et splen in serpentibus parvus est et rotundus. dentes autē serpentes sunt acuti recurvi aliquotulū et puncti. diversi in secundū superficiem et hūt serpentes costas. ut

De animalibus

secundum numerum diem mensis et dicatur quod accidit serpentibus / idem quod accidit puluis binundinum. ut si aliquis proficeret eis oculos et erueret eos / ut visus etiam reverteretur et caude serpentum sicut et lacerto rum crescat. postquam sunt amputate. **¶** Itē omes serpentes ouat priō interius. et deinde non simul / Sed paulatim ejiciunt oua / ex quibus generantur animalia extenua excepto iyo sc̄ viperā. **¶** Iyus. n. est serpens ut dicit Aristoteles. li. viii. et generat animalia interius sed primo ouat interius et ex illis ouis animalia interius generantur. et ideo dicit ibidem quod matris alioꝝ serpentū est longa secundum extensionē corporis et incipit matris eoz a parte inferiori. et procedit superius ex utrīque parte spine. et dividit in duas partes quasi parietem habens inter illas. et ideo sunt oua secundum acies in matrice. et non ouat serpens omnia simul sed successione. Item aristoteles. li. v. serpentes tempore cotinus ita ad inuicem se applicant et inuolunt. ut patet aspicienti quod sint unum corpus habentes duo capita. **¶** Item aristoteles. li. viii. serpentes et maxime syns quando transglutinat aum vel aliqd pri mo se erigit et posita se restringit / quousque perueniat interius quod transglutinatur. et hoc est / quod eius stomachus gavis est / et subtilis. et possunt serpentes diu vivere sine cibo. quod patet ex serpentinibus quos custodiunt venditores. **¶** Item aristoteles. li. viii. gallis .i. mustela pugnat contra serpentes et manit se pastu rure / et maxime pugnat contra comedentes mures quia ap̄a venatur mures / et manducat eas. **¶** Item li. viii. dicit quod serpentes multum diligunt vinum. et ideo venatur cum eo similiter diligit lac / valde et secundum odorem eius. et ideo si aliquis ventrem serpens subintendit / extrahit porest lacte odore. ut dicit idem. et enarratio dyonis. **¶** Item aristoteles. li. viii. serpentes habent pp̄ciū quod non mouere caput ad posterius corpore quietiente. causa huius est quod armilla spondilium serpentum causant ex carnaginē. **¶** Et propter hoc sunt bone flexionis et fuit hoc neccianum ap̄iciendum retro ut possit vertere caput ad aspicendum corpus suum longum atque strictum. alter enim non possint regere corpus suū nisi si inuareant elevatione capitū ad totū corporē / et recaudendum. **¶** Item idem ut eodem serpente natant in aqua per corporis inflectionem. sicut repunt in terra. Non enim dedit natura serpentinibus pedes ad gradendum / nec pinnulas ad natandum. cuius causa est numia corpora longiora. quoniam si habuissent mul-

tos pedes / essent malis motus quoniam esset super pinnulas. Similiter si plutes alas valde pp̄quinquas essent gravis motus. et si ab inuicem essent remoto / ad sustentandum residuum corpus longum et fibile non sufficerent / et ideo quod faciunt pisces habentes pinnulas tigaram contractionē / et aues planum extensio ne / hoc faciunt serpentes sola corporis flexio ne. Sunt et quedam pisces similes serpentibus in longitudine qui eadem de causa pinnulas paucas vel nullas / et natant corporis sola inflectione sicut murena / et pisces fastatos / qui a nobis dicuntur congreui qui maxime sunt anguille / et huiusmodi. et ideo quia tales pisces similes sunt serpentinibus in creatione vel in extensione / habent tantummodo duas alas vel pinnulas ante / et vix corporis flexibilitate loco pinnularum et alium et propter hunc in terra et vivunt longo tempore / et sine aqua sicut vivunt serpentes sine cibo. **¶** Item idem in eodem serpentes autem habent vias et in testina / a quibus aliquando exiunt superfluitas / sicut habent alia animalia generationis. sed non habent viam exiuntur vix quia vesica carent. **¶** Item idem in eodem serpentes inuolunt ad inuicem / quando conueniunt ad coitum et amorem. quia non habent virgines neque testiculos. carent virga / quia non habent clitoris et carent testiculos / quia propter longitudinem corporis / et si haberent eos infrigidaret spemal propter tardationem sui exitus. et sic esset minus conueniens generationi. Item idem. xviii. non accidit generationi serpentū en ore et mortuo sicut nali raro / et hoc accidit poter figurā matris que longa est / recta atque stricta. unde et quia serpentum sunt dispositi binacē / propter longitudinem in matrice. **¶** Nas et multis alias proprietates anguis et naturas recitat aristoteles quas psequuntur ordinē esset longū. Et hec dicta nūc in generali sufficiant. De visualibus eius proprietatis et omnibus serenotis infra dicuntur in littera. **S.**

Aspis est anguis mortuus et veneno perniciosissimus / ab aspergendo aspis dicuntur / eo quod mortibus venena mittat. mortifera atque spigat. yos. n. greci venenū dicunt. ut dicit aristoteles. li. viii. c. viii. (et sequit) aspidis diversē sunt spēces / et huius diversitas effecit. ad hoc endū. s. dipsas qui simila dicitur. quia quē momordent sibi intermit et occidunt. ipsa lis ē genus aspidis quod sono necat. hic deopatra sibi apposuit / et ita morte quod sono resoluta est.

¶ Liber XVIII

Item emorois est aspis sic dictus eo q̄ illius
fuggit sanguinem, quem percutit. & qui ab
eo mortuus est, dissolutus venis fluxu sanguini
nis vitam finit. gr̄ce. n. emad sanguis dici
tur. Item prister est aspis horribilis, sem
per ore patente & virus evaporante incedens
(De quo luca.) Dicq̄ diffundens avidus
fumantia prister, quicunq̄ ab eo percussus fu
ent descendunt, & enom̄ infectione corporis
enecatur. (sic sit dicit idem ibidem.) Item se
pis est mortiferus aspis & tabificus, qui cum
hominem momorderit, statim cum destruit &
consumit, ita ut in ore serpentis totaliter lique
fiat, nec solum corpus, sed etiam ossa veneno
dissipat & enemat. (cuius poeta sic meminit)
Ossaq̄ dissoluens cum corpore tabific⁹ seps
vt dicit idem. Sunt & alia genera aspidis m̄l
ta quoq̄ tanta est virulentia, q̄ etiam median
te lancea veneno sitate sua penitunt se tangē
tem, vt dicit Auncen. in libro de venis. Que
re supra li. v. c. de venis. De aspide in genere
(dicit Isidorus li. vii.) Sicutur inquit q̄ aspis
cum cepitis pati incantatorē, qui eam quis
busdam carminibus p̄prijs euocat, vt eam
de cauēa producat, illa cum exire noluerit,
vnam aurem in terra p̄mit, alteram vno cauda
obtutat & op̄it, & sic illas voces magicas non
audiens, ad incantantē non exīt, & eius impe
rio non obedit. (bucicq̄ Isi.) De aspide ve
to dicit pli. li. viii. c. xiiii. peccata membra ab
aspide intumescent, & vix sine partium ampu
tatione, que sunt contacte aliquo remedio co
ualescant. Thus autem huic pestifero angui
est sensus vel affectus. Nam compares suos
coniugali affectu diligunt nec sine comparis
consorūtio bene vivunt. Hinc altera interfex
credibilis vltioris cura, alter persequitur infi
fectorem, & illum solum in quanto liber popu
li agmine agnoscens infestat, & minit inter
rumper omnes difficultates, permeat spacia
nec nisi velocifuga, aut annib⁹ & fluvij sco
beretur, quin vltio de morte comparis assu
matur. Sed contra eius maliciam, dedit na
tura remedium & medelam bebetem, dedit ei
natura visum, nam oculos habet in tempori
bus, & non in fronte, & ideo non potest videre
adversarium directe, sed oblique, ppter quod
non potest bene pscui bostem visu, sed po
tuus auditu prosequitur vel olfactu, nam in
bis duobus sensibus magis viget, vt dicit idem
Item dicit Al̄artianus q̄ aspis non no
net indigenis atris & matricis, nam & illi pue
ros suos quos de sciatos habent suspectos
aspidi obijciunt, & si de eorum semine fuerint

nib⁹ ipsis penitus nocet aspis, sed statim mo
riuntur ab aspide si fuerint adulterini. ¶ Et
presse dicit pli. li. viii. c. vltimo. (Dicit n. sic)
quedam animalia indigenis sunt innocua q̄
interficiunt alienos, sicut serpentes parant.
mūifice illa qui d̄ terra orūnur, sicut angues
circa enfratē, tere incolas non ledunt nec i
festant dormientes, alios autem cuiuscumq̄ gē
tis homines cruciant eos auides occidentes
dic̄t etiam ibidem pli. q̄ aristoteles tradidit, in quo
dālmonte a scorpiōbus hospites non le
di, sed indigenas interinni & occidi.

A Ranea vt dicit Isido. libro .vij. ver
mis est, ab aere nutrimento nomia
ta, que exiguo tempe longa fila de
ducit, & tele semper intenta nunq̄ de
sinit a labore, ppterumq̄ sustinet in suo ope
re dispendium, quia sepe ad modicum statim
venti aurē pluiae sufficiunt, rupit tela sua
& tunc totaliter pdit laborem suum (dicit etiā
Auncen. q̄ aranea est modicum animal reptile
multipes. vi), vel. viii, habens pedes quos sp̄
habet pares & nunq̄ impares, & hoc fuit necel
se, vt semper esset eius incessus equus, sicut &
ipm onus, & hoc est generale in babentibus
duos vel plures pedes, haber autem aliquos
pedes longiores, & quosdam breviores, ppter
diveras quas facit operationes, nā cuj⁹
quibusdam fila subtiliat, & in longum ptra
bit, cum quibusdam vero panter fila necrit, cu
quibusdam per fila repit, & quando vult in te
le sufficie immobilitate se suspendit, marie au
tem inter animalia anulosi corpis viget, & aran
ea sensus tactus, vnde residēs in tele sue me
dio, subito sentit muscam telaz in parte remo
tissima contingēt, quam subito inuadit. Et
aggregatur tanq̄ bostem, de qua si triumpha
re potuerit, cā ne euadat inter tele sua fila mul
tipliciter circumvolvit, & primo capiti insidēt,
eius humiditatem suggit, & de talī muscularum
venatione vivit, nam eius gustabile est talis
humor, sicut gustabile apis est mel. (sic sit di
cit idem & aristoteles.) Item in genere aranearum
est diversitas serus (vt dicit aristoteles. li. v.), & est
femina maioris corpis q̄ masculus, & pedes
habet longiores, & flexibiliores & abiliores,
ad monum & etiam ad regnum, & sicut dicit
idem libro quinto tempore coitus & amor se
mīna attrahit marem, per fila tele, & post ma
scul⁹ feminā, & nō cessabit attractio donec eo
iungant, & mascul⁹ ponit super ventrem se, &
iste modus est eis necessarius, ppter ventrī
rotunditatem, & ista coniunctio maxime est in
fine veri & in principio estatis, & aliquā in fine

¶ De animalibus

autem et in principio hyemis et tunc maxime sunt nocive et earum primum amplius venenosae. Item aristote.li.viiij. genera aranearum sunt: mula. Nam quedam sunt parva et diversi colori et sunt acuta et velocis motus. Alia sunt multo et colore nigra et earum crura anteriores sunt longiora et sunt tardioris motus nisi quis coitu stimulantur. et nigre solent texere iuxtam interforamina et manent in texture sua: quousque alia incident bestiola sicut musca quam depescunt. et si habent falmem suggunt eius humiditatem. et tunc defert ad locum suum ubi deponunt et reseruant eum donec iteretur etiam patiantur. et quando tota hausit humiditatem deicit residuum et revertitur ad venandum et non venatur quousque reparat quod ruptum est de texture. et si quis rupet texturem incipiet ipsum reparare circa octasum solis. vel circa eius ortum. et maxime tunc laborat: quia plures bestiole incident in texturem. et femina parit et venatur et masculus iuuat eam. abscondit autem se in texture vel sub tela ne a bestiis videatur. et maxime quando est magna: quia propter eius magnitudinem non deficiunt operis. facit etiam femina oua primo et quibus modice aranee post formantur et statim quoad pariuntur ponit eas in texture et statim se mouent et disponunt ad texendum. ac si iuxtra matrem sint instructe ad venandum. unde statim aptant retia conuenientia propter sue.

Et est species quedam aranearum que ventur lacertum paruum et incipit texere super ipsum quousque liget eius orificium ligatione forti. et tunc saltat super eum et pungit quousque moratur. Item in eodem etiam dicit idem. quod sepe inueniuntur quedam aranee in aliis animalibus apum et ille corruptum mel et suggunt liquorem. et sic circa fauos faciunt texturem et corrumperunt eos. idem dicit Aristen. Et pli. de generatione aranearum. li. h. c. xxv. sic dicit. Aranearum natura propria admiratione est digna cuius plura sunt generaliter que est quedam que dicitur spalangio. cuius corpus est exiguum. parvum acuminatum. velut ad saltum nocturnum habens mortuum. Alia est species maioris corporis et nigri coloris et cruris longioris cauterias sibi texens in angulis iuxta genitam. Tertia est species que erudita compositione conspicuas texunt telas. Admirandum est tamquam qualiter tanto opere sufficiat materia lanigera. que de aranee vtero ad tante tele texturem paulatim (ut creditur) extrahit. et tunc eius vteris vix tali in materia vacuus innenit. nec videt esse per quod dicit democratus. quod tanta esset vena-

tris aranee corruptela/ uter eius egestione talis feritalis lanifera generetur. vii et democratus reprobatur (aristote.li.viiij) quod dicat eum in hoc veritate non dixisse cuius videntur esse rano quia aranee et alia huiusmodi anulos modis sunt nutrimenti / et parvi cibi propter defectus sanguinis et caloris. unde cum aranea non tantum cibi capiat/ quin incorpabiliter ad proportionem tele sue continua plus emitat/ maior est superflui emissio/ quod cibi sumptio. Et maior egestio superflua quod digestio necessaria ad conservationem debitam animalis. ut dicit aristote. vel al. Item pli. idem dicit. moderatio vngue rotundum tele educit filum. et miro artificio deducti stamina ab ymo ad superum et iterum deducti transversaliter de puncto ad punctum linearis distantia filum suum et omnes lineares trahi / quasi in punctuali medio/ in equali distantia a centro copulat et connectit. deducto autem stamine (ut ibidem dicit pli.) texere incipit a medio circuito orbe/ ad necens subtegmina et maculas ad necens semper. et quasi reticulariter per parva intervala/ que inter valliculata foramina miro artificio sunt nunc quadrata/ nunc oblonga/ nunc rotunda. tanto sunt strictiora/ quae sunt vicina media. et tanto latiora/ quod propter iniquiora sunt extrema. quo autem medio filum filo. tamen indissolubiliter iungat/ et nodum nodo applicat et connectet/ visus non iudicat/ et rationis iudicium vix affirmit. Mirra autem levigata per filia sua que humanae visibus vir sunt per via se eleuat/ et quasi volat. bincinde se transferens locum mutat. Item dicit idem quod quas diu extrema tele fila durans si casu aliquo ruptur/ ipsa tela semper a medio incipit resalire quod ruptum est quasi nihil iudicans in corpore tele esse integrum. quod medium non est firmum. Itē dicit idem. quod in eis sunt augurianam secundum quod tempora sunt futura/ altius vel submissius solent componere fila sua. Item ibidem dicit quod multitudine aranearum signum est inundationis pluviarum. Item libro. xiiij. c. iiij. de lesione vitium dicit quod aranee quedam circa germinam vinearum et etiam circa floribus arborum faciunt texturem/ et quarum circumvolutione pereunt arbores et vince quando sunt in germine vel in flore/ moscus spalangionis est mortiferus et venenosus/ nisi ei ciuitus succurratur. sed eius venenum extinguitur. vis plantaginis si debito modo apponatur. et ideo vernies alii/ ut lacente et bocharte punctata aranee forundantes succo plantaginis serventur (ut dicit pli. dyas. et auie. i. c. v. yeil et mac.)

Liber XVIII

Aranearum autem tela (ut dicit aristoteles). Et etiam pli. et eorum visceribus quodam modo nature artificio generatur/ subtilissima compositione contetur/ more rebus coponitur et paratur. filii subtilissimis connectur. et hocne a muscis et aliis bestioliis/ quibus tendunt ppter grossine videantur. cum labore quidem coponitur/ sed modo faciliter dissipantur. igne non sustinet ventum timent cuius impetu tela rupinur/ et subito ipsa degenitatur. et qualius venenosa sit aranea/ de cuius egreditur visceribus/ tela venenosa non est. sed potius quod multas visibus medicina utilis deputatur (nos ut dicit dia) tela aranearum alba et munda/ pulcherrimis soribus non admixta/ vires habet constringentes coagulantes et refrigerantes. id est sanguinem restringit a vulnera defluente. superposita vulneri/ prohibet fieri sanies et sanat plagas recentes et prohibet inflaturam sanitatem vulneris retardantem. Est autem genus araneae quod palana vocant ut dicit pli. libro. xxix. c. iiiij. et est becaranea similis formice/ sed longe maior corpore nigrum habens caput/ reliqui corporis nigri est coloris respersum albis guttulis acerbior est eius ictus quam viperae. viuit autem maxime iuxta fumos et molas. cuius contra icum est remedium alia eiusdem generis ostendere sic praefero et ad hoc conseuantur cum mortue inueniuntur. quare cortices contitti et portati medentur mortui mustele. Est et aliud genus lanuginosum cum grossio capite et dolor punctate eius si eum scorpionis. et ex eius mortuorum genua labefactantur et accedit caligo et vomitus. Est et aliud genus araneae nomine minnicalon sive minnicon quod alio nomine dicitur formicalon formice similis capite albo habens nigrum corpus difficiliter maculis albis cuius mortus viperarum dolore torquet. et dicitur formicalon quod formicas venatur ut leo. et eorum sufficiunt miditare. sed a passibus deuocatur. et ab aliis audiunt ut formica. Remedium autem contramortus omnium aranearum est cerebrum gallinaeum cum enigio pipens bibitum cum vino dulce. Item coagulum agni potatum cum vino sanat mortus aranearum. Item ideo facit amnis vnguile anemone cum melle. Item muscae coniente et posite super mortuum extrahunt venenum et mitigant dolorem. Sunt et alia remedia que enumerat pli. sed hec sufficientia. Dicit enim pli. c. vi. aranea longa et candida tenues habens pedes comata i veteri oleo diaf soluere albuginem oculorum. **P**is est animal multipes. et bicephala et interfici coponit in multis operis.

tiner precipiatum. ut dicunt pli. li. xi. c. vij. partem autem sui corporis recopusat ingenij magnitudine quamvis aut possit inter volatilia copuram. et quod pedibus vntitur in quibus est vis progressiva mento potest inter gressibilia numerari. Preret vero proprietas superius l. xi. positas sub l. a. alie sunt hic ponende. quas recitat pli. libro. xi. c. vij. sic dicens. Inter omnia est admiranda apum sollertia. qua mella contributum. succumque dulcissimum subtilissimum et saluberrimum in favos coponit et ceram ad usus humane vite perinde operando conficiunt. hys me latent et reciduntur quia vises non habent. ut nihibus priuatis resistat a flatibus equilibus. In vere vero cum sentiunt fabas florentes ad opera excunt et labentes. nullaque licet vacare ocio per hos dies. primo fanoz constituit ceramque fingunt. domosque ac cellulas faciunt. deinde sobolem et postea mella conficiunt et coponunt. secundum autem aliud alans sui lacrimis et succis arborum gomos et visabentur per rotu linunt. et contra altas bellapartes audiaces se munitur. puer possunt factas si fuerint nimis late constringunt. et eas factas predictas linunt. primo autem per fundamento sui opens crustulam quaudam ponunt amari saporis quod multi comedunt vocant. deinde faciunt aliud dulcorem que cere est iniquum quod multa dulces vocant. tertio ponunt maternam grossorem que sauroz est stabiliterum et illam materiam propolim multi vocant. et ista tripli tela a fringere et alijs inturis mundi fanoz suos. non insident fructibus sed a floribus non in aridis sed recentibus recollunt materiam ex qua mel et ceram coponunt. quod autem flores viiani sunt consumpti miti sunt speculatoribus ad veteriora pabula acquirendam. et si apprehenderit eas nocturna expeditione expirant suppine ut alas suas pregarant a pluia et a rore ut facto mane expeditus volunt ad opus suum habentes alas suas siccias et expeditas ad volatum ordinante expiribus suas more castrop. de nocte quiescentibusque manu donec cyna omnes exiret gemido aut impli et bombo ut bucano aliquo tunc vniuersitate volat. si dies fuerit mitis futurus. predictum est enim umbras et ventos et tunc se conant in fratreccia quando presciant celi temperiem futuram cum agmine procedunt ad opera. et tunc alie flores aggregant pedibus. alie aqua ore guttarisque laungine tonus corporis simul portant. adolescentiores vero ad opera excunt et conantur et affertur supradicta. Seniores vero unius operantur que flores copontur.

De animalibus

primo onerant pedes anteriores / et post ali-
os / donec ostro pleno remeent totaliter one-
rate. Et apium autem onus tas minime vel qua-
tem eis que exone ait secundum quod iuris sunt
ordinate. earum enim officia sunt diversa. Alie
enim domus construunt. alie pollunt. alie ci-
bum parant / ex eo quod allatum est. non enim se
paratim vescuntur / ne inegalitas cibi tempo-
ris / et operis fiat. inter eas fauoris linea lateris et
ordinate ponunt / et in superiori parte suspé-
dunt. ceras cadentes fultunt. primas lineas
parum replet de melle / nouissimas autem ma-
xime solent adimplere. apes autem gerule / q
necessaria conuebunt / timet venti flatus. et in
volant circa terram. et quando sunt onus re-
deunt / ne flatu aliquo ipediantur. et quando
q lapillis se onerant ut lapillorum gravitate
sint contra venti impetu magis fixe. Miram
ter eas est obseruanna discipline. nam inerti/
am cessantium ab opere notant / et eas mox ca-
stigant / imo morte puniunt operari non cura-
tes. Miram inter eas est mundicia. nulleg in
ter sua opera spurcie permittunt. egestiones
apum que operantur intus ne longius recedant
alie congerunt in locum unum / et ejiciunt de-
aluerari. quando aduerserat / intrant in dos-
mos suas. et strepunt / donec illa eadem q eas
excitauit dramalet. et eadē quo excitauit bo-
bo / eas inuitat ad quietem / tunc omnes re-
pente conticesant. Item in eodē. c. xiiij.) Itē
per apes summa equitas exercitatur. ferunt enī
eōs eāq pacem dissoluentes / et eāq mella di-
rūpere cupientes. regem siquidem habet apes
qui non aculeo annatus est / sed porus mai-
stata (et vt dicit idem. c. xvij.) vel si habet acu-
leum / usum ferendi natura ibi negat. nolunt
enī natura ipsum seuum esse / nec concito pe-
tere electionem. et ideo ei telum derat. et iner-
mē dereliquit. unde constat apū operatorē acu-
leo non vti. Miranda autē ē circa regē plebis
obedientia. nā cū pcedit / totū etiam cōglo-
batur. et ab ipso agmine velut acie militū an-
gitur et vallatur. et per multitudine obsequen-
tium / tunc temporis viri videtur. cū populus
apum in labore est / ipse intus ē / et circa silis
excitati / solus a labore ē intunis circa quez / et
assunt apes quedā habentes aculeū / tāq li-
ctores / q autoritate assidua / regis sūr custo-
des. et raro pcedit foras / nisi q̄ exāmē totum
dē extire. cuius exitus intelligit ante diebus a-
liquot exercitu murmurat / et quasi ad extum
se preparante. vñ si quis micregi apū prece-
det alā totū etiam tunc q̄pis nō erit. et q̄n
pcedunt singule regis obsequio se offerunt

et ei proxime esse volunt. regem fessū humeris
subleuant et fatigatum portant. si qua lassata
defecerit vel ab acie errauerit. odore psequit
vbiq̄ rex precedit. et vbiq̄ rex precedit
ibi cetera castra figūt. rege viso totus asper
eranis / ipsoq̄ amissō totū agmen dilabit ad
aliū. q̄ sine rege esse nō possunt. ad alueria
subintrant quedā false apes / que huc nunc
pātur / habētes magnū ventre furtimq̄ devo-
rant mella. et has apes interficiūt q̄i eas de-
prehendunt. quādo ver est humidū / fetus apū
multiplicat / mella depauperant. et ecōuer-
so quādo ver est sicū / deficit in ple / et mel
le multiplicantur. Si autē defecerit i alueriab
cibus / ipētū faciunt in primas / pposito ra-
piendi et ora eas alie dingunt / si rectore
habet. et si que fuerint apes fauētes inuaderi
bus partēt eis inuasores neceas ipētū / sed
post eas sibi associant et defendunt. Etiā mul-
tis alijs de causis acies contrarias cōstruunt
duo iperatores cū multa rīta / que dimicatio
in iactu pulueris / aut fumo totaliter dissipat.
Itē idē. c. xiiij. apes quedā sunt rustice ac silue-
stres horrido aspectu / et ceteris iracudiores. s̄
labore et opere sunt p̄fēctiores. alie sunt v̄
bane quāt̄ quedā sunt brueces / varie ac rotū
de. alie sunt longe sicut vespe / et ille sunt alijs
deteriores / et sunt pilose. et quedā et bis sunt
albe que in messe mella faciunt. siluestres vero
in arbōrē cōcauitatib⁹ mellificat aliquādo in
aliquo terre specū. quibus natura dedit acule-
um ventri consertum ad vñū icū. quedā autē
et vindicandi ardore ita p̄fundē signat teluz
q̄ sequit̄ subito intestinū / et tales atq̄ moriunt
alie quidem aculeū perdunt. et viuentes vlt
vni mellificare nō possunt. sed castratis viri-
bus nocere pariter et prodesse desunt. odo-
res fedos et ceteros famos maxime odiunt.
et fugiunt. in rebus autem odoriferis iocundā/
tur. cācroy odore si quis eos iuxta decoquat
examīnat. q̄i rer eāq morif tristitia to:pent
funerātiūq̄ more cōcomitantur exequias / et
meret plebs magno dolore rege peste cōsum
pro. nam abos tunc conuebunt et nō pcedunt
tristū mīmū glomerātur circa corp⁹ eius
luctū nō minuit / imo nisi subtrahat mortu⁹
fame et dolore moriunt. hyllitate igis apū et
nitore sanitas estimatur. Dicit etiam ibidem
apes multas incurere infirmitates. nam vt
dicit. c. xiiij. egrotat q̄i nō p̄ficiunt fetū suū. immi-
cat etiā eis resultas sonus echo / nimis. n. fa-
cit eas timidas / inopinato sonitu tenet eis.
inumicat etiā eis corrupta nebula / corūpēs
flores quos decascat. aducit etiā eis aranee

B

II Liber XVIII

quando se sociant eis et in alveanbus faciunt intexturas. pestifera est etiā eis musca quedā similis papilionis/ qui infilat in cadelas. nam papilio depascit ceras/ et reliquit stercora/ ex quibus generatur ceredones/ qui ceras precepit appetunt. nocet etiā eis auiditas pastū quī nimis florū satietate replentur/ et maxime hoc accidit in vere. oleo quidē examinatur si/ cut et omnia anulosa et infecta/ precipue si capite vincto in sole ponātur sed asperse acero reuiniscant. aliquando enā contrahunt sibi mortis et morbi causas quādo sentiunt sibi subtra. bi mella niuis audie deuorātes (bucisq; pli. Insignes enā proprietates et notabiles reatat (ante. libro. viij. c. iij.) apes inquit cibantur et melle et comedunt inde par. sed quādo infirmātū/ nunc comedunt mel et nō exirent de domibus suis. et quādo inueniunt domos mūdas sine alvearia faciunt in eis domos sextiles creas. et quādo orificia alvearis sūt nimis ampla diminuunt amplitudinē cū quadā visco/ sitate nigra/ que in odore est acuta. enā edifi/ cat primo domū regis / et illa domus similis est foramini et post alias domos secundū diuersitatē maior. vel minoꝝ. masculi autē tātuꝝ modo operātur domos suas / et post non est organo/ nisi ad comedēdū mel/ et mellificādū et apes primo morantur in fauis suis et quan do est apes exēdi/ ascendunt in altū secundū foramina pyramidis. et postea redēnt et comedunt mel. et rex nunq; exi/ nisi cum exercitu/ et masculi non habent acum nisi forte pauci. tamen appetunt pungere/ sed non possunt. Et reges apuz sunt duox modox. unus rubens et alter niger fere sicut carbo. et est in duplo mai or. q̄ apis que mellificat. et sunt apes masculi magis pigre q̄ feminine. et meliores sunt apes minores et roundiores habentes varios colores. et apes q̄ pascuntur in montibus p̄a/ tis et ōtis sunt minores et meliores et faciunt mel consimile in partibus et leue. apes autē que nō sunt bone non faciunt mel equale nec consumile sed apis que semp̄ adheret forami ni mellis efficit mel melius. aliter. n. corrūp̄ de facilis/ et generantur in eo arance que corrūp̄unt mel. Duplici autē de causa vñus apes mellificantes aculeo. s. ad defensionē/ et ad bimiditatis sup̄flue cōsumptionē/ vis. n. ignea est in acu. et iō cooperatur valde ad plūptōez sup̄flui humidi et mellis immutacionē. Item subintrans sepe alvearia qđā musca male que faciunt alias muscas quas / q̄s multi vocant gusanos p̄forāt alas aliaꝝ. s. vere apes p̄se/ quin illas muscas et pungunt eas. nec p̄mit

tunt eas cadere sup̄ domos suas. et apes melificantes interficiunt masculos noctētes eis/ et reges malos quādo eas nō bene regunt/ sed tñmodo de melle nimis comedunt/ et p̄cipue hoc faciunt quando mel erit paucuz. et apes p̄e pugnant cum longioribus quādo nō operantur nec laborāt et nituntur eas ejēcere de alveanbus. et p̄ talem electionē melioratur mel et angetur. Est autē vnuꝝ genus apum qđ dī labior. et interficit apes mellificantes. et destruit eap̄ domos. et hoc est/ q̄ sunt vigiles et bōe custodie. et q̄n intrant alvearia/ in melle subito se infingunt cā deuorādi in tātū q̄ nō p̄st euadere. et nū statim a venis apib⁹ buiūsmo di interficiuntur. Et anteꝝ rex exeat rōnāliter p̄ duos dies ante scūnt alie q̄ rex sit factur⁹ ut obediē illi parate sint. et quādo reges creātur quilibet b̄z caterua in vnaꝝ. et illa catena non vult habere alium regē nisi q̄ p̄sumitis acceperent/ et si aliis rex voluerit illius comitatus ipsum interficiunt. et postꝝ extirp̄t pulli et fuenint pauci/ expectabunt societatem alterius etaminis. et sic simul secunus p̄ficiuntur. vel postꝝ ceperit volare pulli et fuenint eap̄ les magnis/ festinant opus suuꝝ. et seniorib⁹ plurimi cooperātur. Nulla autē creatura ardētor ē ad vindicā q̄ sit apis quādo ad iracundā p̄uocantur. et iō sepe grādes p̄sternit exercitus multitudi apū. q̄i q̄ta dimpiētes mel/ la resistere p̄pellunt. s̄simū et fūmū sup̄ omnia abhorret apes. et ideo laborant feces ejēcere et squibala sua quādo volat/ q̄ eap̄ feces fetēt valde. et iō ab eis domos suas valde purgāt virgines apes et iuuenies/ melius operantur et faciunt melius mel q̄ seniorēs et nō tātuꝝ p̄suunt nec tantum ledit eap̄ p̄cūto sicut ienuꝝ potant autē apes et bibunt/ s. aquā tantū da rā/ siue p̄pē siue a remota baunatur/ nec potant vbi p̄us p̄ojacent fecē suam. et marime in autūno et in vere/ et mel venis melius est p̄ p̄ter florū nouitatem et ampliorē punctātem. Et apib⁹ placet armonia. s. sonitus cātis percussio palmarum. et ideo cum cantu et pelnum aut cimbalo uim sonitu ad alveare reuocantur. et quando dimittunt apib⁹ multū de melle pigrescent/ et minus operantur et ideo oportet et in alveanbus eis mediociter dimittantur (bucisq; auicenna. vij. libro.) Illud uita alia ponit in quibus concordat cūz ansto. libro. viij. plūmū in. p. quere supra libro. iij. in littera. a. vbi inuenies multa que ab ansto. et a seneca et alijs auctoribus sunt accepta. sed bec sufficiant.

De animalibus

BOs grece boeres nuncupat/ quē latini toroni vocant/ eo q̄ terram terit, cuius latitudo pellis a mēto & gutture vſq; ad crura pellearia ducitur/ a pelle ipsa sic dicta. quasi pellearia que genit/ rosistans in bove est signū (vt dicit Iſido. li. viii.) (boū aīt vt dicit idē. circa socios crimia pietas est. nā alter alter inquit. cū quo q̄ colū aratra ducere cōsuevit. & frequenter iugitu pīū testatur effectum/ quando ipſuz cītius in uenit nō contingit. De bobus vero dicit pli. li. viii. c. xv. bobus indicis cameloꝝ traditur esse altimō/ quoꝝ cornua sunt in latitudine quatuor pedū (et sequitur ibidē) soli boves ī ter aialia retro ambulantes pascuntur. aque ca/ lide ablūtōe/ dicuntur pinguiscere. quādo cor/ nibus capitī cōiungunt̄ plus laboꝝ pos/ sunt sustinere. q̄ quādo ceruice iūicē copulā/ tur. In syria sunt boves/ qui nō būt pallearia sub gutture sed gibbos in dorso. boves quoꝝ lassata habentes cornua dicuntur ēē in ope excellentes. boves nigri coloris pania habē/ tes cornua/ minus reputātur viles ad operā dū. Maiora cornua & spissiora habēt boves q̄ tauri. & post castrationē bos ī corpore & in cor/ nibus augmentū recipit/ pariter etiā pficit in robore & virtute. nō tamē tante ē animosita/ ts nec audacie/ sicut ante. magis autē efficac/ domitus matus & quietus/ panis laboris & mōis tardioris/ & incensus grauioris. Itē pli. ibidē. Natura boū ī minū opūma/ post trimatū autē nūmis ēsera sed ante prematura. optima vero cū boue iūuētū inuenit. soci/ um. n. laboꝝ agnūtū habemus hoc ani/ mal. Lāta etiā fuit cura apud priores boves non ledere/ vt qui p̄caci aio motis boū ocul/ deret sine causa/ puniaret grauer tāq̄ colo/ nū suū iteremisser (vt dicit idē) Est. n. aial mi/ te & mundum nō solū vſib⁹ boīuz necessari/ um/ vēz etiā ad īmolādūm ī aris deoꝝ ē co/ gruum & aptū. nā et bobus optime fiunt vi/ citate & lauissima fit et eis placatio deorum. bos aperit teirā vomere & incidit & colit arua & eā gignēdī fructibus aptā reddit. bos car/ nibus suis reficit & nutrit. pellis eius multis vſib⁹ cōuenit. eius etiā simo terra ipinguē/ scit. eius cornua calefacta remollunt & rectifi/ can̄/ ex quibus diuersa vascula & vania vten/ silia p̄parātur. Ex cornibus. n. boūnis fūt arcus baliste quibus tela p̄tra hostes iactan̄/ fiunt & toraces/ & arma quibus iſfirmiora bo/ minis contra hostium iacula defensantur. fi/ uni & luceme quibus fugan̄ tenebre. fiunt & pectines quibus capita & fōrdibus emundā

tur. bouinis etiā cornibus vñl venatores. nā eis terēt feras & incitant canes venaticos ut fugientia aialia insequāntur. cornibus etiam vñl scriptores & pictores. in quibus va/ ri colores optime conseruantur. vñl etiā cornū vñl bellatores quibus buccinādo so/ cī animan̄ tā pugnantes q̄ fugientes ad acē reuocātur. cornibus etiā vñl custodes tau/ roꝝ & castroꝝ sine spiculatōres/ qui ipsoꝝ so/ nitu ad vigilāndū mutuo se horantur. ad ml̄/ ta alia cornua bonina sunt necessaria. vñl ni/ bil ēī bove quod diuersis vſib⁹ nō sic vñl/ le. & etiā eius firmus (vt dicit pli. li. xxviii. c. xi.) firmus inquit bovis cū acco/ iūuat contra do/ lorē articulop. ydropicis etiam remediuꝝ sin/ gularē ē si inde ad solem pungantur. Inter/ cutaneum. n. sumit humore & sedat ac rep̄i/ mit inflaturā ydropicā & tumorē (dicit p̄terea pli. li. xx. c. iiij.) Est inquit animal parvulū si/ nile scarabeo/ nomine burestis. hic inter her/ bas fallit bovē. & tō sic est dicit. q̄ premitū nā inter herbas quas bos diligat/ illud aial se abscondit. quod animal bos deuozat/ duꝝ herbas īcante carpit. borestis autem deu/ ratis/ īcurr bovis sic inflāmat/ vt ipsum cum cruciatu maximo tandem numpat. vnde p̄ter onus iugū quo bovis cēnit punitur/ & p̄te/ ter dolorem stimuli quo bos pungit. bure/ stis dum eius ventrem subintrat inter cibos/ cum interitu cruciatur veneno.

Bubulus dicitur boū custos qui ipſorum est custodie ex officio de/ putat. hic boves pascat & nutrit. & ad pascua eos ducat & reducit & dum sunt in pascuis per pedes eos colligat & cōuenit. co/ rum ceruices iugo premit/ & arato eos iūgit cum stimulo pignantēs cōpellit ad labores. & vt vñfōmītē aratum trabant/ stimulādo eos cogit sibilo/ & cantilenā eos demulcit. & v̄libentius iugum ferant vocis melodia alli/ cīcīpos & inducit. naturaliter enim boves si/ cut & ceruī diligētē melodias (vt dicit auicē.) cum virga eos dirigit. & ut rectum faciant sul/ cum ipsoꝝ instruit. nec solum cogit ad arādū verū etiam ad tritūrādū compellit/ & ad confringendas fruges in area circunducit. fi/ nito labore a iugō eos solvit. & ad p̄sepe vt reficiantur eos dicit.

Bubalus est a bove diminutivū dicitur. eo q̄ similis sitipſis bo/ bus. Est autem animal ita in/ dominū q̄ pre feritate iugum non recipit in/ cernit. bubalos affīca procreat. in germi/ na autē sunt boves aggressi. bītes cornua

B

¶ Liber XVIII

In tantum ptenfa/ vt in regis mensa ppter in signem eorū capacitatē/ t̄ cōs pocalia fiant/ vt dicit Iſi. Et autem animal magne fortitudi- nis vnde domari nō potest/nisi circulo ferre o- nibus eius infiro quo citanducē. nigri au- tem vel vului ē coloris/ paucos t̄ raros h̄is pilos/corneā habet frontē/cornibus validis simis circōspectam cuius caro nō solū est vni- lis ad escam/verū enī ad medicinā (nam vt dicit pli.li.xvij.c.r.) caro bubali cocta vel al- sa/bominis morsum sanat. cuius medulla cū dextro crure assumpta aufert pilos palpebra- rū. t̄ medetur vixis oculorū. sanguis eius cū aceto sumptus/reſicientē sanguinem mire sanat. cuius vngule vel solie bubaline cum mira confirmant dentes motos. lac bubalinum valer contra viscerē torsiones. nam sua pigue dñe delinit ea. vnde cōtra dissenteriam mul- tū pdest. valet cōtra iucus serpentum t̄ scorpio- niū. t̄ cōtra venenū salamandre t̄ cicinde. vul- nera recentia sanat. simus bubali calefaciū- sanat dura apostemata. t̄ eoz duncias spic- fel eius valer cōtra caliginem oculorū. Sunt t̄ quidam boues agrestes mire magnitudi- nis/ t̄ tamen summe sunt agilitatis. In tātu- em sunt agiles/ vt simū quē p̄iūcūtū atius eleuent sup comu/ q̄ possit decidere sup terrā bi boues odiunt t̄ psequunt̄ oē rubeū siue ru- sum. t̄ ideo venatores rubeis se idūt vt eos puocent ad eos insequēdūt. venator iam vi- dens bestiā appropinquare/ retro magna arborem t̄ fortē se abscondit/ bos vero cor- nibus ita fortiter ipingit in arborē/ q̄ p̄p̄is cornibus ab arbore detinetur. t̄ sic detentis venatorū iaculis cōfoditur t̄ p̄sternit̄ t̄ ne- catur. Et t̄ aliud animal simile bovi agresti/ sed non est tante magnitudinis. maxima ta- men habet cornua multū acuta t̄ alta/ cum q̄ bus dehinc arbores t̄ arbusta sed t̄ cōcauam queretur roboe suo deponit vscq̄ ad terram. qui grā pastus rāde caput submittit interfru- tices t̄ subtilia t̄ plita virgulta siue vimina/ quaz copulatione t̄ adberēna cornua bestie circūligantur. vnde diu lucrāt̄ p̄tra illos pli- fas virgulorū obuolunt̄es/magis ac magis se inticcat atq̄ ligat. cuq̄ diu lucrāt̄ ab illis ligamib⁹ se nō expedit imo se inuoluit/p̄ in dignanōe alte mugit. cuius vocē horridas audiens venator scit bestiā illaqueatā fore t̄ detentā. vñ ipsā securē venabiliis impedit/ t̄ occidit bestiā acerimā in virgulis/quā in ne- morib⁹ magnis/ inuadere nullatenus ausus fuit. t̄ bāc bestiā vocat phisologus aptoloniē cuius dicit̄ si fides adh̄ibēda emīt̄ vñ/qua-

litteram fera bestia de virgulis t̄ nemoribus modicis cornua nō eximit que eisdez cornib⁹ ingentes arbores dehinc t̄ p̄sternit̄. Et prete- rea quedā sp̄s bouis silvestris quā ansto. in li.vij. circa finē vocat borricum. t̄ dicit q̄ ma- gnus ē sc̄m quātitatē tauri/ t̄ est similis tau- ro/ t̄ h̄z cines descendentes ad duas partes sp̄tulap̄/sic in equo est videre. t̄ eius pilis sunt magis molles pilis equi t̄ breviores. t̄ cines eius continui vscq̄ ad oculos. t̄ ē color eius vergens ad rubeum colorem vel cinnā- mō. t̄ vox eius assimilatur voce tauri. t̄ h̄z cornua aliquātulum incinatas/ t̄ in unoquoq̄ eoz nuum suoq̄ capere p̄t medietatem mensurę/ que dī boz. t̄ non habet dentes superiores si eut taurus nec cura eoz sunt multorum pilo- rum. t̄ assimilatūr lane t̄ findit vngulas. ba- bens in pedibus duos soniales. t̄ cauda eius ē brevis respectu corporis. t̄ ipse cauatt̄ rā t̄ engitur in cauando sicut taurus. t̄ h̄z du- rā curē multos iucus patiēt̄. t̄ camē h̄z valde dulcem. t̄ ppter hoc venat̄ t̄ p̄cunt̄. t̄ q̄ii ve- natoz fugit ac quiescit. t̄ cum debilitatur pu- gians p̄iūcūtū stercoz p̄ quanuo: passus. t̄ hoc facit q̄ii nimet. canes autē venanci odozat̄ su- per stercoz. t̄ dum circa talē odozē occupātur bestia fugiendo elongatur. Itē dicit ansto. Vaccā agresti libro. r. t̄ q̄ii appropinquar par- tus adunabuntur ex eis multi. et prius cōgre- gabunt stercoz circa ipsū/ et ponunt siue mu- rum et hoc est animal multi stercois vt dicit ansto. ibidem et etiam auicen.

Basiliscas grece latine dicitur regu- lus eo q̄ sit (vt dicit Iſidor) regu- serpentum. ipsum enim videntes fugiunt/ et timent etiam serpentes ip̄i. olfactu- enum suo ipsos necat fiatū/ et etiam aspectu interemic omne viuum. ad eius siquidē aspe- ctim nulla avis illeſa transit. et quāuis p̄cul fuerit eius ore cōbusta deuoratur. et multelis tamen vincitur/ quas homines ad cauenias deferūt/ in quib⁹ reguli delitescunt. nubil enī sine remedio ille parens omnium dereliquit vnde visa mustela basilicus fugit/ quem ipsa persequitur et occidit. Et autem in longim- dine semipedalis albis maculis lineans/ regu- li etiam scorpiones atrentia queq̄ se- cantes. et postq̄ ad aquas perueniunt/ idro- phodos et limbaticos faciunt̄. introcant. n. ipsas aquas/ et mortiferas reddunt̄ eas. vo- catur quoq̄ regulus a multis sibilus. nam si- bilo occidit anteq̄ mordet siue pugnat. buc usq̄ Iſid. lib. m. c. iiiij. pli. autem lib. vij. c. xiiij. Idicat sic ap̄d inquit helios ebiopes

11 De animalibus

fons est qui a multis estimatur caput nisi. intera quem est quedam fera que cacoblebas appellatur/ corpore quidem modica omnibusq; membris iners. praeceps caput gerens/ et scilicet per habere deiectum super terram/ alias interscissio esset humani generis. quia omnes qui eius viderent oculos ceperant. Eadem basiliaca serpantis vis est/ quae coronas prouincia gignit. corpus habens in longitudine et magnitudine. xij. digitorum candida in capite/ macula velut dyadematate insignis sibilo omnis fugat serpentes. nec flexu multiplici reliquus corporis spellitur. sed celsus et erexit in medio gravitatur et incedit. desiccata fructus/ et herbas evanescunt. non solu ractu/ verum etiam sibilo et afflatu circuadiacenta oia destruit et corrupitur. tate. n. est venenositas et puerorum tangentes se cum habita longissima sine mora interficiunt et consumunt. huc mustela domat et concinca. qd deo naturabil placuit esse sine pan. mors itaque basiliscus. morsus est mustele. et tandem mors mustele deesse fetor basilici. et hoc quidem verum est nisi mustela/pastu et fricatore nutre/ herbe protra talis mortiferus primus munus (vt dicit aristoteles) et etiam suice) primo igit mustela multa herbam/quavis amara comedit et sic virtute suci herbe amaret/nature hostem intrepida aggressus et devincit et quavis basiliscus irremediabiliter sit venenosus quod vivit in canerez tunc robustus et nemini malitia perdit. cuius cuius organis albinis vnlis creditur et maxime in transmutationibus metalorum.

B *Orax que rubeta dicitur genus*
est rane venenosa habitans in terra/paniter et in buore (vt dicit plinius. li. xviii. c. xxiiij) senectutem autem id est vestitam et senem pellenti dicunt eas deponere assiduo pastu quarundam berbarum venenorum tamen sibi semper reseruantes/ pugnat contra araneam. et spalangionem. et beneficio platinis eaz venenum superat et puncuram. cuius venenum creditur esse frigidissimum. et id omne meum quod tangit reddit insensible/ et stupido ac si esset congelatum. ait siquidem est virulentum. et id ad iram se animat ad omnem tactum. vnu quanto plus tangitur/ tanto turgescit apius et inflatur. quot maculis sub ventre respurgit/ tot non amentis venenum eius obnoritur fore prohibetur. oculos huius quasi igneos et lucentes. et est tanto puerorum quanto et eius aspectus ardenter iumentum. et quavis claros habeat oculos. odit enim solis aspectum/ et querit latebras et fugit ad caueas quas sol ostendit/ et ipsius radiis tene superficies resouet. et herbas dulces diligit/ et eaz

radices comedit. sed comedendo eas inficit et corruptit. et id in ortis ruta que bufonibus et ceteris venenosis est inimica. platanus sive cuius virtute arcens. ne accedant ad illas herbas et radices que ibi crescunt/ et ibi terre comeduntur. loca fetida muscida et fumosa bufo diligit. loca autem odorifera multum odit. vnu dicunt quod vineis incipientibus flovere fugiunt. quod odor est ipsorum non possunt sustinere. de bufone autem (dicunt plinius. li. xviii. c. xxiiij) sicut rane multa venenosa/ quod dicitur rubetum/ que vivunt in vegetabilibus et rubeis. quod sicut sunt candidioribus sic et ceteris sunt pueri. et sunt alteri coloris subnigra/ alteri subrufa vel pallidi et subalbini. Istas autem rubeas dicitur habere duplex iecur. vnu est summa venenosum/ et aliud est remedium. et dicitur puerum antidoto contra toxicum seu venenum. oportet autem ipsa sic experiri. puerum autem iecur in nido formicarum partem venenosam formice fugient. aliam partem apppetit. et illam oportet retinere et usum referuare. *H*irax de his certa tradidit auctores (vt dicit plinius) dicitur. n. in eius latere dextra esse os occultum quod piecum in aqua feruientem facit ea subito refrigerari/ nec vas feruere postea/ nisi oportunitus extimat et illo officulo utrum magi ad amore et odium coicitur. dicitur etiam inde quatas posse sanari. quatuorque autem vermis ille sit venenosus/ quod incinerationem non et combustionem amittit vim venenum/ et recipit manum virtutem medicinam. valet. n. miro modo ad carnis et cutis aliquo casu potite recuperationem et nervorum consolidationem/ et vulnerum desicationem et curam si debito modo illo cinere quis utatur/ quere infra de rana in littera. r.

B *Omber est vermis quod in ascensu in frondibus appressi/ fraxini/ moysi et terebinthi. vt. d. pli. libro. vi. c. xxiij. I*si. autem dicit sic. bober bobicis est frondens vermis/ ex cuius terra bobicinum contigit. Appellatur autem bochner/ eo quod evacuerit dum filia egerat/ et in eo remaneat solus aer. vt dicit idem. mira autem recipit bic vermis mutationem. nam primo nascitur sicut vermis simile eruce/ que rotundat folia olerum/ et pampinos vinearum. hic vermis frigoris impensis bobicis relas araneas modo terret. et primo preparat sibi coticem sive domum in qua habiteret. et contra horrorem hyemis se defenset. Terturam autem suam facit peduz suorum ministerio/ quibus subtilitate filii suorum et pectinat. et sic id in telam ordinat et componit.

O *Ameli ut dicit plinius. li. xij. a greco nomine sive sortita/ et quando oportet rancutur in cunctis et accubentes*

coram onerantibus humiliantur. greci enim come bumble et breui dicunt. vel dicitur a camur quod grece caruum sonat. quia in tempore quando recipiunt super se pondera super anteriores puplices incurvantur. Camelus itaq; aialia sunt onerifera et mansueta ad portanda onera et pondera deputata. et inueniuntur in multis regionibus sed potissimum in arabia. et differunt camelii arabici a camelis aliarum regionum. nam arabici duos habent in dorso gibbos. sed reliquæ regionum camelii in dorso habent unum tantum (vedicte Isido. in eodem) Plinius vero libro octavo cap. xiij. dicit sic. Camelus inquit inter animalia pascit ouens quoq; duo sunt genera / latricie. s. et arabice. Arabici camelii binae habent tubera in dorso. baniticæ tantum habent unum in dorso. in quo portant et alium in pectore cuius incautat. camelii superiori ordine dentium ut boves carent et ruminant. sicut bos et ovis. ut dicit Isido. li. xij. vulgulam ramam nondimidunt ut postea dicitur. Elephas sunt muli (ut dicit pli.) et ideo valent in prelijs committendis et etiam in mercibus deferendis. ultra assuetum camelus non procedit spaciis nec plus consueto onere suscipit ad portandum. odium habent naturaliter contra equos et simili etiam per quadriduum tolerat. et quando bibunt turbant aquam. aliter potu non gaudent. vivunt quadrages annis. quidam etiam et centenis. et aliquando etiam rabiem incurvantur. castrantur camelii qui bello preparantur fortiores enim sunt coru penitus denegato (bucisq; plinius) De camelio vero dicit autem sic. Camelus inquit mouet primo pedes dextrum sicut et leo. et solus haberet super dorsum additamentum. et haberet pedes scarios et in cassura haberet pelle ad modum pedis antis. et ille cassure sunt carnose sicut cassure pedum viri. et ideo faciunt eis homines sonares et abluunt eis pedes ne pedum tenetudo subrur ledet. et aliquando in corde eius inveniunt os sicut in corde cervi. et haberet quatuor conos in duabus mamillis sicut vacca. et camelia se idinat et vadit super genua. et quando appetit cum masculo copulari. et desiderium eius est feruens tempore amoris. et tunc parvus comedit et semper appetit coire iurta locum illum ubi primo coitur. et ut dicit aristoteles. lib. v. appropiatur camelis q; sunt solitarii in monibus amoris tempore et nullus potest appropinquare eis nisi pastor. et virga camelorum est nemosa et valde dura. et ideo sicut ex ea corde arcuum. Itē ibidem in codice. camelii

habent tempus determinatum ad costum et amorem. femina trahit in utero per duodecim menses et non coeunt ante triennium et post partum quiescit per annum. Item dicit idem libro viij. q; sunt quedam genera camelorum q; castrantur et sint ad fuge comodum aptiores. et dicit q; tales camelii sunt velociores eis. et hoc accidit propter amplitudinem passus. sed de hoc quere infra de dromedario. Item nota contra inestuosos de camelio. quia camelus (ut dicit aristoteles. li. viij.) non coit cum mate sua. cooperabatur enim mater cuiusdam camelii pallio in quadam ciuitate et saltauit super eam filius eius. qui sentiens eam matrem suam descendit ante q; coitus completeretur et moritur ingeneratorem et occidit ipsum. Exemplum est aristoteles. et ponit simile de equo cuiusdam regis. De camelio insuper dicit plinius li. xi. ca. pinilo. xvij. q; camelii caluescant inter quae drupedia sicut homo et sicut struthio. et quedam alia inter volantia. dicit etiam idem q; inter animalia non cornigera. camelus in superiori matilla non haberet dentes superiores. et ideo concordat cum animalibus ruminantibus in dentibus. et in dispositione ventris. sed non in cornibus. Idem dicit aristoteles. li. xij. vbi dicit animal cuius cibis est materia spinosa. habet multos ventres ut camelus. et animal habens cornua. non est habens dentes in vita et mandibula. et propter hoc non est camelus habens dentes in veteribus mandibula. sed in una tantum quatuor careat cornibus. Necesario igitur fuit ventre et cornu. altis dispositionis. et assimilatur ventribus animalium carentium dentibus in mandibula superiori et fuit creatio dentium eius. sicut animalis habentis cornua. et quia cibus camelii est spinosus. necessario fuit lingua eius camosa. propter dunciem palati. natura igitur ventri palato. sicut parte tenui dentium. et propter hoc ruminat camelus sicut habentia cornua. q; tres eius ventribus habentium cornua affamiliantur. Recipit itaque cibum in primo ventre penitus indigestum. in secundo autem incipit digen. in tertio melius. in quarto digestio penitus completur. et ista ventrum diversitas fuit necessaria. propter grossitatem. minime tamen sive cibi quia parum dentibus molitur abusus. Item aristoteles. libro. viij. a. camelus non habet fel distinctum super epary. sicut nec elephas. q; epatis naturaliter sanam et sanguinem naturaliter dulcem. et in talibus animalibus non inventur fel aut si inveniuntur in ipsis grailibus valde venit. et ideo dixerunt

De animalibus

antiqui sicut anatagoras. **Q**uam cameli ppter p^o, uationē fellis sunt vite longioris/ quia diutius vivunt aialia paruz habentia fellis/ **Q**uia illa que habent multā. et ideo posuit anatagoras q̄ fel esset causa infirmitatis omnium animalium/ quando. s. multipliciter ad pulmonez et ad alias partes corporis se diffudit. sed dicit aristoteles. hoc est falsum. quia multa animalia in quibus non inuenitur fel. acutas et mortiferas aliquando sustinent passiones. ut patet in camelis/ quibus accidit aliquando podagra et rabies. unde constringuntur pedes suis/ et interficit eos ista infirmitas/ et tamē certant felle. ut dicit idem (buculus aristoteles) De camelio etiā dicit constantinus in dietis viiiuersalibus. camelus est animal calidissimum ex natura. et ideo naturaliter est macilenter. calor. n. totam trahit sanguinis vnitiositatez. et ideo remaneat sine misera crassitie. et camelinus lac subtilius est lacte aliorum animalium et minus vittuosum. et minus nutrituum. magis autem est calefactuum. diureticum ideo appetitiū. lac enim nihil aliud est q̄ sanguis secundo coctus. et ideo lacris sapor camelii salsus est et acutus. unde humorum grossorum est insufflatum et attenuatum/ cui vaccinum lac est contrarium. Est enim grossum vntiosum et multum nutrituum. alias autem proprietates q̄ re infra de droimedario.

Cameleopardus vel camelopardalis est animal ethiopum. ut dicit Ipsi. libro xij. et pli. libro viij. cōspicuit caput habens camelii et collum equi et crura et pedes bubali et maculas pardi. Est enī bestia maculis albis rufis colorē disfiguratis superaspersa. et ideo a capite camelii et maculis pardi camelopardalis est vocata (ut d. pli.) Est autem bestia magis aspectu q̄ feritate conspicua in tantum mansuetā/ q̄ etiā quis fere nomen accepit. ut dicit idem. bocanimal fuit mundum sedē mosaicam legē quo ad esum sed non quo ad sacrificium. nam vngulam finiebat ut bubalus/ et numinabat ut camelus. et ideo eam comedere erat fas. ut p̄p̄ deu. xiij.

Cameleon buius cameleotis. est animalia panu diversa varietate colorum conspersa. cuius corpusculum ad varios colores quos videt/ facilius conversione variatur. non inuenitur aliquid aliud animal cuius corpusculum ita recipiat colorum oppositorum mutationem. ut ibi idem dicit Ipsi. Scđm autem auctio. cameleon idem est q̄ stellio. quia lucet ut stella. et ei-

am imueat colores/ quia est animal timidus et pauci sanguinis. et ideo colores mutat. et est quadrupes habens faciem lacertę et vngues acutos et recurvatos/ et corpus asperum et durum/ et ad modum cocodrilli. Aristoteles autem dicit sic libro. ii. cameleon inquit est animal ē corpore simile lacerto/ cuius latera sunt oblonga peruenientia ad inferius sui ventris/ sciat latera piscis. et medium spondilium dorsum eius prominet sicut spodilium piscis. et facies eius sicut animal est et porco et simia. et habet caudam valde longam. et eius extremitas est gracilis/ et habet pedes reflexos/ sicut laceruli et q̄ liber pedum dividitur in duo. et comparatio viiū ad alterum est ut pollicis hominis ad residuum manus. et quelibet istorum partium dividitur ē digitos et vngulatas similes vnguis bus avium/ rotundus corpus eius asperum si/ cut corpus bardani. oculi eius profundantur et sunt magni et rotundi/ et continentur in corio similis corio rotundis corporis eius/ et non continentur ab ipso. et girat oculos suos querter circu quoq̄ et alteratur color eius/ quando inflatur corium eius. et habet colorē de clinantem ad nigredinem et sunt in eo maculae nigre. et hec varianio est ē toto corpore eius et maxime in oculis et in cauda. et eius mons est grauis valde. et in morte eius est turpis coloris. et id quod est in corpore suo est modice carnis. parum enim habet nisi in capite et raddice caude ubi parum habet sanguinis/ sumi liter in corde et in venis excurrentibus ab eo/ et circuitu duorum/ quāvis sit paruz et eius cerebrum est prope oculos. et si quis dividatur corpus in duo/ permanebit in operationibus suis per suum spiritum et remanet modicus motus circa corpus et non habet splenem et maxima cœnaria sicut lacerta (buculus aristoteles.) Plinius vero. li. xxvij. c. viij. sic dicit. cameleon ē animal simile cocodrillo sola curvatura dorsum/ et caude amplitudine distante. nullum animal eo pauidius estimatur/ et ideo mutat eius color. vis enim eius matuta est contra accipitrem genus. derribit. n. accipites ad se volantes et prebet ceteris animalibus voluntarie lacerandos. caput eius et guttur si cu queritis lignis ascendatur/ ymbres facere et ratione democritus assent. sed hoc decider plinius. qualecumq̄ sit animal/ internūda computatur. unde super leui. ri. dicit et escius in testa. p̄c infirmitate mansuetū se fingit cū sit crudelis. Dicitur autem cameleo vivere solo aere/ sciat talpa et terra et allec ex aqua et salamandra ex igne. Glude versus. Quatuor et pungs vitā ducit

B 4

Liber XVIII

elementis. Cameleon talpa maris allec et salamandra. Terra cibat talpam flāmē pascit salamandri. Unda fit alleci cibus aer cameleoni.

Caprea est silvestris capra a carpido dicta. unde Iſi. li. iii. capros et capreas a carpendis virginalis quidā dicunt. Alij vero sic eas dictas putant & carpunt aspera. nonnulli vero dicunt eas sic vocari a strepitu curiū. unde vocatur capree silvestres capre quas greci p eo & acutissime videant toros appellauerūt. mo: autur enī in excelsis montibus. et tamen & longinquō vident venientes venatores. eadem dicitur erybices eo & ad instar auiū ardua loca peuant ita ut de sublimitate vix obnubibus humano patiantur (ut dicit Iſi. lib. xi. a.) & subdit. bec itaq̄ animalia in petris abruptiis comorantur. & si aliquando hominū approxi nationē & psecutionē preseruent se capræ de altissimis foroꝝ cacuminiſbus sese p̄cipantes in suis se corniſbus suscipiunt illesas. Dicuntur etiam & dame sive damule ut dicit papi. que re infra in Iſa. d. de damula. Est itaq̄ caprea velocissima in cursu. leuissima in saltu. acutissima in aspercu. dulcissima quo ad gustuꝝ. te nerrima & sanissima quo ad cibū. sagacissima quo ad pastum. nam vxi gusto & olfactu discernit inter herbas & arboruꝝ ramulos quoꝝ extremitates teneras comedit & depasat. dicit etiā pli. leopardus caprice silvestris bibit lac & vim langoris evitat.

Capriolus ut dicit aristoteles. ē animal rū filio. qui apud nos. & non mutant dentes. & quando eius dentes sunt magni signati vix diutinatate ī eis. & habet pulcos oculos & auris. Et dicit aristoteles. lib. viii. Caprioli silvestres habent sapientiam. quādā vulnerant querunt pulegium ceruinum. & comedunt ipsū ut extrahant sagittas de corpore. si que in ipsis sunt infixa. ex velocitate motus & assiduitate discursus. caro caprioli a superfluo bimido exoneratur. & eius caro tenerior & digestibilior efficitur. & saporis ac odoris ei⁹ grāuitas amputatur (ut dicit constans. ἡ past⁹ grāuitas locis altis ad altiora tendit. inter herbas salubres & nonas odore diuidicat & discernit ruminat cibos & vnguia finit. non vngue. non cornu. non dente. sed sola velocitate fugit a canū & venatorꝝ. insultibus se defendit. vñ quādo in capellibus psequitur ad montana fugiens alta petit. In montibus inde sunt quidā caprioli qui ab herbis aromanticis & odore

riferis pascuntur. in quorum vnguisbus sunt quedā cōcavitates in quibus bumeros qđā ad apostenata colliguntur. que primo ad matutinatē & mortu⁹ & confractionē rūpuntur. & a corpore cū pilosis folliculis abstrahunt. & substantia que infra pelliculā cōtinetur. sume est odorifera. & inter aromaticā maxime preiosā. In medicinis plurimum utilis & virtuosa (ut dicit dyas. & pli.) & illud mustum vulgāter nomiamus.

Capra sicut & caprea a carpendis virginali & herbaꝝ summatibus ēnūcupata. qđ semp sursum tendit. vt summatas capiat & carpat & comedat foliis vñ ut dicit Iſi. De capris aut̄ dicit pli. lib. viii. c. i. capre inquirantur fenis plures. sed raro quatuor. ferunt in vtero. v. mēsibus sicut oves capre etiā pinguedine sterileant. ante termi nū minus vnliter generant. & in senectute vñtra quadrigēniū p̄cipunt in nouēbā. vñ i marcio pariāt vel in aprilī turgēribus virginali. non oībus sunt cornua. sed quisbusda sunt. ē bis sunt indicia annos p̄ incrementū nodorum aubus eas sp̄ire. & nō naribus (arctelaus aucto: ait) & raro sunt sine febre. & iō tam capris & oībus ardētior & calidior ē cōcibitus. ut tradit idē. nec minus diamus eas vñ dñe de nocte & de die. dependet oībus ē mēto villis. quē armētū vocāt. hoc villo si quis vñā ex grege trabat cerere stupentes spectant id enā dicit euēnē. cā quidā herbā aliqua ex his momordent. morsus caprē est arboꝝ. oleum maxime etiālīs. nā oīuā labendo steriles facunt & bac de cā minime quidē imolabant capre. dedināte sole ad occasuꝝ ut dicit simal nō edūt. sed portus auerse ab inuice iacet. in alijs aut̄ horis auerse se cōuerunt. & auerse vulnibus ad inuice in gramīnibus depascit (bucuꝝ pli.) De capris aut̄ dicit aristoteles. lib. ix. in multis regionib⁹ būt lac sine impinguatio ne. nec expectat ip̄regnatio. sed acapit vñca. & cā ea māmilla cōfricatur. & erigit p̄no sanguis. deinde ens simile sanie. & post enī lac boñū n̄ peius qđ ip̄regnataꝝ. Itē lib. vi. capre viunt p. i. vel. ii. annos. & frequētā colunt vñq̄ ad senectutē. & alioq̄ panunt gemellos. si haebuerint cibū cōuenientē. & maxime si cap̄ bene nutritus erit. & si ip̄regnata fuerit cōtra impe ni vena septēminalis. panem mares. & si contra meridionalē feminas. & dicuntur vertere sa des cōtra panē septēminalē qđ debet coire. Itē ibidē lib. vii. capre sicut oves comedunt herbas. sed oves carpūt herbā vñq̄ ad radices. & manūt stables in pascuū. capre vero cito

De animalibus

292

mouent a locis / et accipiunt tuncmodo herbarum extremitates. et melius impregnantur post potū aquae false. et quā mouens capre post meridiem potabunt plus aquae et quādo comedunt sal ante partū habebunt multū flumū a māmilis. In libro viii. in capis sicut et in ouib⁹ est priuatio intellec̄tū intātū / q̄ vix sciunt egredi ad pascitū vel regredi / nisi ab aliquo deducantur. et si quis acceperit quandam capram et suōto ercentē exigūtur et alie et respiciēt eam solidō aspectu. v̄sus autē caprauz sicut et ouium hominib⁹ est necessarius. nā lacte et carib⁹ pascit famelicos. pelle et pīlis vestit nudū. sumo et locio idest vīna ipm̄ guat humū. nibil vīq̄ est in corpore capre / quod non sit vīte vel ad vīctum / vel ad vestītū / vel ad vīsum necessariū medicine. nā vt dicit pli. li. rrvij. c. t. cornu capriño incinerato. et pilis accēsī serpentes effugantur. eoz re medio / multa venenoz superātur genera. corroduntur carnes superflue et recentes ac viue generantur. restrīnguntur bumoꝝ immoderati flures. et vulnera putida et corrosiva. et incisiva vel fistulata eoz beneficio remediantur pelle capriña recente obducuntur vulnera et sanantur. sanguine capriño cū medula decocto torica venena excluduntur. et mōsus reptiliū et iūs scorpionū curātur. pulmone calido capre super mōsum venenosū posito / venenū extrahit dolorisq̄ agūtha minguntur. eius felle calido oculoz depellitur macula et corroditur. v̄sus accuitur et oculus clarificatur. Nec capriño assūlō cōtra elephantiā adiuuat si in cibū sepius assūmat. eius enī sumus cōtra mūtas infinitates opūlatur. nā vt dicit idem sumo capriño podagrī alleuiātur. si etiā se pū birçop cū succo edere misceat. vīna etiā capraz calefacta tepida aurib⁹ instillata / dolentes aures sanātur. has et multis alias ponit medicinales p̄prietates. vnde dicit plinius ibidem mīlia remēdia. Et hoc autem demonstrat quod quidam vīta. mīro cum febre non dicat carere. ad hoc dicit ansto. q̄ est quoddā aīal qd̄ suggerit lac capraz / et quā luḡit māmillas lacabilas et corūpīt / qd̄ ē in eis. et exēcutur inde capra. De capra quere infra de birco.

Onus a greco nomē sumpsit. vt dicit Iſi. grece. n. cenos dicuntur quidā enim eū a canōse latratis / cū sic vocati. nibil autē vt dicit idē sagacius est cane. plus enim sensus ceteris animāib⁹ bīz. nā sua noīa canes recognoscunt. dīos suos diligunt. dīos teatū defendunt. p dīos suis

les / morti se subiūciunt. voluntarie cū dīo ad pīdā currunt. corpus dīi sui enī mortuū nō deslinquunt. odore et sanguine prede vestigia deprehēdūt. humanū cohortiū diligunt. sine hoīnibus etiā esse nō pīt. vt dicit idē Iſido. vbi subditur solent aliquoties canes lupis admīsceri / et quibus nascīt canes seu / qui linasci a quibusdā nominātur. solent. n. indī caniculas nocte in silvis dimittere alligatas / que a tigrībus insiliuntur / ex quibus nascīt canes acēmī tā fortē / vt pīterant fortē bestias / vīleones. hucusq̄ Iſi. li. xij. c. h. De cane dicit pli. li. xij. c. xl. de animātibus que nobīscū degūt fidelissimi sūt canes boi / atq̄ equi. pugnasse enim canes p dīis suis / pīlatones concepīmus / et cōspēximus. pīfētos q̄ plagis audiuimus eos volūres acuras a dīoꝝ suō corporib⁹ abegisse. laniatu atq̄ latrātū homicidā domini sui scelus confiteri coegisse. Legimus etiā caramentū regē dūcentos canes ab exilio reduxisse / et contra resistentes mira audacia pīclasse. Canis etiā tasonis cicilie nolunt capere cibū domino ī terēto. et sic dolorē pariter consumptus est. Legimus etiā colonum senatorem placētie ab armatis opp̄ressum canem defendisse. nec prius vulneratum q̄ cane interēpro. Sic canis titi sabini ipsū in carcere / nec in morte te derelict. sī mest⁹ edens vīlūtū cū mortuo māsit. cui cū qdā cibū abstulit⁹ ad os dīfūci cibū tulit et cādaure i rebī pīecto / vt corp⁹ sustentaret falliens intrā flūtiū innatuit. ac currētē multitudine ad spectaculū fidei atalit itinera quāmē lōga ad memorā reducunt. et amissis dīis ad ipsō dōmīcītā soli per lōga terraz spaciā redire consueuerūt. canis mītigatur scūtā / boīe humili cōsedētē. In ventu eis precipua sagacitas īest. nā vento et odore enī p aquas feras fugītes persequeūt et eorum deprehēdētē vestigia / latrātū et rostro ferarum latibula abdita prodit. Et tigrībus et canib⁹ tam fortē generantur canes / vīleones vīcant. et elephantēs sicut experitus est alexander magnus / in cane qui sibi a rege alani ē transmissus. qui primo in eius pīsētā leonem confregit. deinde adducto eleplante / canis vīsa belua horrentibus per totū corpus vīllis ingenti latrātu primum īsonuit. deinde artificiali dimīcatione elephantē tādiū afflīgit q̄ in terrā cadere coactus fuit. post annuātē etatē canis gignit / octagenis diebus in vītro gerit. cōcos canis panit. qui quanto longiori nutrīuntur latē / tanto tardius vīsu acipiunt. nunq̄ tamē

B 5

Liber XVIII

accipiunt visum post. xxi. diez. nec ante. viij. quodam dicuntur quando unus solus nascitur it. die videt. quando gemini. x. die. et quando trini. xi. die. et ita quanto plures panuntur. tanto tardius eorum oculi ad videndum apenuntur. quo enim unius caticulo numero adicuntur. totidem ad lucem diebus ut videantur. tardantur. optimus est fetus qui nouissimus cernere incipit. vel quez primo defert mater in cubilibus (hucusque pli. lib. viij. c. xl. vbi multa alia dicuntur). De canibus etiam dicit aristoteles. libro. ii. canes non ejiciunt dentes nisi forsan duos. et quanto sunt iuiores. tanto habent dentes alios et acutiores. et per hoc cognoscuntur canes antiqui a iuuenibus. quod senum dentes sunt nigri et obtusi. iuuenum vero econuerso. Item ibidem libro. v. canes masculi mouentur ad generationem. et coitus cuiusque femine et citius generant leporans. Alij ut dicit idem libro. vi. femina quando impregnatur per vi. partem anni idest per quadraginta dies sunt eius filii ceci per duodecim dies et non accedit ad eam masculus nisi vi. mete post partum. et quedam impregnatur in lxxij. diebus. quod est fere quinta pars anni. et filii istarum remanent ceci. xij. diebus. et quedam per tres menses et est quartae pars anni. et filii istarum erunt ceci per xvij. dies. unde pater quod quanto fetus citius in vice perficiuntur. tanto citius gaudent visu. quando sunt ediri huic mundo. et masculi mouentur ad coitum citius quam quando incipiunt levare crux ad mingendum. quod fit post sex vel post septem menses vigorescunt. Et accedit canibus leporans quoddam proprium. quod plus possunt generare quam sunt in labore. quod quando sunt in quiete. et possunt vivere masculi. x. annis. et minus viiij. leporans masculi quam femine propter laborem masculorum et sic non est in alijs. quia magis vivunt males quam femine ut dicit ibidem. alijs autem canes ut custodes domorum et ciuium diutius vivunt. quia quam rordecit annis et aliquando viginti ut dicit homerus. Item libro octauo canes quando infirmantur comedunt radices herbe cuiusdam ut vomant et sic sibi mendentur. Item dicit plinius libro. xvij. vomitiones inquit idest medicinas et purgationes vomitas primo ostendit canis. qui se plenus cibo notio gramen comedit. et per vomitum liberatus fuit.

De Canicula.

Canicula dicitur esse mater canum cuius matris est oblonga. per longitudinem ventris colligata. bavens per longitudinem vera plura commissa in uicem ordinata. que impregnationis tempore intumescent. que parte plures filios habet semper cecos. quos tamen tenerime diligit. et morib. a clatrati eos defendit. et si de latibulo filii exierint. eos inter dentes sine omnibus lesionibus referre consuevit. et primo meliore et formosiorum reportat. quia eum tenetus diligit. et ideo ei mammillam citius porrigit et extendit. ante tempus coitus et conceptus. ut dicat aristoteles. libro. v. per dies septem quandam menstruosam immunditiam ejicit. et tunc infirmatur et apostematur ei matris. et tunc non appetit coitum sed fugit. sed post purgationem melius concipit. salubrissimum parit. post partum etiam multum humorum fleumaticum et grossum ejicit. et ideo corpus canicule tunc marcessit. ut dicat idem. Item inuenitur lac in caniculis ante partum per plures dies. et causius in leporans quam in alijs. et primo est lac spissum. et post subtiliatum. et post partum est conuentius. et viiij. minus canicule quam canes communiter. sed canes venatici masculi propter laborem nimium et discursum minus vivunt. et quando ab urine grauamine se exonerare desiderat. crux non exigit. sicut masculi. sed residens inferius se undinat. canicula igitur mare est minor corpore. etiam gracilior viribus debilior. circa fetus educationes sollicitior animo mansuetior. si quando nutritur fetus. Est autem ad instruendum masculo abilio. et etiam corpore propter membrorum flexibilitatem agilior. sed propter debilitatem nervorum in cursu minus durat. Laenum igitur et canicularium nobilitas attenditur in facie. et rostrum protensa longitudine et amplitudine pectoris et illo. sive inguinali. strititudine nazis canis nobilis circa renes. et ilia et etiam ventrem restingitur. sed circa antenor. pectoris dilatatur. aures etiam longiores habent et flexibiliores. tibiae autem breviores et graciliores. et etiam altiores. et hoc fuit necessarium ut essent ad motum et ad cursum agiliores. caudam etiam habent certe canibus pliior et recutior. minima et brevis et canis quam canes rurales. et habent etiam pilos breviores et rariores et etiam planiores. nam si essent multum pilosi et villosi in cursu nimis incalcerent. si nimis camosi mole carnis oppressi minus current. et si caudas habent longas inter curva dependentes co-

De animalibus

num cerum nō modicum impeditent. per hū
fū etiam caule dependentiam non animo /
si sed potius umidi apparet. Sunt adhuc
canes nobiles circa bestias / et feras silvestres
insequendas rapiendas feroces / et seui. cir/
ca vero homines / et bestias sunt valde mansu/
eti. et si aliquando contra homines extraneos
insulunt. statim / suo imperio se compescunt.
Canes etiam noviles cum ceruum vel lepo/
rem coperint. non statim deuorant quod capi/
ant / sed potius predaz suam domino suo de/
relinquent. viliori parte pro sua portione ut
puta ossibus / et sanguine contenti sunt / et si nis/
bil portionia penitus babuerit / propter hoc
predam alia insequi et inuidare nō dimittat.

Sunt et alie canum proprietates
minus laudabiles. nam canes bo/
lissimum communium idest appen/
tum immoderati patiuntur. et tamen aliquā
do per famem cruciantur. quia insanī / et rabi/
fiunt. nam canibus accidunt infirmitates si/
cūr quanies squamatia / et rabies (ut dicit a/
risto. libro viij. f.) et omnia animalia quando
sunt morsa a cane rabioso / in furiam rapiun/
tur. præter hominem qui aliquando euadit
beneficio mediane. Dicit autem constan. in via/
ti. libro ultimo. canis naturaliter est frigidus
et siccus / cui nigra colera dominatur. que ba/
bundans / et putrefacta vel corrupta ipsum ra/
bidum facit. et hoc contingit marinae in autū/
no / et in vere / quem alij canes fugiunt tanq̄ pe/
stem. et semper est profugus / et solius agus tva/
dit nutando / et cancellando sicut eb̄us / et cur/
rit ore aperto ac lingua dependente salina ni/
mia / et spumosa de eius orificio profluente.
oculos habet reuersos ac rubicundos / et au/
res retractas. et caudam revoluit inter coras /
et quāuis oculos habet apertos tamen offen/
dit ad omnē obiectum pedes suū / contra quā
libet rem pugnat / et contra umbram suam la/
trat quem timentes canes fugiunt / et latrā co/
tra ipsum. canem autem mancam in san/
guine morsure eius / nullus canis attingit. et
qui ab eo mordentur / somniant tembilia / et i/
sommo et putrefactione sūr timorosi. et irascū/
tur sine causa. stupidi sunt vndeque circūspici/
entes / et inspici a nullo patientes. et si inualu/
ent passio / incipiunt abhorere omnem potū /
et timere aquaz / et latrare ut canes. et ita invē/
siquaz / q̄ cadunt pte timore. et bi moriuntur
nisi medicando eis cūius occurritur. Luras
autem / et remedia quere supra lib. de morbis
et devenēis. Dicit autem pli. li. ex. q̄ sub ligua
canis facit aliqui vermicul? / q̄ greci dī licet q̄

facit canes rabidol quo extracto cessat mordet?
Itē dicit idē tāta ē violētia morsus canis. vt
eius vīna calcata noceat homini / et maxime si
habet vīcus sive vīlnus. Item ibidem. qui
vīnam suam eiēcent super vīnam canis ra/
biosi / dicitur statim sentire dolorem illū / et lū/
borum. Canis est iracundus / et malicious / et
ideo ut se vindicet lap idem de quo projectur
sepe mordet. et tanto fu rore morsu lapides ar/
ripit q̄ dentes pprios ipse frangit / et non la/
pidem. sed propriū dentem vālde ledit. Itē
fraudulentus est / et dolosus. vnde et sepe trā/
scuntibus blandiendo cum cauda quasi ari/
det / quos retro quando homo minime con/
siderat dure mordet. Item odit baculos / et la/
pides ac virgas timer. internotos audax est
et animosus. et omnes mordere nittitur. omes/
terret. sed transiens inter extraneos nihil au/
det. Item auditus ē / et gulosus. et ideo sepe ca/
dauerat ita audire comedit q̄ vomitu ea rejicit
sed post cum esurierit quod turpiter euomue/
rat / turpius recomedit ac resumit. Item canis
inuidiosus ē. et ideo dicit auctio. q̄ occulte her/
bas colligit / quibus vomitu se purgat. inui/
dens / et dolens si herbe efficaciam quis reco/
gnoscet. et dolet etiā peruersus canis si quis
alius canis ignotus / hospitium subintrocat
timens ne propter eius presentiam sibi depe/
reat. et ideo pugnat contra eum. Itē cupidus
est / et parcus. et ad reponendum superflua stu/
diosus. et ideo ossa carnosā / et ossa medullata
que decolorare non potest canibus non comi/
sat. sed cum diligentia reponit in abscondi/
to / et occultat. qui cum esunt solus vorat. Itē
immundus est / et libidinosus. vnde dicit arist.
li. vi. canes tam feminine q̄ mares coitu vnu/
tur q̄dū vnuunt. Ita enim imundicie libidi/
nis se erponunt / et inter matrem / et sororem
quo ad coitum non discernunt. et ideo sum le/
gem mosaici equali imūditie subiacet obla/
tio de precio canis vel canicule. et de precio
meretricule prostitute. nam tales misere perso/
ne omnium libidini indifferenter deseruunt
canino moe. Item antiquus canis piger so/
let esse / et desidiosus. vnde dicit arist. lib. viij.
q̄ canibus in senio accidit podagra. et pauci
ex eis euadunt / quin podagrica efficiatur. et
ideo tota die dormitant super summi iter
muscas / et inter vermes. mariae autem tunc
a muscas infestantur circa oculos lipientes / et
circa aures in quibus est ponssime vicerousus
et quāuis aliqui mordēdo perforēt eis aures
pre pigritia nō resumit vires / vt se exticēdo
eas abijciat / et expellat. sed vī aliquotēs q̄

Liber XVIII

contra faciem eius volitant/post eas captan
do cum ore trucidando dentibus eas fugat:
tandem enim ulcerosus fane collo eius al/
ligato/violenter de summo trahitur et in flu/
vio submergitur. et sic termina est eius misera vi/
ta ac finitur. nec eius pellis detrabitur/nec ei/
caro comeditur. nec sepulture comitatur sive mu/
scis tuncbus finaliter derelinquitur.

Catuli sunt canis filii diminutius
sic dicit sicut et catelli. nam abusus
sic vocatur filii alias bestiarum (ut
dicit aristoteles. li. xij.) hic catuli non ascunt generali
ter ceci et quo ad videlicet actum ipse. non catuli
canum nascuntur cum dentibus serratis / quoniam val
de parvus. oportet autem ait habentes dentes per modum
serae diuisos/est gulosus et bellicosus ut canis/
leo/panthera/et binius mons. et oia talia aialia
generant fetos imperfectos. ut p. supra. e. li. 8
aialibus in generali. et in oibus facientibus
filios incompletos cum est gulositas. quod si expe
ctaret natura utrum ad complementum fetus mire
suggendo interficeretur. et ideo oportet ut festi
na sit in talibus natura. quere supra li. e. (nam
sicut dicit solinus.) Catuli autem canum quoniam
apud veteres erant in summo honore habiti. ut
dicit plinius. li. xxix. c. canibus in genito lactantes adeo
pueros efficiuerunt ad cibum antiquum/ut eos pla
catis numinibus offererent loco hostiarum quorum
sanguine nihil contra toxica purabat vniuersus.
et adhuc in primis iubent auctores/contra mor
sus venenosos vulneribus salubriter adhibe
ri. nam catuli aperti et ictibus serpens appositi
calidi venenum extrahunt. dolor mitigant. ad
bibitis remedium membrum sanctum nutri reddunt.
ut dicit idem. Ehebi catuli quanto nascuntur cito/
tanto usque videlicet recipiunt tardius. (ut supra
dicit aristoteles.) Similiter quanto vberiori lacte nu
truntur/cito tardius in videlicet pescium. ma
tre adhuc ecci diligunt/voce et odore eam reco
guoscunt. mamas eius requirunt. et si membra lacalit
quo casu oppressione/acuteori dente papillam
comprimunt/et lac vberius effundere dentum aqua
mure matre cogunt. quoniam esurunt quod relando et da
mitando vbera materna querunt. et dicunt fugi
gere mamas in ordine putacuerat in mani
ce. et ille catulus qui fortior est ac melior prius
ad lac admittitur/et a mare diligenter tenet/et
fouetur. A catulis venaticis cibus et industria
de subtrahi/ne eos pertingat et pastu superfluo
spinguari. et huma. n. crassice et pinguiatione
ad pedem seniora/et ad cursum fierent tardio
res. Quoniam autem aialia sunt melancolica ex co
plerionis qualitate/er dispositio in membrorum
sunt agiles. Sunt. in lete plenum ac ludentes

et hoc accidit ex etate. quando vero sunt separa
biles a lacte/sunt tunc abiles ac instruendus. et
hoc tam ad venandum etiam ad iudicandum. et ad
gregem custodiendum a lupis et iuendum. qui
vero ad custodiendam domum sunt deputandi/ de
bent de die in loco obscuro ieiudi. et si de nos
cetero erunt contra fures magis sciri/nam talium cas
num est officium de die quiescere et dormire. de no
cete vero vigilare et contra fures curiam circum
vituperabilis. n. est canis cui de die vigilat/
latur et circuite. de nocte vero dominicari/ et lati
tar et obmutescat. Malus etiam est canis sive sit
senex sive iuvenis/qui de die custodit oves a
lupis dum sunt in pascuis de nocte eas stragu
lat dum sunt in caulis.

Castor est bestia mirabilis/ que cum
quadrupedibus vivit/ et gradus in
terris. sub aqua autem natat et cum
moratur cum natibus/sicut pisces. et est castor
a castrando sic vocatur (ut dicit Iustini. li. xij.) Nam
eorum testiculi medicina sunt apti/ propter quos
cum presenserint venatores ipsi se castrant/ et mor
sibus sua virilia appetunt/ et detruncant. ut dis
tit idem. (de quibus cicero ait) Redimunt se ea
parte corporis/ propter quam maxime experuntur
(et iuvenalis) qui se cum nichil facit cupiens eva
dere danno testiculi. Dicuntur autem castores fibri
qui et portici canes dicuntur. hucusque Iustini. De
castribus autem loquitur plinius. li. xi. c. iii. Ponto
inquit unus dicit genus aialium esse quod nunc
terrena nomine aquatica dicit vitam. in extremis
aqua et fluminis ripis/domos et cauem as
sidi edificat/miro artificio preparatas. Nam hec
aialia pariter in grege vivunt/ suam spem dilis
gunt. pariter etiam congregati fibri/ dentibus lig
ata prescindunt. et precasta fibra ad latibula
sua miro modo deferunt/ et deducuntur. nam unum
per vehiculum pedibus elevatis. supinum in terram
sternunt. iter cuius corax et curva absca ligna
ordinant/ et coponunt. et cum trabentes ad suas
mansuetas a lignis ipsum exonerant/ et inde
ta subtilitate ex proprio modo habitacula for
tia sibi parant. Sunt autem eorum domuncule bica
merate vel tricamerate/ que quasi per tabu
lata seu solaria sunt distincte/aqua crescere lo
ca superiore inabitanti. decrescentem autem tez in
isenori parte habitaculi sese locant. et per quod
dam foramen in solario quolibet ex industria
preparato caudam suam que pisces est nature
submittit aque. sine cuius presenta non pos
test cauda eius sine corruptione aliqua permane
re. Animal autem mirabile et monstruosus
cuius cauda tantum pisces/ et totum residuum
sui corporis naturam babet quadrupedis aialis

¶ De animalibus

249

Es autem in magnitudine ad modum parui canis babens pedes quasi caninos parte posteriore cum quibus principaliter ambulat. a parte vero antenorii duos habet quasi anserinos eis quibus principaliter in aquas natae. per le habet valde preciosam. quia venae dentes autem huius acutus et serratus ad modum cais nec est velocis motus. qui habent rufias et valde breues habent autem castores duos testiculos in magnitudine proportionem cum parvo corpore non habentes. et hos castoreum nominamus. Et de his dicit plinius libro xxxviii c. iij. sic castores inquit si bi amputantur testiculos quos castoreum dicimus/ ne capianur a venatoribus. Negat sepius diligentissimus persecutor mediane immo circos sic esse obstratos et spine do si sic ad berentes. ut adimur non possit sine vita anima lis. Itē idem dicit plinius et enī dicas. quod non estā te discrecio quod facere se liberare taliter et hoc quondam p̄z in castoribus qui in diversis locis inueniuntur. unde dicit Iulius et plinius de eorum castratione non de visualibus fibris sed de aliis quibus alios animalibus que castoribus assimilantur in testiculis est forsitan intelligendum. Ut autem castoreum et non sophistici contra maximas corporis passiones. (ut dicit plinius ibidem) maxime si fuerit castoreum nec nimis iuuenis nec nimis sensis. et sic sunt eligenda castoreum duplicita ex uno nervo dependentia et uno nervo copulata. quia talia non possunt defacili adulterari. multi nam accipiunt vesicam anima lis et repleri ea sanguine castoris. addito modo vero castoreo propter odorē et modicū p̄ penis propter saporem acutorem et colligunt collum vesice. ut videatur esse iheruus sed ab uno collo duas vesicas dependere est impossibile. et video illud castoreum est melius quod duplicatum tantum dependet ab uno nervo. Et enim eligendum quod mediocriter in sapore est acutum. quod si nimis est acutum et quasi terrenum/ sophisticatum est maxime si non habet iheruos intricatos. ut dicit dyas. Unde laudabile est quod mediocriter est acutum et glutinosum non habens saporem horribilem neque falso. quod cum sale aromatico frequenter sophisticatur. ut dicit plinius ibidem. quanto autem rectius est tācō melius est et efficacius in medicina. Et est si gnum quod non est adulteratum quando duo testiculi habent quasdam pelliculas vel folliculas sibi essentialiter adherentes. plenos pinguedine iheruosa. per septem annos potest in multa efficacia conservari. et debet poniri in medicina sine pellicula exteriori et modo debito ponderari. virtutem enim habet dissoluendi

consumendi attenuandi. loco iheruosa maxime confortandi. unde valer contra multa mala. nam epilenticis conuenit et subuenit contra capitales frigidis passiones. paralysim lingue solvit et loquaciam reddit subito ablata si tantum sub lingua resolutur. contra uniuersale corporeum paralysim valer si decoctum in vino cū ruta et salvia in ponit sepius assumatur. excitat cerebrum conuert et confortat. sternuta tionem provocat. propter quod inde etiam tertius ergicus excitatur. somnum priuocat et conciliat si cum oleo rosaceo caput castoreum perungatur. contra venena fortissima. ut scorpionis aranea et ceresae serpentis et pristene opitulatur ut dicit plinius libro viii c. iii. Jesus etiam verna valer ad quelibet predicta. ut dicit idem. et provocat menstrua adiuuat conceptionem. et in alia. et eius pinguedo maxime est efficax in vnguentis.

Contra et cerestem grecum id est cor. non dicitur latine. ut dicit Iulius. libro xix. vbi subdit dicens cervi in quibus serpentum sunt inimici. quicum se gravatos infirmitate presenserint spiritu manu et eos extrahunt de cauem et separata pemicie venient. eorum pabulo repantur. Diptanum herbam ipse primitus prodiderunt. Nam eo pasti extinxunt sagittas quando a venatoribus vulnerantur. Mirantur autem fistulæ sibi lumen et in armonia delectantur. Erecnis auribus acute audiunt submisso nibil. flumina immensa et maria transeunt. et fornores in nata do tunc precedunt quorum dumibus debiles ores in natando capita supponunt. et sibi in vicem succedentes labores levius pondus ferunt. (bucusq; Iulius) Eadem verba dicit plinius libro viii c. xxxviii. vbi addit bec verba. cervus inquit est animal placidissimum. qui virgine vitam ad hominem ultra fugit. et quando curia est paritura minus canet semitas ritas ab hominibus. quod semitas fens cognitas et secretas post ortum arcturi sideris concipiunt. et octenis mensibus partus ferunt. iterum enim geminos in partendo edunt. a tempore conceptus feminine a manibus se separant et discidunt. sed mares retenta rabie libidinis seminunt glebas et ferocias ungulis fodunt. et eorum rostra tunc ingrescentur donec ab ipsis aliisque bus absoluantur. feminine autem ante partum purgantur et vix quibusdam herbis quibus fens in utero melius reficitur. et in partu facilius liberatur. post partum duabus herbis. scilicet camo et sisolus pasto redetur ad femenam. et illarum herbarum succo imbuto filiis lactis exhibetur nutritur.

Liber XVIII

partus editos ad cursum eferent. et separare
eos ad fugam docent. ad proupta eos ducant et
saltandi modum eis indicant et ostendunt. et tunc mares
solun desiderio libidinis/pabula audie pe-
tunt. sed ubi nimis pingues se senserint/late-
bras querunt/qr in comodum corpus ponde-
ris primescunt. et quando fugiunt cursu non con-
tinuant/sed statim respiciunt. et quando ad eos
ppr veniunt fuerit/cursu presidia fugiunt.
auribus erectis vocem canunt audiunt/ et fugiunt
quibus submissis/ periculum non presentiunt. et
te sunt simplicitatis ut omnem miretur et shape-
ant nouitatem. viii equo vel bubalo ad eos ac-
cedente/ita in ipsum respiciunt/qr hoies pri-
ueta se veniente/ et sagittis impetere volen-
tē non attendunt. quando transiunt maria/
gregatiz et recto ordine incedunt et ope viceuer-
sa se iuvant. non visu sed odore terras penant.
et cū ceruus animal sit cornutu/ hoc inter alia
lia baber. ppr q annis singulis i vere mu-
tar cornu suu. et tunc quādo membris ē/de die
sibi querit latibula. et later quo usq crescitib?
cornibus iterato noua sibi adueniat armatu-
ra. quādo autē deiecit cornu dertrū ob iudiā
abscidit illud/ dolens ne quis inde accipiat
medicinā. Deprebenditur ceruoz etas/ q cor-
nu ramos. qr annis singulis sibi additis ad
viuendū semp additur vnu vsg ad septē an-
nos. et ab eo tpe annis singulis similia alijs
renascuntur. nec etas potest discerni in eis/sed
solummodo senecta dñibus declarat. aut. n.
paucos aut nullos habet i cornibus imis ra-
mos. imo ante frontem preminent minorib?
Si fuerint castrati anteq habeant cornua no
nascuntur vterius. et si post nunq amittuntur
qdiu carent cornibus nocte pcedunt ad pa-
bula/ non de die. caloris solis ea exponunt/ ut
sindurentur. ad arborem ea postea leuiter fri-
cant. eorum fortitudinem expentes ac pru-
ritum quem ibi sustinet/ cornu duncie amo-
uentis. et cum ea senserint/ raborata pdeunt
ad pabula in aperto. quandoq et attritu ar-
borum ab bedera arbori inherenter/ innodan-
tur eoz cornua/ et sic facilius captiuntur. serpē-
tibus contrariantur intantz qd odore cornu
exusti eos fugiunt. cuius coagulū omnī au-
gūtū sanat morbus. diutissime vivit plus qd cē-
tu annis. qd cōpertuz est per cēnos capros p
centū annos post mortē alecandri/ ab eorum
torquibus aureis opertos et signatos. febrū
morbos non sentit hoc animal/ quoniam sibi
medetur contra morbus (bucusq pli. li. viij. c.
ppruij.) Scdm autē arist. et avicē. Lennus ē ani-
mal nō babens fel nisi in intestinis et ideo bz

Intestina amara et fetida. et iō non comedunt
ea canes/ nisi sint famelici supra modū. Itēz
aliqui putant cēnos habere fel in aurib? (vt
dicat arist.) Sed hoc est falsum ut dicat avicē.
sed habent quandam humiditatem simulē hu-
miditati splenis. Item idem sanguis cēni si
est et leporis numq cogulatur sed semper ma-
net liquidus contra naturam aliarum besti-
rum et nullum animal mutat cornua nisi cer-
uis cuius cornua sunt solidā/ et ideo ponde-
rosa. unde ipsa abhēcīt. ppter pōdus. et habet
conos quatuor. magnos dentes in una par-
te coni et quatuor in alia quibus molit abos
et duos dentes alios magnos quasi culmos
et mas bz maiores qf feminā. et dedicat ad i
senius (ve dicit avicē. Item arist. li. viij. opē
natur inquit de ceruo/ q inter omnia quadrupedia
silvestria sit discretissim?/ q pant uitta
viam/ vbi animalia ppter homines non ac-
cedunt/ et fugiunt lumen solis cum filijs. et ques-
tit loca densa/sicut cænemas lapidum que nō
habent nisi vnum introitum. quoniam ibi po-
test pugnare cum alijs animalibus. nō ut di-
cit ibidem. cerui etiam pugnant adiuvicē pu-
gna forti/ et virtus obedit obedientia forti. et
timet maxime vocem vulpis et canis. et cer-
uus quando ipiugnatur later/ ne inueniatur a ve-
natoribus. et ppter pinguedinem interficiat
ur. et subdit ibidem. Venatio autem cēnoz
sic fit. unus venatorum sibilat et canit. et cer-
uus delectatur in cantu/ et sequitur ipsum cā-
tum/ et interim alijs eum cum venabulo occi-
dit. et quando agitantur ceruus fugit ad flum-
um vel stagnum si potest transiunt aquam
resumptis viribus ex aque frigide euadit ve-
natores. quando autem capitur mugit et la-
crimat. Item quando canes ipsum insiqui-
tur et inueniet binium non directis armis vesti-
gijs. sed nunc istac/ nunc illac/ tranuersaliter
mutat saltus. et tunc conatur transilire p mul-
tos passus. ut sic per contrarios et ambiguos
saltus/ eius veligia et eamibus odore ipsum
insequentibus/ difficilius sennatur. Itēz ve-
dicit. cerue difficulter parum fuit suis/ qd
cognoscatur per incurvationes corporis et na-
gitum. et ideo comedit tragecean/ ut facilius
a partu liberetur. et cum parvum subito come-
dunt secundinam anteq in terra cadat. et opē
natur de ista secundina qd sphyrenum (vt di-
cit idem.) Alias cerui proprietates prosequi-
tur arist. libro viij. quas supra plini. recita-
vit. Dicit autē pli. li. xxvij. cerue cū sceleris gra-
uitate lapidē denorāt/ cuius bñficio adiuva-
tur. et idēz lapis in ipsa mortua/ qnq in eius

¶ De animalibus

ercreamētis repetitur. et hic lapis mīro modō mulieres dīcī iuuare/ quando sūt p̄regnātē idem faciunt ossicula que in eius corde inue- muntur. et est illud os quod inuenitūr in cor de cerniꝝ sup̄a modum vtile contra multas corporis passiōes. et in omnib⁹ nobilib⁹ confectionib⁹ admiscetur ut ait dyas. pli. et etiam constan.

Ceras̄tes est serpens cornutus ve- dicit Isi.li.vij. habet enim q̄dāz cornua et vtraq; parte capitis ad modum cornū arietis circulecta. totum autē corpus suum occultat sub arena solis corni- bus sine coperculo derelictū que videntes auicule credunt de cornibus q̄ sint vermes. et dum aues ea capere et inde reñi inueniunt/ a doloſo serpente ex improviso subito rapiuntur obſider enim vias et semitas occulta. et tam homines q̄ equos quos incaute per semitas ambulare cōſpiciat / occulto moſtu interficit et occidit. Blo. autem super pent. c. gei. videſ dicere q̄ ceras̄tes species sit reguli qui tante ē pemicieſ q̄ si eius venenū ſolūmodo vngu- lam equi tangere. et equū et equinē ſubito pe- rimeret et necaret. et ideo vbi nos habemus fi- at dant ſicut coluber in via / ceras̄tes in semita dicit alia littera. fiat ſicut coluber in via et ſi- cit regulu ſ in locato tc. alij autem dicunt q̄ genus eſt aspidis / ſumme virulēti et maligni- tatis. quere ſupra in littera. a. de aspide quia ibi fit mentio de careſte.

Cornu ut dicit aristo. libro. iij. eſt de natura ossis. oſſe mollius/ car- tilagie dunus/ ſicut et vngule ani- malium. et omnia talia poſſunt mollificari ad ſignem. et dicit ibidem q̄ colores cornū ſicut et ſolearum erunt ſed̄m colorēm pilorum cor- poris animalis. vnde ſi cornū eſt nigrū. cum pilis cornua erunt nigra. et ſic de alijs. Dan- tur autem animalib⁹ cornua ad ſui deſenſi- onem loco armor̄. et ideo ponuntur in extre- mitate capitis. ut ſemper ſint parata ad refiſen- dum iniurię ipugnātis. et omnia cornua ſunt vacua et cōcaua et rotunda/ preter q̄ cornua cer- ui/ que dñra ſunt et ſolida. et multe ſunt ramifi- cationis. et nullius animalis cornua mutan- tur/ niſi ſolius cervi/ qui omni anno ſemel. p̄i- cit ſua et vnum abſcōdit q̄ vit poteſt inueni- n. Unde dicitur in puer. vade vbi cerniſ. p̄i- cit cornu ſau. ut dicitur libro viij. Item dicit libro. iij. fortior eſt continuatio cornū cū cu- te q̄ auz oſſe. et ideo dicit aristo. q̄ quædā ani-

malia mouent cornua ſicut auriculas. in regi- one que dī anfrage. vt dicit auicen. et hoc di- cit aris. de ſua terra que dicebatur ſic. eadē autē eſt materia cornū/ et vnguū/ et ſoleaz. q̄ ſu- mus vaporofus a cordis calore reſolutus. vt dicit aristo. Et ideo animalia magni fumi/ a natura forti/ a calore cordis reſoluti/ vi calorū ad extrema corporis trāffusū/ magna habēt cor- nua et forta. et marime ſi iſta fumosa materia vel ppter nimiam ſui ſubtilitatē tranſeat i pl- los. vel ſi nimiu fuerit terreftris/ et grossa/ i dē- res tranſeat et in culmos. Et ideo optime di- cit aristo. li. iij. c. de dentibus. q̄ animalia ha- benti in vtraq; mādibula dentes et culmos non habent cornua. ut patet in elephāntibus et in apri. omnia etiam quadrupedia dētes ha- bentia in inferiori mandibula tantū/ et vu- gulas ſcissas habent cornua et rumināt. et ha- bent duos ventres/imo plures. ut ſupra di- cūtum eſt. vnde pluralitas cornū ſe haber cō- ſequenter ad ſcissuram ſolearum. et ideo aſi- nus indicuſ habet cornu vnum tantū/ et ſo- leam integrā ſicut equus. ſed non ruminat ut dicit aristo. et auicen. tanta eſt autem affini- tas ster vngulas et cornua q̄ inbet aristo. vac- cam patientem dolorem in vngulis pedum / vrum oleo et alijs medicinis inter cornua in- ungantur. De utilitate cornuum et vnguū dī- cūtum eſt ſupra littera. b. de boue.

Cocodrillus a croceo colore ē di- catus. ut dicit Isido. animal qua- drupes ut dicit Isido. libro. iij. in capitulo 8 pifibus. in terra et in aquis va- lens. longitudine ferre. xx. cubitorum dentiūz et vnguum unumanate armatum. tanta eſt ei- dūcāta curia/ ut quāuis fortūz lapidū itus in tergo recipiat/ nibil omnino curat. nocte in aquis/ die in terra fouet que ovis anferis ſunt maio: a. masculus et femina vices ſeruat. Sunt quidam pifces ſerrati criftam babentes/ q̄ tenera ventris eius defiſcantes interimunt et dicitur q̄ ſolus inter animalia ſuperiorem mandibulam moner. hec omnia dicit Isido- rus. Dicit autem plinius libro. viij. c. xvi. ſic cocodrillus eſt animal nilum inabitans hinc vſu inter animalia terreftria caret ſola ſu- perioris mandibula exiſtente. mobilis / morib⁹ imprimis venenosum. dentes habet horribiles ad modum pecoris ſive ferre. et culmos ad modū apri. nullū aut aīal ex tā parua ori- gine crescit in tā magnū aīal ſicut cocodrill⁹. aīal ē valde gulosū et multū comedit vñ q̄ ū ſatur iacet iuxta litus nutans pre repletione

12 Liber XVIII

superuicit autem avis modica que dicitur apud eos cuscillus. apud italos autem dicitur avis um rex / et volat ante os eius / quem aliquoni ens a se repellere tamquam fauces aperit avi / et ea etrare permittit / et hec avicula prior cum leniter vnguis scalpit / et ei facit quedam pruriunt / in cuius dulcedine delectatur et statim obdormit / avicula autem cum eum sentit dormire statim illabatur in eius ventre / et quasi telum cum statim perforat et corrodit eum in ventre valde molli / et ideo a pisibus spinas et cristas pinulas in dorso habens / de facilis superatur.) Et subdit pli.) hec belua insequit fugientes / et eis est temibilis sed fugax est contra serpentes / beveres autem oculos quodcumque in aqua / sed extra aquam nimis acutus videt / in hyeme per quatuor menses maxime se abscondit / sed in vere exiret / et quodcumque crescat / ut dicitur (buculus pli. li. viii. c. xxvi.) Dicit autem physiologus / cocodillus si que fuerit homo minore iuxta litus interficit eum si potest / et primo plo / at super eum / et postea devorat ipsum. Et dicit quod de eius simo sic ynguentum vel facies mulier sibi propinquatur / ut senes et rugosae iuueniale percepis videatur / herbas bonas libenter comedit inter quas enidros serpens parvulus / qui ei inimicatur / caute se iuoluit / et dum cocodillus herbas carpit / serpente transglutinat qui intrans ventre eius / oia interiora carpit / et sic interimit eum et occidit / et sic ille fuit eritus. Item Ibi. li. vii. dicit quod idem vermis insidiatur cocodillo quod dormit / et tunc iuoluit se in luto et intrat per dentes eius. Dicit adhuc solinus quod insidias quibusdam parvus ambus que generantur inter herbas nili que evolat / propter colorum solis et intrat ventre cocodilli / et comedunt vermes ventris eius / et sic punificant belua a vermis. Dabit autem coquii ita duplex / per virgulam pforatur / habitat in aqua tam de die quam de nocte / quia aqua calidior est de nocte quam de die / retinet nam radios solis et ibi agitur / et sic fit calida ipsa aqua / et non habet linguam / primum enim ad vociferandum / sed bene lingua in parte inferiori / sicut habent pisces ad gustum / ut dicit idem solinus et eniam aristoteles et avicula.

Oculuber dicitur quasi colens umbras / vel quod labitur in lubricos traecus flexibus fumosus. nam luber autem dicitur quicquid labitur / dum tenetur / ut dicit physiologus / coluber ceruam fugit / leonem interficit / ut dicit Ibi. et rutam odit / pelle deponit / nemorum et arborum coquitates diligat / lac diligentissime bibit / denibus et cauda ledit / et venena infundit iuria sepius soli se exponit / canes suggestus / muscas comedit / et puluerem lingit / quere et angue

supra / dicit autem pli. li. fet. c. liii. pinguedo est / lubri aquatici valer contra mortuum cocodilli.

et si quis secum habuerit fel columbri a cocodillo non ledetur / contra ipsum belua nil audentem.

Damula sive dama sicut ait papirus caprea est agrestis / ut dicit Ibi. li. vii. damula est vocata / eo quod de manu effugiat / tumidum / non est aja / et imbellis / unde necesse se defendere nisi fugient / do / habet / non per annis abilitatem membrorum / et ad fugam levitatem. Unde dicit marianus / Dente tueretur aper defendit cornua cervi. Imbellis dame quid nisi preda maneat. Non otiosa loca / et nemorosa diligit gramina medicinalia / et a romanticis comedit ramusculorum ramos / et extremitates carpit / quod est vulnerata / agunceam comedit / et sic de corpore telum trahit. Ut dicit libro V. sanguis eius est medicinalis / scilicet plini. libro. xxviii. nervos enim contractos remollet / et articulorum dolorem solvit. Venienti / discent et expellit. Damulaz odiunt serpentes / et fugiunt / et ciuius anbelitum sustinere non possunt / ut dicit idem / acutissimi est visus / et velocitas cursus. quere supra. c. d. cap. ea agresti.

Romedarius est dromedarius vel dromedarum custos / dromedus autem est quoddam genus camelorum / ut dicit Ibi. lib. vii. dromedus inquit est genus camelorum minoris stature quam camelus / sed longe velocioris cursus / unde et nomine accepit. nam dromos grece cursus velox dicitur / centum et duo meliana et amplius progressus uno die / et idem animal numen aspicere bos et camelus. Unde dromedarij proprieatate sunt magistri dromedorum.

(ut dicit papirus) / et amen gloriosus super ipsa. Ibi. dromedarius autem vel dromos utrumque dicit esse animal / camelus minus quam velocius. Nam dy-

an enim et effata regiones sunt trans arabiam camelis et dromedarij abundantes et cas-

trantur in iuuentute / ut sint ad cursum aptiores / ut dicit avicula. Et ne motu cupiditate se / minatur a suo cursu retardantur. Tante etiam sunt velocitatis propter passus amplitudines

maximam enim habet et laevissimum passus / ut dicit aristoteles et avicula. pli. libro. iiiij. Et etiam propter intensam caliditatem animal enim est cas-

tidissimum ex complexione naturali / unde caloris fortitudo consumit in eis ventositatem omnem / et non permittit eos mole camena nimium onerari. Item veloces propter membrorum habilitates / nam gracilia et longa habent cura et miltu nimiosa / et non sunt abiles ad motum et forces ad continuandum cursum suum. Item levibus sunt propter paucitatem / non / non sunt aialia magni abi-

De animalibus

simo paucissimis cibis sunt contenti. fenni enim
t cortices comedunt. et dacrylo ossa valde di-
ligunt quibus post longissimos terre circuitus/
in vespere contenti sunt. ut dicit pli. eorum sanguis
valde est calidus et acutus et subtilis. et id eo/
nū lacu valde subtile et liquidum est plus quam alio-
rum animalium. ut dicit cōstan. et minus nutritius
et magis calefactius. et grossorum humorum insatis-
ficiū. quere supra de camelō. eodem. n. fere p/
rictates sunt istius et illius.

D *E*spas dispades femini est gene-
ns. et est idē sc̄p̄s qui latine dī si-
nula sic dicta/ eo quod quē momorde-
rit sīc perit (vt. d. Ili. li. xij). Adeo autē sunt di-
spades paruale/ ut cū calcātur vir videantur
quāp venenū ante extinguit quod sentiat. ita quod
vir sentit mortinā moriturus. Est autē sp̄s as-
pidis. ut p̄ supra de aspide. quere ibi.

D *R*aco maximus ē cūtor. serpēnū
ut dicit Ili. li. xij. hūc greci tragā-
ta vocant. ut qui sepe a spelūcis
abstractus fertur in aerē excitaturq; ppter eū
acer. similiter et mare cōtra eius venenū itume-
sat. Est autē crūstatus paruo ore/ et artis fistu-
lis spm trahit/ et lingua erigit dentes h̄z acu-
tos et serratos. vim autē h̄z nō in dentibus/ sed
in cauda/ et verbere plus quam ictu nocet. nō h̄z
autē tantū de veneno quātū et alijs serpentes/
quod ad mortē aliqui inferēdā. nō sunt sibi necel-
lari venena. quod si qua ligamenta occidunt. a quo
nec elephas tuus est corpore sui magnitudine
nā circa semitas delitescens/ p̄ quas eliphan-
tes gradūnē. crura eorum cauda sua alligat/ et i-
nodat. et suffocatos permittit atq; necat. dignit
autē in india et in ethiopia. In ipsis scendit
iugis estus (ut dicit Ili. li. xij). De draconib;
autē dicit pli. li. viij. c. xij. Draco inquit. ex. cu-
bito et magnitudine nascentur apud ethiopes
solent autē quatuor vel quinq; caudis mutuo
se plecti/ et erectis capitibus velificare p̄ ma-
re et flumina ad pabula meliora. Idē. c. xij. in-
ter elephantes et dracones p̄p̄ma ē dīmica-
tio. nā draco cauda cōstringit elephante et ele-
phas pede et p̄mustida p̄sternit draconē. dra-
co autē nexo caude innodat pedes elephantis
et cadere eū facit/ sed nō ipse/ quod dū interficit
elephantē/ interficitur cāu eius. Idē. c. xij. ele-
phas vidēs draconē sup̄ arborē/ nititur eam
frāgere/ ut p̄cutiat draconē. draco autē insilit ī
elephantē/ et reptat eū mordere inter narē/ et
ip̄nit oculos elephānis. et quādoq; excet eū
et quādoq; nifit sup̄ eū a tergo. et mordet eum
et suffigit sanguinē eius. Tandem post longum
conflicti elephas ex subtracōe sanguinis/ de-

bilitatur intātū quod cadit sup̄ draconē/ et moris-
ens suū interficit occisorez. Causa autē quod ita
apparet eius sanguinē ē frigiditas sanguinis
elephantis. quo draco appetit ifrigidari (vt
d. Ili. Su. illum autē locū leui. tūj. attrape
rūt vētū sicut dracones. dicit bierony. Draco
ē aīal valde subtilū/ intātū quod vir p̄tī aqua
satiari. et id aperit os vēto. ut sic extinguantar
dorēs. vnde cūvidet naues in manū/ et ma-
ximus ē ventus ī velū/ volat ad velū/ vētī
bauriat vētū frigidū et quādoq; propter ma-
gnitudinē corporis/ et ppter eius fortēm impe-
tum subvertit nauē. et haute quādo vidēt ap-
p̄ propinquare draconē/ et percipiunt ex humo-
re aque/ p̄tra ipsum statim deponunt veluz et
sic evadunt. Item dicit idē quod ethiopes vñ
turs sanguine draconis contra feruorez estus
et vescuntur eius carnis p̄tra diversos mor-
bos. sciunt enim separare venenum ab eius
carne. nam solum habet venenum in lingua
et in felle. et ideo amputant eius linguam/ et fel
que receptacula sunt veneni. et sic abstractiove
neno vñntur corpore reliquo tam in medicis
quod in abo. Et hoc videtur tangere dauid. vbi
dicit. Dediti eis es. et po. et. Dicit etiam pli. Quod
vi veneni semp̄ erigitur eius lingua et quādo
quod ex calore veneni inflamat aerē/ ita quod vide-
tur spirare et se ignem aliquando eūz emittit
dum sibilat flatum contagiosum/ et inde co-
rumpitur aerē/ et inficitur. et morbus pestilens
in sepi generat. in mari quīq; habitat/ quādo
quod in fluminib; natat ī spelūcis et in autris la-
titat. raro dormit/ immo fere sp̄ vigilat/ aues et
bestias duorūt acutissimū h̄z visu. Et in aliis
simis montibus manens a remons viderē pre-
dam suam. morsu et ictu pugnat. de oculis et
naribus animal in pugna maxime captiuat.
ut dicit plinius libro. viij. quod ita ledit in oculis
et in ore elephantes et quandoq; cedā inue-
nuntur nec possunt comedere et ita moriuntur
Item de dracone dicit arist. libro viij. quod illo
rum draconum morsus est malus et periculoso
sus qui comedunt animalia venenosa / sicut
draco qui comedit scorpiones. quia contra il-
lorum morbum vir inuenitur medicina. Item
plinius libro. xvij. Draconum adipē omnia
fugient venenosa. adeps etiam eius cum mel
le curat caliginem oculorum. Item arist. lib.
vij. p̄scis quando mordentur a draconē mo-
riuntur.

H *U*ni sunt dicti/ eo quod quādo quā-
dngis iunguntur pares equan-
tū quod in forma et in cursu similes co-
pulantur. Est autē dicit caballū a pede cauo/ eo

¶ Liber XVIII

¶ gradies spressa vngula terrā cauet. qd̄ reliqua aitalia nō hñt ut dicit Ili. lii. a mul tis etiā sonipes noiatur eo q pedibus sonet vivacitas equorū multa ē. ut dicit idē exultat n. in cāpis adorant bellū. sono tubē excitātur ad p̄līū. voce accensī p̄uocantur ad cūsum Dolent cū vici fuerint. gaudent cū vicerint. qdā in bello hostes suos sentiunt & cognoscunt adeo ut aduersarios suos morū petat. aliqui etiā ppriū dñm cognoscunt oblitū māsuetudinē. nisi si mutet. alii p̄ter dñm ppriū in do:so a: liquē nō p̄mittunt. multi ēt morientibus dñis suis lacrimas fundūt. Et quū. n. sicut & bosem lacrimari & effectū doloris sentire dicit. vñ & natura in certamib⁹ equorū & boiūz ē p̄mittit. Solēt etiā et equorū mettia vel alacitate euennū futurū dimicantib⁹ colligere. Etas lōge ua mēst equis p̄fici & scilicet in annis. s. ultra quinquaginta. brevior autē mēst equis galli cis / indi⁹ / & bispanis. Subdit autē Ili. ad / buc in generosis inquit eqnis (ut auunt veteres (quātū spectānur. scilicet forma / pulchritudo / meriti / atq̄ color. Ifo:ma ut sit val dū corporis & solidū. & robori cōueniēs altitudi / latu⁹ lōgū & substicu⁹ / maximū & rotundi du nes / pectus late patēs / & tonū corpus muscu loꝝ densitate nodosū / pes siccus & vngula cō caua solidat⁹. Pulchritudo atēdīt. ut sit exiguū caput / & sit cū pelle. ppe ossibus adberē te / aures breues / acuti oculi & magni nares paruile / erecta cenuir / coma densa / & caude vngulaꝝ soliditate / fira rotunditas. Attēdīt me ritū ut sit aio audax / pedibus alacer trementi bus mēbris / qd̄ fo:niuidim: s ē indicūt. qui ex summa quiete facile cōcīctur. vel excitata festia nō nō difficile tenet. Lolo: etiā spectat q̄a color in pilis nūc ē roseus / nūc miger / nūc albus / nūc canus / nūc varius / nūc gutatus. bic varius color: equos multū decorat vel defor mat. vires enā equorū & aios manifestat. I. 8 singulis p̄sequi nimis forēt longū (buclisq Ili. li. vii) De equis autē dicit pli. li. vii. c. xlviij equi inquit sīcīa. p̄ dñis suis pugnāt. coīm̄z maternū fugiunt. nā in eis quedā cognatōis agnōt ē. vnde narrat arist. li. vii. Rex iquit septēmonis habuit equā pulchraī / & peperit equū pulchru⁹ / & voluit ex illo equo & mate ex trabere pullū aliquē. & igētabat ut equus sal tarer supra matre cooperēdo vultū eius / & cū discooperibaffaces mīris / & nouit ipsā / equū fugit & ejcit se ab alto p̄ dolore / & ē mortuus In grege equis cū sorore libentius gradif q̄ cū mīre. ad vocē simp̄bōne & tube dāgōre de lectatur / & saltat in bosce. p̄cīgant pugnāt / &

amissos deslent vños / & lacrimas interdū fū dūt. dicūt autē illos equos ad bella vñlōres / qui in bibēdo p̄fūdiū infiγunt nares suas. q̄ tales equi ut dicit in cursu vñine grauatōe nō ipediuntur. Itē dicit pli. in li. xxvij. c. ix. Sfel inquit equi cōputatur iter venena. & ideo sacrato flāmini equū tangere nō licebat. cur sanguis crudus / & recens / malus & pemicio / sus est / & taurinus. Spuma equi data cū lacte asinino vñmes interficit in vñtre venenosos. Itē de equis dicit arist. & amicen. equus p̄ij cit dentes suos. & quāto est senio: / tanto ba bet dentes albiores. Item arist. li. v. equus masculus viuit. xlvi. annis. & generat a tertio anno vñq ad. xxi. annos. feminina autē diutius viuit / & generat vñq ad. xl. annos. & quando incipiunt equi generare erit vox eoz maior & feminine siliter. & multū diligūt cotū plus q̄ a lia animalia ut dicit li. v. f. Itē li. vii. dicit idē Equis pascēntib⁹ accidit aliquū podagra. & ejciūt sōulares / & generatūr ei noui. & signū buiū ē tremor. ouī testicularis dext̄. & equis qui pascūtūr in domib⁹ accidit dolor. illorū & signū buiū ē / q̄ mēbra posteriora adūnat p̄ tractionē & equus abstinerat a cōmestione / & si ei minimatur curabitur. & equis accidit cō tractio nenuorū. & signū buiū ē / q̄ om̄s vene extēndūt / & sup̄ caput & collū & grauat eos ambulare. Accidit etiā equis aggregano vñneni. & accidit eis alia infirmitas i ore que dē forem. & buiūmodi infirmitas cadit ei supra palamū / & fit ei anhelitus calidus. & becm̄fritis carer remedio. nisi curem̄r per se. & accidit equis rabies. cuius signū est q̄ deducat aures eius ad partes collī. & bec infirmitas nō habet medicinā & accidit ei infirmitas vñlice. & buiū signū est q̄ nō potest mingere equus & trahit suā corā & etiam sōulares. & mo: / sus animalis quod dicitur mugelum / valde nocet equis & mulis. quoniam facit in eis am / pullas / sive pustulas. & multotiens moritur ex veneno. Equus cognoscit binūtum ilius. qui contra ipsūz vult p̄elian. & delectā tur stare in pratī & natare in aqua / & potant aquaz turbidā. & si fuerit aqua dura turbant eam pede (buclisq arist. lib. vi.

Equa per derivationem ab equo dicta. nam equorū feminā equa est vocata. de q. d. arist. li. vii. equa pregnata si olfecit candelam et incētam ab horīt. Item idem equē pascuntur simul / & si moritur aliqua & dimis. & pullum nutnet cum alia. quoniam genus equorum diligit.

De animalibus

pēm suam. Item dicit plinius lib. viij. c. cliiij aqua stans parit et suā plē pre ceteris aīaltibus diligit, et amissā parēte alienū pullū nutrit et diligit canq̄ suū. Itē vt dicit idē. q̄ i frō te pulli equini nascitur quidam folliculus niger ad quānitatē carte quē m̄ lābit lingua et abscondit et munq̄ pullū admitteret ad vbera nisi id p̄io p̄scandaf. et vocat illud pli. bene ficiū amoris/ q̄ mulieres incantatrices vñntur illo in p̄stagis suis quādo volūt aliquem stimulare ad amorē suum. Idem dicit arist. li. vij. f. Itē aqua (vt dicit idē) gloriantur in iubis suis et doler quādo eis p̄ficiuntur et retro sa iuba extinguit libido eanī ac si in eis esset vis amoris. Itē dicit arist. li. vij. q̄ ibis pugnat cū equis quādo equi ejciunt eū a pascu- is. q̄ comedit herbas tc. sic ibis debilis vi- sus imitat vocē equi. et quādo volat sup ipsū stupefact ipm/ et cogit ipsum fugere/ et quādō interficit ipsum.

Puledrus vocatur eque filius / si yberibus ē subiectus. in cuius fronte vt dicit arist. li. vij. inuenitur iconemor. i. amo:is beneficiū/ quādo nascitur quod lam- būt matres equoꝝ lingua/ et comedit illud / mulieres incantatrices puerbiāt et hoc. vt di- cit idē. Itē li. xliij. postenor pars pulli equini est maior: pte antenorū. et cuī iuuenescit crescit p̄ superior. et ppter hoc erit eleuatio anterio- ris partis corporis multoꝝ equoꝝ maior: q̄ po- sterioris. et iō qn̄ est pullus pōt pede posteno- ri tangere caput quū qd facere nō potest/ quādo peruenit ad crātē. q̄diu aut̄ pullus est/ ma- trē miro affectu diligit/ et sequitur eā quoctiꝝ vadit. et si matrē calu aliquo pdidens bimiu- eā querit. Pullus equinus stramētis nō ster- nitur. strigilo nō tergit. fallens nō om̄atur. cal- caribus nō punitur. selle nō subiicitur. freno nō domat. matrē libere sequitur. gramine de- pascitur. dauniculis in pedibus no cauatur li- bere discutere permittitur. sed in fine labori exponitur. et lois et capistris coartantur. a ma- trie subtrahit. ybera suggere non pmittitur. suaves cursus facere multipliciter iformatur. vt dicit Iſi. lib. xliij. aungis exponitur. qua- dingis et cumb⁹ subiicitur. equestri militie de- putatur. vangs fortune soribus paup eq̄ fili- us. propagatur. et ideo dicit Iſi. in codē lib. q̄ equi fuerūt quondam diversis ritibus deoꝝ co- secrati. nā equos quadrigales soli spurabāt ppter quatuor solis in anno mutationes/ salz- venis/ cestatis/ autūm/ byemis/ vñtute solis al- teratiois. equos aut̄ bigales/ dedicabant lu-

ne/ q̄r binō tpe. s. nocte et die videntur. et ideo cultores lune duos equos semp iungunt ali- bus. s. et nigrū. equos vero trigales infens dis- ascribebant. quia demōes per tres etates ho- mines a dse trabūt. s. q̄ infantā/ p̄ adolescen- tam/ senectā. bi diuersoꝝ colorū equos pari- ter cōiungebant. vlt̄r aut̄ septē equos simul copulare de facili nō audebant. referentes hoc ad cursum vij siderū quoꝝ motu mundū regi generaliter suppōebant. vel ad nūc vñj. die rū/ quoꝝ circulo vite p̄nīs terminū pagi p̄cer nebant. Ideo enā calore equoꝝ discernebāt mirabiliter (vt dicit Iſi. ibidē) nā equos ro- sei coloris dedicabāt igni siue soli. albos ac- ri. p̄assiuos et fuscos tene venetos aque siue mari. Itē equitabant equos roseos in estate quia tunc omnia calefunt. albos aut̄ in hys me/ quia tunc glaciei frigore omnia canescunt. p̄assiuos in vere/ quia tunc omnia virescunt. fuscos vel nigros in autūno/ quia tūc omnia desiccantur/ et quasi a prima pulchritudine de- ficiunt. Item dicit ibidem equos roseos mar- ti/ deo belli consecrauerunt. vel quia romano- rum verilla decorabantur croco. vel q̄ mars gaudet sanguine. albos autem equos conse- crauerunt zaphins partibus et serenis. puni- simos florū et tene. venetos acni atq̄ aque q̄ cerulei sunt coloris. glaucos et varios depu- tauerunt/ et purpureos indi quez archi dicit quia iris haber plures colores. Decimū superfluo hominum procuratione demonū circa elemēta mundi aliqui antiquitus obser- uabant. vt dicit ibidem. Iſi. et iō mund⁹ iste contēndens est. quia plurimi specie satiane repleuerant (hee Iſi. libro vij). Circa autem pullū equinū hoc vltimo aīaducitas/ q̄ pas- sum suanē vel durū quē asuescit in iuuentute vir potest dimittere etiam in senectute.

Elephas antis/ et elephātus qua- si dicātur. p̄ eodē aīali. dicimur au- tē sic ab elphio grece/ qd dī mōs latine. et hoc est vñqm ppter corporis mai- mā quantitatem. sed apud iudeos baro. vo- catur. vnde et vox eius baritus vocatur. cui? dentes ebur/ et rostrū p̄musida nuncupatur nam illo ore album admouet (vt dicit Iſido. libro. vij). Et subdit hoc genus animantis ī re- bus bellicis aptum est. In his enim animali- bus medi et perse ligneis cumbus collocatis tanq̄ de miro iaculis dimicant intellectu et memoria/ pte ceteris animalibus vigēt. gre- gatum incedunt. motu quo valent se salutant. mure fugiūt. aduersi coeunt. ī aq̄s vel ī siluis panūt. et vbi ferūt panūt. ibi sensu dimittunt.

ppter dracones qz eis inimicatur. et ab ipsis
impliciti necantur. biennio fetus portat. necam
plius q semel gignunt. nec plures q tm vnu
gignunt. vivunt aut. ecc. annis (vt dicit Isid.
li. vii.) Scd pli. li. viii. c. i. elephas inquit in
ter oia aialia matie e virtutis/ ita q viri hois
bus tanq. pbitas inuenitur. n videntur/ in
noua luna conuenient gregatim/ et in flumine
se ablueant/ et balneant/ et nouo sydere conueni
unt/ post sibi incedant. et si rediret ad locum su
um. iuuenes suos eundo reverendo ante se
re faciunt/ quos diligenti cura custodiunt et isti
unt ad simile faciendu. Itē quādo egrorat qz/
dā herbas salubres eis pgregat. et ante qz eis
vianē suppinō capite eas ad celū levant. et qz
dā religiōe a numinibz sibi adiutoriū postu
lant. Itē boni sunt intellectus et aialia ita do
cilia/ q regē cognoscere et quasi adorare istru
unt. et mitur quasi reverēte grā sua genua i
cunare. Itē dī li. v. si elephantes boiez errā
tē sibi obuiū viderint in solitudine. primo ne
ipm terreā aliquātulū de via se subtrahūt/ et
tūc gradū figunt/ et palatim ipsū precedētes
viā eis ostendūt. et si draco ei occurent/ p boie
defendēdo ai eo pugnant. et viriliter se oppo
nūt. et hoc pontissime dicūtur facere quādo ha
bent iuuenes. timet. n. q draco querat fer su
os. et iō se expedire de draconē primo deside
rat. vt sic securius possint nutrire filios suos/
et eos cautiū custodire. Itē li. viii. c. vi. sem
per gregatim incedunt. ducit agmē maximus.
nā regit et opatus erate primus. aquā vel am
nē transiūt iuuenes premittūt ne maior in
gressu spediatur alpheus/ et sic nō possent con
uenienter transire. vt dicit idē. Itē miradusē
in eo pudor qn vnu ab alio vimā vice^o vo
cem fugit victoris. in abdito coēt. masculus
quādo est quinquēnis/ et femina quādo ē de
cēnis/ et hoc nisi duobus annis. vt dicit. et hoc
singulis annis duobus quisq dieb^o tm. sexto
die raro superaddito (vt dicit idē) tpe coitus
sunt periculosi valde/ et matie agrestes. nam
tūc domos īdor^o et stabula psterunt. et ideo
domitas feminas tūc abscondunt. et quando
domiti sunt/ optimi sunt in militia. nā ferunt
tunes ligneas. aies psterunt. cumūt cōtra ar
matos. b quod mirū ē qui armatas aies nō
timent vocē minime suis fugiunt/ et formidat
Itē. c. vi. fronte et rostro altas psterunt pal
mas. et sic comedunt fructus eap. Itē iter ele
phantes et dracones est perpetua dimicatio.
vnde vnu inuidet alteri/ ppter magnitudi
nem virium/ et corporis quantitatē. draco
enim sicut sanguinem elephantis/ quia frigi

dissim^o ē/ vt suā refrigeret esuā et caliditatē. vt
p3 supra. c. vbi agit de draconē vide ibi. Se
cundum ansto. li. i. et auicen. nasus elephanti
est longus et fortis et bolzanus quasi alce
us. et vniuersillo loco manus/ et p ipsum accipit
abum et potum/ et reddit os suu. quod nullū
faciat aliud animal. Dabit autē elephantis mā
millas pectorē/ et habet in ore culmos forez
et eius lingua ē valde modica respectu sui cor
poris. et appetit itus. et raro videtur extra/ nū
si quando lambit labia post abū et potū suū
et noui inueniuntur ea nū vnum intestinum
in uolunt materialiter et coniunctū/ et est sibi p
stomachō. vñ post id non est nisi aliud vnu
p qd ejcit sanguinitatem. et habet epar magnū
quadrum ad epar bouis. sed splenem bas
ter parvulū respectu sui corporis. et hoc est ve
dici auicen. quia melancholia transit ei in mu
mineatum. Item ansto lib. ii. quādo generā
tur appetit dentes generati in eo. cum rostro
suo eradicat orboes. et cū natat spirat cuīz eo
et ejcit aquam. et ille calcus creatur cum car
tilagine. Elephantis aut quādo seder sicut pe
des duos. sed non potest flectere pedes qua
tuor. ppter pondus corporis/ sed flectur su
per latius detum vel sinistrum/ et dominat stā
te corpore. et pedes posteroz flectit scurbo
mo. Item li. v. masculus coit post quinque
nū. sed femina post decennium usq ad. xl.
et postq pant femina quiescit per triennium.
et postq fuenti impregnata omnino a masculu
lo non tanguntur. et trahit in utero per biennium
et quando partur/ partur simile vitulū duoz/ aut
trum mensum. Item libro. viii. elephanti ac
adit infirmitas ex ventositate. et propter hoc
non potest ejcere vnam aut sterlus. et si co
medent terram morierur. nisi ad hoc sit assue
tus. quandoq tamen deglutit lapides. acci
dit enim eis dolor iuincarum. et iuincat contra
hoc potius aque calide et herbe submense
in melle. quoniam iste due res prouocant flu
xum ventris. et quando vexatur dolore/ q nō
potest dormire inunguntur spanile cum oleo
et aqua calida/ et sic curantur. Idem facitca
ro porcina assata super dolentes spanulas col
ligata. et si habuente femur in corpore. datur
ei bibere oleum/ et extrahitur femur cum po
tu olei. et si non potest bibere oleum/ ponitur
mediane in oleo et decoquuntur et datur eis
ad comedendum. Item ibidē libro. viii. ma
sculus est maioris corporis animositas q
si femina et obedit qdū sedet super eum ve
nator. et cum descendit ligantur pedes anter
ores eius donec domesticetur. Et sequitur in

De animalibus

166
eodem si. f. domesticatio est et obedientio: oī
bus animalibus aggressibus habens sensū me-
liorem. et sentit frigus in hyeme et frigidū ven-
tū. et est animal valde fluminale. et manet in/
tra flumis. et mergit se in aqua usq; ad men-
tim et nata. sed non pot diu durare in natu-
do ppter corporis ponderositatem. sunt autē
elephantes naturaliter benigni. qui carent fel-
le. ve dicit aristo. li. xvij. g. nullū animal vivit ita diu sicut
elephas. et hoc ppter suā cōplexionē que as-
similatur aer continent. et ita oportet q ipse
gnetur per biēmū ppter magnitudinē conce-
ptū fetus. qui citius nō potest perfici nec com-
plētū. De elephantibus autē dicit solinus. si-
derū inquit seruant disciplinā elephantes. et
luna crescente petunt annos. et sparsi liquore
se salutant motibus quibus possunt. dein
de in saltu reueruntur. candore dentium intel-
ligitur iuuentus. quorū alter semper in mini-
strio est. et alter paratur. ne assiduo repercus-
su huc detur. sed quando a venatoribus pre-
muntur simū. et percutunt ambos. et eos con-
fringunt. ut dannato ebore. et denupata vī-
tenus nō persequeantur. hāc. n. periculi sibi sen-
tiūt esse causam. raro coeūt. et tūc in aqua ni-
uis sc abluunt. nec ante ablutionē ad gregez
reverunt. p feminis nōq; pugnant. nulla. n.
nouerunt adulteria. et quando casu aliquo di-
micant. non mediocrem habent curam sautio-
rum. nam fessos et vulneratos in medio sui re-
cipiunt. et ipsis plusq; se protegunt et defen-
dunt. quando capiuntur haustu ordei mansu-
escunt. Si enim fouea subterranea in via ele-
phantis in quam incidit. ignorans ad quāz
veniens unus venatorum percunt et pungit
ipsum. alter autem venatorum primum sup-
ueniens percunt venatorem. et amouet eum
ne percutiat elephantez et dat ei comedere or-
deum. qd cū ter vel quater fecerit. diligite li-
berantem. et ei deinceps obediens mansue-
scit. si casu aliquo vomuerit vērem. qui ca-
meleon dicitur sumpto oleastro medetur. vē-
rem habet mollem. et dorsum dunum. et ideo
pugnans cum unicorne. opponit ei dorsum
caucis prout potest. ne per molle ventris pa-
tem fodiat. pilos habet paucos. et sceras nū-
las. aures habet amplias et longas inferius
depēndentes. quas engit et extendit. et ide gra-
uitissime percutit quando irascitur contra deco-
rem quē odie. nec mis. sit et nim sanguine su-
um et cum bibit quando potest. quamobrem

ipsum nunq; inuadie draco. nisi quando po-
tu elephas est repletus. ut perperius imga-
tus. in aiorē sumat et opp̄essi sanguine fa-
tietatem (bucisq; solinus) qui multa alia po-
nit que supra dicit plinius. In libro autē
phisiologi de elephante memini me sic legisse
elephas inquit est animal quod magnitudi-
ne inter omnia animalia quadrupedia prece-
cellit. intellectu et memoria multum vigens.
nam elephantes inter alia eorum facta nunq;
dormiendo totaliter se inducant. quando fel-
si sunt arbori et marcie palme. quiens gratia
accubant. et sic qualitercum se sustentent quo-
rum quieti homines insidiantes occulte arbo-
res concavane. cui se appodiatis elephas. et ne
sciens fraudem pondere corporis arborē frā-
git. et frangēdo cadit subito et succumbit. qui
casum suum videns ineparabilem miro mo-
do barris. id est clamat et rugit. ad eius barri-
tum multitudo iuueniū subito accedit elephā-
tum. qui palam seniorē pro viribus ele-
vant. et ut cum reuelent miro affectu se totis
vīndis inclinant. coitum abhorcent nisi pro
sola prole (vnde dicitur ibidem) q quando
elephantes indicōs stimulat vis amoris. fe-
mina precedit versus orientem. quam sequi-
tur masculus quo usq; in abscondito deueni-
ant. qualitercum potent mandragoram que-
rit. cuius fructū primo femina gustat. decide
masculus eundem fructum comedens. et im-
pregnat et fecidat. ut dicitur. sed diu propter
magnitudinem fetus femina in utero fētū ge-
nit. sed tempore partus in aqua et in insulis
femina procreat propter draconis metum ne
ipsum tenellum fetus forbeat aut deducat. et
dum mater filium paruendo laborat. nū-
sculus pro viribus ipsam protegit et defen-
dit. Item dicitur ibidem per ossa elephantis
combusta fugant serpentes. et omnia veneno-
sa. Item aliud dicitur ibidez valde admiran-
dum. dicit enim q apud ethiopes in aliqui-
bus regionibus sic venantur. accedunt ad de-
serta ubi due virginis omnino nude habitat
et cumibus resolute quarum una fert alueolū
alia gladium. incipiunt autem alte cantare.
quānum canū audiens bestia venit ad eas
et lingit earum māmas. de dulcedine autem
cantus mor obdomit elephas. et tunc una p-
forat gladio guttur vel latus. alter vero colli-
git sanguinem eius quo tingitur pānus. qui
purpura appellatur.

Et bus ab edendo est dictus. par-
vus enim est et pinguis et iocan-
di saporis (ut dicit Isido. libro

L

¶ Liber XVIII

¶. ¶ eius naturalis siccitas et humiditate etatis temperatur. ut dicit psa. i. dieta. unde melior est et digestioni copotior maxime si est masilus. unde eius caro bene nutrit / et sanguinem bonum gigant. calorem habet vebes mentio rem propter etatis beneficium. et ideo carnes eduline exenti egritudinem propter suam temperiem sunt comode. et ideo conueniunt maxime humae nature / maxime his qui deliciose vinuntur et quiete. pilum haber loquorem et hyspidorem quod haber agnus. sed carnem haber meliorum et digestioni obedientia: omni propter eius temperiem in humiditate et calore. ut dicit consta. haber autem bedus visum valde acutum et simplicem aspectum et obliquum / et balatu cognoscit / et querit par tem. ut dicit pli. li. viii. c. l. eius lecar si come datur dicitur sanare vespertinam aciem oculorum his quos vicia polos vocant. Itz dicit pli. xviij. c. r. dicit. bedorum pelles sanant morbos venenos / si calide desuper alligentur pili bedorum eructi suo odore fugant serpentes. vniuntur pelle eius recente ad plagas. sanguis eius valet contra venena. eius etiam coagulum valet contra virus bibitum / et contra sanguinem taui bibitum sive sumptuum (buc usq; pli.) Est autem animal imbelli et irido, cum numinis et mundi sacrificiis antiquis deputatum / peculans et saltans et lascivum. intrinsecus pingue et camosum. erminsecus hyspidum et macilentum. tros carpens et corodens extremitates ramulosque diligere / precipue folia edere et consumilium virgulorum.

Eruca est vermis multiplex / crescentes in foliis oleorum et papino, frodes fructus et flores corodens et de pascens. et aenea ab erodendo dicitur. quia rodat folia arborum et herbarum (ut dicit Ipsi. lib. xii.) plantis inquit inimicatur nequaquam bestia et malefica innoluta papino cui se implicat non aduolat vel locusta / hic illucque discutens se in pasta dimittat. sed remanet super frodes / et tardo lapsu pignus moxibus universa sumit bucusq; Ipsi. li. viii. Secundum pli. li. viii. eruca est arial villosa / et quasi lanuginosa. nam in arbore extremitatibus cornutis frondibus virores consupero / texti de suis viscibus quas das telas more araneorum / in quibus se inuoluit et per tota hysperem custodit pestiferum semen suum. Et citenam quedam ova ex quibus in vere enpenibus gumenis nascitur multa ples / ex cuius inserviencia leduntur et percuti a suis fructibus arbores atque herbe. Est autem eruca vennis mollis / et sanguinosus diversis coloribus distinctus. Et no-

cte vestella lucetis / de die deformis et multi colori apparetur. non caret peste aliqua virulentia. nam quando per mediu[m] bovis calefactus scripturatur exiret. et post se pulsulas dereliqueret. Est autem ad modum bobiatis / sensu faciens. formam suam mutat et se in formam volantissimam de reptili transfigurat. nam alas tenues et latas recipit quibus binde volitando libere per aere se extollit. quod autem calores prius in corpore habuerat / ronde in occultis aliis colorib[us] differentias representat. et tale volantile papilio nuncupatur. ut dicit Ipsi. libro. xii. papilio dicitur animal que matre habundant in fructibus malis / que ex suo fetore faciunt vermes nasci. ut dicit ibidem. nam ex erucas papilio efficiatur / et de papilio stercoibus super folia derelictus. enice iterum generatur. minus autem leviter corrodendo quod volat / quod quod repertus. et dicit papilio. papilio sunt minuta volatilita quod de nocte conuentant accenso igne in candolis quod lumen cum extinguere maientur igni eruntur. et sic cum alienum lumen volunt intermixte ipi in proprio corde puniuntur.

Famini qui et sanis dicuntur. sunt quodam bestie monstruosa effigie qui dem hominis babentes. sed ad plenum non sunt humanae particeps rationis. unde nec arte nec in natura sunt dociles ad locudem / serum et belum habentes animum / et bestiale appetitum. unde huiusmodi similia sunt in venerem valde propria intantaz. ut mulieres coitu interficiunt / si quas errantes in nemoribus quod peribedant. id dicit satiri quod non per libidinem sanari potest dicit Ipsi. quod avis aut talia ratione humana non utrantur / in multis autem casibus et etiam in voce homines imitantur (ut dicit Isidorus libro. xi. c. de portantibus) satiri et quod parvus sunt / humanae aduncas habentes narres. et cornua in frontibus. et in pedibus sunt similes capris. tales vidit sanctus Antonius in solitudine. qui interrogatus quis esset. fecit Antonio respondisse. mortalitatem ego sum unus ex acolis heremi / quos vano deuersa enore gentilitas famos / et sanctos ac invicatos colit. Sanis autem qui et fami fami sunt dicti sunt a quibusdam / et creduntur esse homines silvestres ut in eodem. c. dicit Ipsi. et huius monstruose vanantur. Nam quidam sunt cenocephali et eo quod canina capita babeant quos tempore latratus magis bestias quod homines confitentur. Alij dicuntur cidores sic dicit / quoniam unum oculum tantum habere / et hunc in medio fronte perhibeantur. alij omnino capite carent / et cenisce / quoque oculi

II De animalibus

Sunt in humeris, habent alij facie plantas sine
manibus/labiū inferius ita, pinnens haben-
tes/vt in solis arduibus totam ex eo conte-
gant facie dormientes. alij ita contexta habet
ora et super pecus uno tantum foramine a ve-
nacaliam posu haurium. et bi sine linguis
dicuntur esse. loco sermonis utrunknutu. Itē
sunt alij in sitia /ita magnas bītes aures q
et diffusa corp. magnitudine ipsiis contingant
totū corpus. et bi panchios dicuntur. pan. n.
grece omne dicitur. onchi auris nominatur.
Sunt et alij in ethiopia. pni ambulantes/ vt
pecora nequaq̄ surū se engere valentes. et bi
arabitici noiantur. Sunt et alij in ethiopia ba-
bentes tātu vñ pedē ita magnū/q resupini
in terrā iacentes/ adūbantur pedis magni-
tudine contra estum. et tñ tante sunt celerita-
tis q̄ canibus in cursu cōpentur et iō a greas
sinodopes appellantur. Item sunt alij q̄ ha-
bent plantas versas post crura et denos digi-
tos in plantis et tales in desertis libe euagā-
tur. Itē in sicia sunt aialia formā humanam
būtia/ et pedes equinos et buiustmodi mōstra
a multis latine nuncupātur. vt dicit pascasi
u sūper irenos. multa alia ponit ysi. talia si-
pi. et oia acipit a pli. li. vi. xvij. et etiā a folio.

Eminē a partibus femorū sunt di-
cte. vbi sp̄s sexus distinguitur ab
ipso viro. unde dicit a for. quod ē
ignis/ q̄ in bz femina ignea naturā/ q̄ vebe
mēter cōcupiscit. in os enī genere aialia plus
cōcupiscit femina q̄ masculus/ et ardinus mo-
uetur ad amoē (vt dicit Ili. lib. vi.) fēmine
aut̄ p̄prietates generales ponit arist. li. viij
dicens. fēmine sunt debiliores manibus pre-
ter vñs et leopardū nam eoz fēmine sunt au-
daciore et fortiores. Et sūt fēmine lemores
ad instruendū. et sūt magis sollicitate circa fetū
sūt etiā maioris pietatis et. quere supra res/
duū li. vi. c. i. de puella. ibi enim multa inueni-
es de bac materia. Est enim fēmina generalis-
ter maioris nature q̄ masculus/ unde de faci-
li pugnat contra masculū. Et ponit arist. li.
vij. exemplū de foca. nam foca semp manet i
codē loco et pugnat masculus cū fēmina quo
usq̄ vñus interficiat aliū. Et est fēmina mio-
ris cōstantie et fidelitatis eius masculo q̄ eco-
uerso. Et ponit arist. exemplū de sepia. nāz
q̄ fēmina pertinet iuuat eā masculus. sed fe-
mina fugit marē q̄n percutit et persequic illū.
Itē dicit arist. li. xv. fēmina in generatiōe fe-
tus est sicut materia/ s̄z masculus sicut forma
erit enim semen ab abobus/ et quoq̄ cōmisi-
one sit creatura. et proper hoc dico q̄ masculu-

lus et fēmina sūt principia generatiōis/ et ma-
sculus vt forma/fēmia vt materia. et ideo da-
tū est masculo vt generet in altera. fēmina ge-
nerat ex alio et seipsa. Itē fēmina generaliter
est nature infirmioris et flexibilioris q̄ masculu-
lus. et hoc accidit ppter remissionem caloris
et intentionem frigidū humoris/ qui plus ha-
bundat in fēmina/ q̄ in māre. et ideo accidit
mulieribus et etiā quibzā quadrupedibus
superfluitas menstrualis. vt dicit idem. sed nō
lius animalis fēmia intētū subiacet illi mor-
bo sicut mulier. De his autem et alij conditi-
onibus feminaz bonis et malis. quere supra
libro. vi.

Fētus est pariens vel generans
in quolibet genere animaliū vñ
de idem est fetans ferantis/ et pes-
cis peccidis. vnde illud. de post ferantes ac-
cepit illos. bz aut̄ omnis ferans mētrū p̄p-
um in quo concipit et nutrit fetū suū. et ad fetū
dū. idest ad generandū et parturiendū dispo-
nit et cooperatur revolutio orbū/ et influētia
syderū seu stellaz (vt dicit arist. li. xvij. i fine)
naturaliter inquit erit terminus et numerus ges-
teraniōis et cōplementi scđm revolutiōes stel-
laz. de hoc quere supra li. vi. c. iij. de muliere
pariente fetus.

Fētus tūs tui. dicitur partus fru-
tus. s. vteri hominis vel cuiusli-
bet animalis. sed ppter adhuc in
vtero subsistēt in quo fouetur. vnde dicit Ili-
do. li. xi. fetus vocatur/ q̄ adhuc in vtero fo-
uetur. eius secundine dicuntur folliculi qui si-
mul cū infante nascuntur/ cōmīcti q̄p̄n fētū
et sunt sic dicti eo q̄ fētū educit. mort. n. ma-
ter q̄n casu aliquo cū fētū de eius vtero n̄ edu-
catur. a fētū aut̄ dicit fētū ferose/ que ad cō-
cipiendū et ganendū fētū sunt suete. et que fe-
ti solent eē plene vt dicit Ili. Distinguunt autē
fētū eiusdē vteri/ a fētū potissimum per fetus di-
uersitatē/ q̄ vel est masculus vel fēmine/ ni-
si in his in quibus deviat natura. vt i hermo-
frōditis in quibus vteroz sexus invenitur sed
semp impēfectus vt dicit Ili. li. xi. de fētū aut̄
q̄e supra li. vi. vbi agit de boīs generatione

Ficanus in una significatione dī-
tale qui colligit vel vendit ficas.
aliō mō dicunt ficanj boies silua-
ni de ficiibus viuētes. et sic lumen ficiarius i
Iere. vbi dī. habitabūt dracones cū fāmis fi-
canjs. ibi glo. idest cū boibz siluanis. alto-
mō dicunt fūtū ficanj fāmū et satīn/ qui inter-
agrestes ficas et alias arbores morātur. q̄les
sūt pilosi onocētauni/ et alia aialia mōstruosa.

Liber XVIII

de quibus dicuntur ysa. xiiij. de quibus etiam dicit ysi. li. xi. in. c. de portentis. vide supra eodem de fannis. et dicuntur sic satui ficanj boies beluini. in quibusdam communem formam et figuram cum hominibus habentes. in alijs vero formam bestialem degenerates ut est videre in simiis et in lamius. et in strenuis. et bus insmodi sunt ficanj. quod sicut boies de fructibus viciuntur. satui tamen sunt quod rationis ysu carent et ideo non approba littera aliquo rū libri. qui sic habent cum fannis sicanis. nam sicanj sunt quidam latrones dolosi qui cum sica. id est cum breni gladio interficiunt et prouisos. sicut aioth. qui cum sica pendeunt in dextro latere regem eglon pinguisimū interfecit. ut dī iudicet. iij. sed tales in babilone destincta nunc nullatenus imorantur cum non sit habitaculū boini loquēdo prie. sūt poni monstruoz. ut dicitbie. super ysa. possunt tamē dici quod ficanj sunt fanni. nam sica grece sic dī latine. et hoc primā reddit expositiōne. sī latinos igitur melius dicuntur buiū modi boines monstruosi ficanj. quod ficanj ut supra p̄ de fannis et sannis.

Formica dī quasi ferēs micas. i. grana fannis. vii ovi. metb. Gran de opus etiugō formicas ore gerētes. vel dī formica quasi ferēs fannis grana quod cōgregat. granop̄ prescidit extrema ne gerinet. quod sollicitia multa est. pūider. ii. sibi in futur. nā in estate cōgregat sibi in hyeme vīuat. ut dicit ysi. li. xij. cōgregat autē tunc et nō curat ordeū. quā pluvia sup tunc coacer uanū descendit. formica totū deicat. et soli erponit ut iter. desiccat. In ethiopia dicuntur esse formice ad formaz canis. que arenas aureas pedibus erunt. quas custodiunt. ne quis auferat capientesq; ad necē persequuntur. ut dicit ysi. li. xij. c. iij. Ide mūmīs animalibus. De formicis enī dicit soli. formice iquit nigre sunt valde pue. et nō plus quod magna alia sunt sollicitissime discipline. nā pūider sibi sapienter in postep̄ viviūtant. gregatim vivunt. et cumulos cōponunt in quibus habitat grana sollicitate et solleter recolligunt. solleter decorificant. que in secretoribus domūculaq; ne ab ambus rapiātur. vel enī a vento disp̄gunt. reponunt cautissime. et occultas vias faciunt rectas. in domos in quibus habitat. et sapientiores semper stant in vijs illis. ne stulte deuine vel ente. cum in domibus suis conāgustātur ad capturā. perfundit bomines aqua venenosa. et ideo vulgariter dicitur quod mingunt. et illa aqua yutianū rāgentis. et in ea/

primitum gignit. nā illā aquā habet loco armarū (bucusq; soli. pli. li. n. c. xxii.) dicit sic de formicas subinuice cōicat. et abos querunt quibus ynitores sunt apes que abos ytilest faciunt sed he recondunt. maiora ferunt onera quod earū sunt corpora. paruitate corporis recupera. magnitudine yrtutis pōderā sua gerunt morū et quod p̄ magnitudine ore ferre nō p̄t a uerse pedibus posterioribus oboluere molliuntur. de re sua pūnica eis est cura rō et memoria. nā semina ab rasa recondunt. ne sursum germinent in fruges et grana dispersa recolligunt cū diligētia. ne perdantur et grana maiora dividunt in introitu. ut sic ea facilius in sua repositoria introducant. in plenilunio noctis operantur. cessant autē in interlūcio a lassitate. et quia dī diversis locis abos conuēt habent certū tempus ad mutuam recogniſionem datum sibi. et fit concursus et fit cu ob vijs quasi quedam colloquio et diligens per cunctā. redēunt per senitas certas et tritias et expeditas quas etiam per silices legēunt. Sunt autem formice parvile stricte circa venter et quasi cincte que tandem crescentes efficiuntur pennate. et sic in finem ad modū muscarum infra volatilia minuta transformantur. Item ibidem. c. xxij. Sunt quedam formice inde maxime et coruante que mixta cupiditate gemmas et aurum custodiunt. sed hoc indifurantur in estivo tempore. quando formice in tumulis propter feruorem nūmīum absconduntur. sed formice odore sentiunt et sollicite persuolant. et autem defete sapientes. crebro lacrarent. quāvis velo abus camelis formicas fugiant. tantaq; inest eis pernicioſa ferunt ex amore aui. Aristoteles de formicas li. viij. i. formicas sicut et in apibus cōſensus olfactus odit enim omne fēdū. unde si quis subfumigauerit domos formicarum cum sulphure vel organo agresti. vel cum cornu ceruini cōbusto fugiunt et dimittunt domos suas. quāvis autem formice in grege viviūt. et sibi multo obtemporent. tamen regem non habent et dicit aristoteles li. i. et salomon. idem dicit puer. vi. Formica ducem non habent nec preceptorem. ut dicit glo. si tanūlū animal prius carens. rationis experit natura duce sibi in postēnum pūider. multo magis tu admaginem dei conditūs. ad vidēndam eius gloriam vocatus cum tanto magisterio adiuuit ipsum deum creatorēm babens ducem. i. p̄fectū debes fructus colligere. quibus possis vivere in futuro. quere glo. Sollicitus autem formicatum. quam supra cōmendauit aucto/

De animalibus

1 215

les approbat aristo. li. viii. vbi dicit. operatio formicarum est manifesta volenti ipsa intueri quoniam formice semper ambulare via una et deponunt cibum suum et laborant in nocte apud complementum lune et. aliquas tamē habent minus laudabiles proprietates. qd; arboz ledunt radices. iuxta quas iudicant. manus tangentium coinqunat. ad summitates arborum scandunt. flores et germina eaq; corroendo violat. imo fructus si permittantur co-tauant et manducant. hominibus nocent. at tamen vros iuvant. nam dicit pli. li. viii. qd; vrsi quando egrotant querunt formicas quas deuorant. et sic comedere eos sanant. et aliqui bus tamen casibus medicinalia sunt oua formicarum. quere in secundo libro de oitis.

Domicaleon a formica et leone rescipit denominacionem ut dicit Ili. li. xij. formica est et leo. Est enim animal parvum formicis infestum. non furni eaq; domiculas pimplariq; subintrans granum comedit formicarum. et sic per subtractionem victus causa est quare simplices formice in fine necessario moriuntur. ab alijs autem dia- lib; deuoratur ut formica. nec potest se ppri- is virtibus contueri. et est species aranea. que re supra d' aranea in littera. a.

Fucus a. e apis maior minor scha- tabore. dictus autem est fucus. eo qd; labore comedit alienos quae si fagus a fagis quod est comedere. depascit enim qd; non laborauit. qd; nec mellificat. sed a lior mel manducat. De quo virgilius Ignau fucus pecus a pselebus arct. Et dicit Ili. li. xij. de his fucis dicit pli. li. xi. c. xij. lar- gior inquit mellis. puentis adducitur in alue anibus et contubernio fucorum sunt autem fuci sine auleo. velut imperfecte apes. et sunt seni- ciales ferap apū. et iō imperat eis vere apes. prio qd; expellunt ad opa. tardantes autem sine dementia puniuntur. et puniunt negi in ope tam sed et in fenu adiuuant apes. Lerte eo quo maior eoz fuerit multitudo. eo maior fieret ex minū. puentis. cu mella vero cepenit manu- ra esse. abigunt eos a melle et singule aggres- se eos trucidant atq; fugant scz fucos. nec vi- dentur nisi in vere. impatoribus apū fuci con- struit regias mansiones. aplas magnificas separatas coepulo eminentes. et sunt sex an- gule oēs celle singulorū. et quāvis fuci sustine- ant et labores comedere nō de melle vir per- mituntur. nisi quantum capiunt et furant. ut dicit pli.

Riphe est animal penatū et qd; dris- pes i yperbozis partib; suæ mo- tibus nascens. et parte corporis sūt leones. alis tamē et capite aquilis assimilatur equis vehementer sunt infesti. et viuos boves deserpunt ut dicit Ili. li. xij. adeo autem infestat equū ut ait hug. qd; equiter armati cū eo rapiat in sublime. ut dicit gl. supre deū. xij. et stolidunt autem gripbos montes in quibus sūt gāne preciosæ. ut smaragdi et iaspides. nece- mittunt eas austeri etinde. unde dicit Ili. li. xij. c. xij. partes quedā in siccis auro et gēmis effluunt. sed gripbos imitate accessus ho- minū ē ranis. ibi smaragdi optimi et cristalli et tam magnos bñt vngues et tā aplos qd; in de fine cibipī qui mensis regum apponunt.

Zires sunt quedaz bestiæ quasi maiores mures sic dici. qd; sonus efficiat eos pigues. nā gliscere idē est qd; crescere ut d. Ili. li. xij. rotat enim hye- me dormiunt. et immobiles quasi mortui requie- scunt. estiū tpe reuulsant de glire autē d. pli. li. viii. c. xvij. qd; glires in silvis libetē ba- bitant et socios sibi notos amant. contra alie- nos autem dimicant et pugnant. insigni vero pi- erate genitores suos i secrete numiunt. et eis alime. et iuuenes administrant.

Killus sicut et drognillus est ani- mal parvum debile et infirmum/ rapar et mortiferum spinosum mi- mus hericio ut dicit glo. super le. xl. a sono at- tem vocis nomen sumpsit. ut dicit Ili. li. xij. boce. tro ambulat et terraz terebat. noctibus stride. venatur cu formica. circuligata capillo in cauernā eius connecta afflato prius pulne- re se abscondat. et ita formice amplectibus trahitur.

Innumus cenus est filius ab binu- bendo ut dicit Ili. est dicimus. quia- nutu matris absconditur. ut dicit Ili. li. xij. animal quidē est debile et imbellis si- cū mula. et est acutissimi visus. et velocitas cur- sus. mater autem eius lym in specubus et an- tis et locis umbrosis abscondit. et illuz vitra spineta et rubeta saltare instruit. ut dicit pli. li. viii. c. de ceruis. vide supra littera. c. car- nes habent teneras et digestibiles. ppter mo- tus frequentiam ad discursum. ut dicit costā. et ysa. in dieta. et si fuent castratus ante qd; cre- scunt eius cornua. caro eius melior est et repe- ratio in siccitate et calore ut dicit idem. et si fu- erit castratus ante qd; cornua habuent. nunq; ei yltenu crescent. et si post munq; ea abijcet hec mutabit. ut dicit arist. lib. viij. et plinius

6 3

11 Liber XVIII

Himuli serpibus contraria turmistro modo, qui enim fuerit inunctus eius sepo vel sa
guine a serpente illo die non tangetur ut di
cit. xvij. libro. c. it. et eius coagulus est sum
mi remedium in venenis ut dicitur.

Ircus est animal peculuz et lasci
uum/semper feruens ad coitum.
ut dicit Isidorus libro vij. cuius
oculi ob libidinem in transuersum aspicunt
nam birc dicuntur oculorum anguli/ut dicit
idez. eius natura est calidissima/adeo utada
mantem lapidem quem nec ignis nec ferum
domare valet/eius cuor calidissimum remo
lit ut dicit idem. hic caper eadicus coq cape
re nuntiat arborum summitates ut dicte idem.
Incipit autem bircus ad generandum mo
dere post unum annu ut dicit aristoteles. libro v.
et filius qui primo generatur e grossior et pin
guior post generato. Item idem libro vij. qui
dam birc habent notabilem magnitudinem
in auriculis sicut quidae arietes in caudis su
is. nam quidam habent in latitudine plus q
latitudinis palme/et habent plioram barbas
et caudam extenuatam in longitudine usq ad
terram/et habent cornua multa/et fortia/ atq
grossa. et sunt hyspidi et dum odoris et fetidi. pi
quediniis multe precapue interius circa renes
et tunc de facili moriuntur/nisi in pinguedine
attenuentur. et quando sunt pinguedinis ma
ioris tato minoris sunt seminiis/ et paucioris
generationis. ut dicit idem li. viij. nuncio coe
unt nisi raro. et propter hoc interficiunt eos pa
stores sapientes ante coitum/ut eos macrifi
cantes siue seniant ad vitam et si apparent ma
ri extenus quandoq; interius tamen sunt val
de pingues. et accidit eis sepe monstruositas
ut dicit aristoteles. li. xvij. unde aliqui visus est bir
cus habens cornua in cunib; qd valde erat
monstruosus. canes aut bircine inter omnes car
nes pecorinas sunt deteriores/duiores et in
digestibiliores. ut dicit ysa. in dicta. et maxie
quando bircus est decrepitus. cutis aut decess
pum est melior. et fo: no: sed odo: est grauior/
et caro peior. et aut castratus sicut caro ei ente
humidior. et tenetior. et minus dura ad digerendū.
Dicit autem plinius. li. xvij. de monstra
tum critu dixisse bircu sive capru non
q sine febre esse. saguis aut bircicu bedera nu
trita miro modo dissoluit calculu in remibus et ve
sica. ut dicit Isi. cornu eius exustu fugat serpē
tes et sanat fistulas/ et carcos et alios morbos
vlerosos. polypū etiam corrodit/ et emundat. i.e.
cur bircicu valet protra morsuz rabidi canis. fel
eius visuz clarificat. pannu et telā co: oddit. bir
eus visuz clarificat. pannu et telā co: oddit. bir

cina urina micta cu felle eius leprosis conser
et lentigines tollit.

Leona crudelis est bestia / similis
lupo in voracitate/ et in gula et mor
tuos sequit/ et eoz cadavera de ter
ra extrahit/ et corredit. et ideo biene ab biene
do est dicta q: pre aviditate vocibus paulis
inbiae ad predā suā. natura eius est ut imaret
serum. nunc enim masculus nunc femina sue
nitur. et ideo imundū animal est/ ut dicit Isi.
circum do mos per noctem/ et humana prout
potest fingit vocē/ ut ita suspicetur eē bō. De
biene aut dicit plinius. li. viij. c. xxii. biene utrā
q: est eē naturā. qui et alterius anni mare alte
nus feminā esse dicuntur. parit aut sine mare ut
credit vulgus. sed aristoteles negat. viperis babz
collū et dorsū elephantis. flecti nō potuisse ro
tu corpus circumtingatur. tradunt fabulose pa
sto: res sermonē humanū fingere/ alienius no
men adducere/ quē euocatū foris later/ nomi
nationē hominis solet fingere/ ad sollicitādū
canes quos inuadat. multos et innumerabiles
haber colo: et oculis varietates et oculos val
de mobiles. eiusq: umbra facit canes obmu
tescere quos contingit. et omne animal quod
ter lustrauit/ in eius vestigio figur graduz. hec
bestia coit cum leona ethiopica/ et generat ani
mal quoddam crudelissimum/ vires hominum
et pecorū imitantem plures dentes acies vel
ordines in utraq: parte ovis habentem. Vie
nas plures afferca gignit sicut et onagros et fi
bros et multa alia monstruosa (ut dicit plinius)
Item ibidem. hec bestia gignit lapidem qui
biene dicuntur quez qui portauent sub lingua
facit futura predicare et divinare ut dicit soli
nus. Itē dicit plinius libro xvij. biene odie
panteram. et si pelles utiusq: bestie suspicdan
tur/ dicuntur decidere pilos pantere. cuius fugit
biene venantem deducat ad dexteram/ ut pre
gressi hominis vestigia occupet. q: si non suc
cesserit dicuntur alienari. vel et equo bo
minem decidere. aut si in bianā to: sent de fa
cili captur bestia ut magi tradunt. Itē ut di
cit idem. fel eius valde est medicinale/ valer
maxime contra caliginem oculorum. et mulas
eniam maleficiis corde et iecore biene utuntur
magi. ut dicitur ibidem. aristoteles. vero dicit lib.
vij. q: quantitas biene est sicut quantitas lu
pi. et in eius collo sunt pilii/ sicut in collo equi
et habet pilos super omnia spodilia. et devol
uit homines et predantur eos. et capit canes et
devorat ita libenter sicut homines. et cauatisse
pulturas ut comedat canes mortuorum.

De animalibus

216

Nicetus est animal spinosum spī / nis hyspidis et asperis cooperis / cornū enim habet vndiq̄ aculeis / circuoseptuz/ ita q̄ se claudit quibus vndiq̄ se / p̄tegit et defendit. nā statim ut aliquid p̄ser / sent post se surgit/ atq̄ in globis cōuersus/ in / sua se arma cōm̄ insidias recolligit. buisimo / di quidē p̄udentia est. ascendit enim in vīte / siue in altâ pomiferâ arborē. et vuas eradicat / exaciat. pomaq̄ deijicit/ et cū poma in terraz / deciderit/ inuoluit se super fructus/ ut spinis / infiganf. et sic portat escā filijs suis (vt d. Ili / do. li. xii.) vnde ab hyspiditate et rigore spina / rum bincus vel binnacus ē votanis. b3 enīz / vt dicit aristot. li. i. spinas loco piloz et coope / riunt sicut pili/ et sunt sibi arma q̄ pungit et le / dir se capientē vel tangentē. Itē dicit aristot. li / bro. iiij. binci alijs sunt siluani. et alijs terreni. et a / lijs sunt aquarici/ et faciunt oua multa que nō / comeduntur. et sunt bencij pax habētes de car / ne. et hoc est eis p̄prium. Itē habet bincus ca / put et os inferius/ et tamen eximus superfluita / tis est superius/ qm̄ pascantur a parte inferio / ri. et ppter hoc habet orificiū in illa parte. su / perfluitas est in dorso superiorius. et habet / bincus quinque dentes putatos et inter illos / habet partes camosas loco ligne. et habet vē / trem diuisum in quicq̄ plena superfluitates / vnde enā est genus bincis/ albe teste/ et spina / rū albap. et est multop̄ oner. Itē bincus ē de / bilis auditus/ magis q̄ alia aialia dure teste / ambulanta super quatuor pedes. Itē lib. v / binci agrestes coeunt stantes dorso applica / to cū dorso. q̄ illa parte vbi ejciū supfluia / se extinguit. Itē idem li. viij. et multoties ap / paret sensus in bincis contra ventos septē / trionales/ et meridionales. quoniā faciunt fo / ramen in terra/ ad quod fugiunt quādo op̄sen / tuunt tales ventos imminere. vnde quidaz fuit / in constantinopoli qui habuit bincū p̄ quē q̄ / cognouit et predictit ventos furios. et nō itel / lexit aliquis vnde talem noticiam habuisset. / Itē dicit idem li. viij. q̄ tot habet vētres quo / dentes. et in illis ventib⁹ generantur oua qui / q̄ et quidaz bincis sunt alijs meliores/ et oua / quorūdā maiora. et quedaz sunt minora/ qm̄ / quedā meli⁹ decoquuntur/ et digeruntur q̄ alia. / Itē li. xix. binci habent modicū corp⁹/ et mul / tas spinas maiores corp⁹. et cā magnitudis / spinaz et parvitas corp⁹ ē qm̄ nutrimentū / corp⁹ trāsit in eas/ ppter caloris paucitatem / et q̄ cibis nō bene digeruntur vnde generalē in / corporibus corp⁹ multa supfluitas. et illa sup / fluitas transit in nutrimentū spinaz (hucus

et aristo.

Rerinacius idē ē quod drognillus / animal parvū et spinosū habitās / in cauenis simile bincio. sed dicā / ture esse malus. de quo pli. li. viij. c. xxvij. bi / rinaci inquit more bincij se volvunt sup po / ma/ que spinis infixa deferunt in arbōz. coa / uitates. et p̄ter illa que gestat in dorso/ vnu / semper gestat in ore. quando venatur in mo / dum pile se voluit/ ne qd̄ possit proprieati / leos cōprehendi. quando autem posse evade / re se desperat berinacius/ et se vñiam mittit / rabiscam et venenosaz. et illa vrina primo no / cer sibi/ si eius dorsum vel spina inde aliqua / liter aspergatur. nam tali flagu dorsum suum / leditur/ et euelluntur spinule dorſi sui. et ideo / ignorat q̄ inde facilius captiatur. vnde alios / ledere pponebat. et ideo ars est q̄ tunce vena / tur talis bestola. quādoq̄ est vrina talis bes / stie/ penitus in amata vult dicere q̄ non pro / dest sibi sed magis nocet/ quia tūc fracto dor / so et lacatis spinis ipsi minime valet fuga. et / ideo quia odore suo naturaliter percipit tātaz / in vrina sua latescere vim venem semper vni / ne sue partie/ ne eius virulentia a se mouea / tur aut diffundatur quousq̄ captiuitatis ne / cessitas vltimo hunc cōpellat bee bestia quā / vis paruula tanta se constringit fortitudine q̄s / timet q̄ vir saluo coride poterit aperti. In a / qua igitur calida ponitur cuius aspersione q̄i / subito apertur. et tunce ligatis pedibus poste / rioribus suspenditur. et sic suspensa fame tan / dem interficitur. nec aliter bono modo occidi / tur ut eius pellicula aculeata portet. Et quā / vis illius animalis corpusculū/humanis vñ / bus non multum si necessarium. tamen eius / pellicula sic spinaz ita mortalibus est neces / saria/ q̄ si nō essent acutæ/ frusta vellerū mol / licies in pecudibus mortalibus esset data cu / te enī bincina vester poliuntur. Nec autē di / citur babere p̄prium binnacus/ q̄ postq̄ po / mis et racemis est oneratus. si cecident pointū / de spinis suis casu aliquo/ pre indignatione / omnia de dorso excutit. et ut iterum se onere / reuerti ad arborem consuevit.

Iluencia vel iuuenia est iuuenis / vacca que ad excolendam terraz / ingo subiecta est apta (verdiat Ili. / vel ideo sic dicitur/ quia antiquius iom iuē / cus imolabatur non taurus ut dicit idē. Ani / mal est peculum et lascivum ppter iuuentus / et ideo fortiori ingo premitur ut dometur. si / mulo enī pungitur ut rectius sequi boui vc / stigia coarcetur. iuuenia tauroz copule solet

L 4

¶ Liber XVIII

esse apta. qz in tali estate eis coniungitur ut p, gneur et ipingnaturi pascuis vt p vanjs bo minum vibus ducta ad macellum a camifice imolentur/ seu mactetur. carnes habet sicciores et solidiores qz vituli lactantes propter remonitionem a lacre. sed teneriores / calidiores / et bimidiiores/qz habent boues decrepiti/si ue vacce. qz lactann erati adbuc sunt magis vi cina. vt dicitur in dicta.

Le grece rex dicitur latie eo qz rex sit et princeps omnium bestiaruz sy dicit Ili. libro xij. Leonuz autem quidam sunt breues/ et iuba crista et bi sunt i belles. quidae vero sunt longi et coma simplia. et bi sunt acres. animos eorum frons et cauda iudicat. virtus eorum est in pectoro. firmitas eorum in capite. sepi a venatoribus terram contineuntur/ ut minus circumspectis venatoibus tentantur. rotanum timent strepitum/ sed ignes magis. cum dormient vigilant corum oculi. et cum ambulant cooperunt vestigia sua/ ne eos venator possit inuenire. cu ge nuerint catulum mibus diebus/ et mibus noctibus dormire creduntur tunc demum pater suo freminu vel rugitu velut tremefactus/ cubilis locus suscitare dicitur catulum dormitem. circa hominem natura leonum est/ ut nisi ilesi irasci nequeant. pater enim eorum misericordia assiduis exemplis. na pstratis parvani/ captiuos obuios repatriare permittunt hominem nisi in magna fame nec comedunt nec interimunt (bucusqz Ili. li. nij.) de leone autem dicit pli. li. viij. c. xvij. leo in summa generositate est/ quado iubis colla et bumen vestiuntur/ quos pardi gignunt. semper carent hoc insigni cornu autem pardi cui lecna odone cognoscit leo. et totus in adultere surgit pena. sed si in flumine abluitur tegitur culpa/ et non percipitur in pariendo. ynguibus filiorum lanianitur uterus parentis. et ideo non se pe panit. Ansto. autem vt dicit pli. dicit licet primo quinqz canulos parere. deinde quatuor. et sic per annos singulos semper minus uno. et sic annuatim steriles. paritqz infantes canulos et paruos magnitudine mustelarum in principio. Dicit eni canulos semper virie posse nasci/ et duox mesiu vir moueri. vir na ejus leo levato crure. mox canis. et yuna electa valde feter qz semel satias. duobz vel mibus diebus cibo caret. et si in satietate fugiat cibos ad fauces reiicit/ et cu ynguibus eos et trahit ut sic sit levior ad fugiendum. diuissime vivit/ qd cognoscatur p deinceps presumptione. et nici id senecta hominem iperit. qz ad pescquen-

das bestias vel beluas virtus iā deficit. et inde obserdet ciuitates/ ut hoies rapiat. sed qz ca piunqz spēdūnur/ ut metu similis pene ceteri teneantur in viros scuic. cōma feminas tamē frimt infantes raro inuidit nisi in magna fame animi leonu iudez ē cauda sicut equoz aures na qz irati sunt ai pio terrā cauda verberat. deinde crescēt iracudia tergū percutit et flagellat. et omni vulnere illato a leone. sive imploso vngue. sive dente. pfluit acer sanguis. ut dicit Ili. Ite in periculis matie apparat generosimo. unde qz persequitur a cambus et venatoribus no latitat/ nec se occurrat/ sed sedet in capis ibi/ vbi videri potest. et ad defensionē se parat. unde vbi vngulat siluasqz penetrat/ uenit/ accertimo ferrur cursu/ velut reputat nre pītudinē absconditionem. no enī se abscondit/ co qz timeat/ sed solū ne timeat. aliquotis se occultat/ dū saltu aliquē insequit. insilit quo no vñ quando fugit/ qz vulneratur. mira obseruatione nouit primo se tangēt et in quātali/ bet multitudine prīmū ipse percuſſo iē. et cu quis relū miserit et eū non tetigerit correctum rotaz stemit. sed nequaqz ipsum vulnerat neqz ledit qz moritur humū mordet lacrimasqz fundit. quādo egrorat sanguine medeſ simic. cristam galli et cantum valde timer. aīal ē gratum cognoscēt et diligens sibi benefaciēt et pater in exemplis que ibi ponit pli. (buc usqz pli. li. viij. c. xvij.) De leone autem dicit aristote. libro ii. similiter auicen. leo habet collū quasi esset immobile/ multum rigidum. et interiora habet ad modū canis. et semper mouet primo deinceps pedem/ et post sinistrum stat et camelus. et parum habet de medulla in ossibus. et eius ossa ita sunt dura/ ut ex eoru collisione exigitur. Item li. xvi. leo habet multas fissuras in pedibus. et ideo generat filios cecos/ sicut canis vel lupus. na senatos habet dentes. et ideo filios generat imperfectos sicut dicit idem et etiam solitus. qui dicit leonem timere/ quando videt vel audit canum verbenari. cuius filii nascuntur oca/ sicut et os um animalium habentium dentes diuisos. ppter ingluicium nascuntur filii imperfecti. in altissimis montibus se occultat. et inde cōtemplatur pīdā suam quam cūz viderit aliter nūgit. ad cuius vocē tentantur animalia/ et subito figunt gradum circa que cum cauda in orbem/ linea ducit illius lineam circulum transire quodlibet animal primescit. et stant alias stupida quasi edicium expectantia regis sui. transiens per loca asperora/ vngues ita pīdem contrahit et recondit. nam illius vultur pro

De animalibus

mucrone & ideo infra camositatem ipsos abscondit & eis parcit ne ledantur & obsecunt predam suam quam amipit / solus comedere enibescit. & ideo sepe ipsum a remotis sequentibus alijs bestiis de ipsa liberalitatis gratia derelinquit. ut dicit idem Zante est autem caliditanis quod fedes semper quarantas partitur. & hunc morbum naturaliter suscitet ut eius feritas edometur. eius autem caro cum excedat in calore ad esum est nociva. ut dicit plinius libri xxxviii. valet tam in medicina multipliciter / cuius adeps venenis est contrarius quoque eius peruncus fuerit alioz aialiu vel reprimit um morsus illo tempore non timebit. eius enim adeps mirus cum oleo rosaceo / cuius facieci cuncte stodita viciis. candoreq; seruat / & sanat adusta oculorum. sed cum tumores fel eius aqua addita / oculorum acutis claritate. valet etiam contra coniales morbus & caducos. co: ei: i: cubo stupri soluit quartanam febrem / bucusq; pli. li. xxviii. c. viii.) Glenaz autem leo sic. duplex fit fouea / una continua iuxta aliam. in secundaria fouea ponit vina caeca sive cista / que de facilis dauidis quando tangitur. ponit autem agnus vel ovis in fouea prima in quam salit leo quando esunt. poni cula rapienda cupidius. videt autem se non posse de fouea erupere / erubescens se deceptum / foueum volens intrare secundanam ut ibilateat. incedit in custulam sive caeum ibidem preparata / que post eius introitum subito se claudit. & ipsius velutinus non permittit extire. sed in caeum extra foueum extrahibilis / & in illa tenet captus / & carceratus donec edometur. & hoc tagi biero. super eze. xix. c. super locum istum miserunt eum in caeum etc.

Leona leonis dicitur femina / que bestia est multum libidinosa. septem enim gestit in coritu. & ideo leone crudelior est & maxime quando haberetur. nam pro filiis morti se exponit. & pro ipso defensione ventatores iacula non timescat. plures parvifilios in primo partu quod in sequentibus. nam propter acutem vnguium filiorum ledit matrem / & sic annuatim sterilitate. Et plinius qui dicit sic. ut ait Iuli. li. xii. aitalia cum acutis vnguis frequenter parere non possunt. vniannur enim matres intrinsecus / mouentibus se catulis. & ideo non potest leona expectare cum parto vise ad filiorum perfectam completionem. sed potius dimittit partum dolore cogente / & effundit anteque filii complecantur pro feruore libidinis praeceps se comiscetur / post partum leonem timet. nam turpe comixturam sentit leo per odorem / nisi prius post adulterium in flumine ablyatur (ut dicit plinius) / & quoniam ipsa deprehendit

ea statim punit. & ideo ipsa statim fugit. & nisi fuerit prius abluta non reverteretur ad manum. Esta autem parua bestia / vel bestiola quam modo timeat leo & leena que vocatur leo / zophorus enim Isido. nam quoddam portat venenum quod leonem interficit & leonam. unde de capta bestiola eruntur. eiusque cinere asperguntur camies & posite per compendia semitaruntur leones necant si aliquantum gustauerint (ut dicit Isido. libro ii. q.) Secundum autem auctorem libro vii. c. i. dicitur. leo est animal cibi animalium & gulosum. & ideo sine masticatione devorat cibum suum. & propter hoc euomere potest / & iterato comedere reiecta & comedere multum / ita quod ab eo fit poterous. & post statim sumus per duos dies & duas noctes. & non enim cit stercus a se / nisi semel in duobus diebus aut tribus & est id siccum sine humido & est valde fetens / similiter & vana sua. & quando sciatur venter eius / exit malus odor & ambulum habet fetidum & infectuum ac morsum mortiferum & venenosum. marime quando est rabiosus. fit autem rabiosus sicut canis (ut dicit aristo. & auicen.) & est crudelis quando irascitur & funebandum / pro indignatione verberans semetipsum. fremit pro ira / & frendit dentibus marime quando esunt. & animalibus transcurrentibus ut ea rapiat insidiatus / in specie cubus & antris abditis se abscondit / ac super transcuentes bestias ex impetuoso insilit & eas detinet & vngue crudeliter dilaniat & occidit. carnem ossa & pellum preminuit & confringit / ac confusa frustatum deuorat & strangulat. & si videatur quicquam venire contra se ut predam eruat / at quam rapuit. predam amplectatur & frendet & terram cauda percantur. & se appropinquauerit in ipsum insilit / quo denico iterum ad predictam redit. sanguinem animalis occisi ab eo primo bibit & lambit. & deinde residuum digestus membratum dividit deuorat. & deinceps glutit.

Leopardus est bestia scuissima. & leone & pardae adulterio genera / ta (ut dicit Isidorus. libro xii.) Nam ut dicit plinius. leone cum parda / aut pardo cum leena coabente et tali coritu degeneres parvi procreantur. sicut ex equo & asina / vel ex equo & asino gignit mulus sive burdo. ut dicit Isidorus. Est autem animal valde preceps & listit sanguinem / & est femina maior & crudelior / quam si masculus (ut dicit aristo.) colorum habet varium sicut pardus saliendo non curritudo insequitur predam. & si in certo salto predam

L 5

Liber XVIII

non capitur vel in quarto pre indignatione si sit et quasi vixit retro redit. In corpe et causa et pedibus leoni assimilatur, sed in capite formam pardi imitantur. Leone autem corpore est minor, et leoni masculo mirabiliter exesus, unde timens leonem facit foueam subter raneam duplex officium habentem. unum per quod intrat et aliud per quod exit. Est autem fœua illa in utroque officio valde ampla, et in medio magis stricta veniens itaque leopardus in fœuam se mergit, quem persequens leo fœuam cujus impetu sibi intrat, ubi triumphare putat de leopardo. sed propter magnitudinem corporis per medium fœuam ubi strictio: est liber transire nequit, quem scens leopardus ita in strictura impeditum / illam fœuam egreditur / et iterum in parte opposita fœueas intras leonem a rango mortibus et vnguis aggreditur, et sic sepe arte non viribus de leone victoriari optinet leopardus, et sic degener bestia de fortiori sepe per astutiam in antro vitoriam optinet, quam per potentiam in publico euadere non auderet. sicut narrat homines libro de pugnis et astutis bestiarum. Anno autem li. viii. dicit de bestia que differuntur leo, quam auicen. dicit esse leopardum animal inquit quod dicunt feruleo, quod docuit comedit aliquid venenosum tunc querit sterus hominis et comedit ipsum, et ideo venatores illum simum in vase aliquo suspendunt super arborem, et cum venit leopardus ad arborum saltat ut accipiat sterco, et intemperie interficiunt cum venatores. Idem facit pantera et pardus (ut dicitur ibidem) De leopardo en ampli. dicit. leopardus quando egrotat sanguinem capre agrestis bibit, et sic inde languores evadit.

Lepus dicitur quasi leuis pes quod velociter cument, vii et grece lagos pro velocitate cursus dicitur. Itē dicit Isi. li. xi. animal autem est leporum timidus et imbellis (ut dicit idem) nullus habens armorum genus nisi membrorum levitatem. debilis est versus sicut et cetera animalia que non claudunt palpebras in dormitando. melioris autem est auditus quod visus potissimum quando aures eius sunt errecte, cuius aures sunt longe valde et flexibiles, quod fuit necessarium propter oculorum aperturam. nam aenibus oculos defendit apertos, quod nullo cooperculo sunt muniti ab infestatione cinsum et muscanum. nam contra oeno cum dedit natura remedium creature (ut dicit auice). et ideo data est ei membrorum levitas et

cursus agilitas contra canes et alias bestias ipsum insequentes. data est etiam aurum, per certas contra mustas et canes ipsorum eius oculos debiles infestantes, ut dicit idem. data est sub pedibus multa pilorum villoso, ut pilorum pedis camositates currendo a lesione defendant et sui levitatem pedes in cursu nulla tenus impedirent. Et ideo dicit aristoteles. li. iij. quod pedes leporis sunt subtilia pilosi quod in aliis animalibus non inuenitur cura eius posteriora sunt anterioribus longiora, quod fuit necessarium ad facile corpus eius eleuandus in cursu quando fugeret contra montes, unde difficilius capitur contra montes quam contra vallem, et hoc accidit propter anteriorum curru breuitatem. nam propter depressionem anterioris partis corporis contra vallem de facilis cadit, nec potest equaliter continuare cursum suum et ideo ut in fugiendo videt casum cum descendit oblique montis latera circuit, et prout potest contra montis altitudinem curva anteriora engit, et sepius camibus insequensbus sic illud est eundem. De leporibus autem (dicit plinius. li. viii. c. lv) Lepores inquit plura sunt genera, nam in aliibus sunt quidam et silvis maioris quidem qualitatibus et grossioris pilorum et velocioris cursus quam ipsi qui cuniculi dicuntur, nam cuniculi leporum sunt parvi et imbecilles, qui vnguis terram coequarent, et fœueas subterraneas, quas in habitant sibi formant, et sunt fecunditatis nimis, et sunt tot in quibusdam silvis hispanie quam aliquando eorum per multitudinem devorant melsem, et primum inducunt famam, quod fetus in balearinis insulis ita sunt accepiti et etiam ipsi fetus sine matribus viri purgatis visceribus, in eis ab incolis patre aliis muntur (et sequitur ibidem) archelamus auctor est, quorū sunt cauemae ad excrementa leporum rotidem annorum sunt etatis, roudem enim sunt illius pars corporis formam, quot annorum cunicula habuisse peribentur, et ideo dicuntur gignentes sine mare et babere utrumque serum, et ideo multi putauerunt leporum gigni et gignere sine mare, ut dicit idem. Sunt autem leporum animalia ita fecunda quam uno sexto nascente statim novo feni altero uteru grauidatur, unde vnde est animal quo ad eum et etiam ad vestitum et quo ad multiplicem medicinam, nam eius coagulum valet contra venenum, restringit ventris flum, sanguis enim mitigat dolorem oculorum (ut dicit plinius), et dyas, nec inuenitur coagulum in aliquo animali habente in utroque mandibula dentes nisi in lepore, ut dicit aristoteles, et quanto eius coagulum

De animalibus

est veterius tanto melius. ut dicit pli.

L **11 De lince.**
In a linceis est dictus. quia in luporum genere et numero numeratur. est autem bestia similis lupi. dorsum habens maculis distinctum sicut pardus. vena eius conatur in gemmam preiosam/ que ligurius appellatur. et hoc representat lingua linceis. et hoc inuidens ac dolens quod transire debeat in humanum usum. vi nam egestam abscondit sub humo. sed ibi catus in lapidem solidatur. ut dicit plinius libro viij. c. xxix. et Ili. iii.

L **11 De limace.**
Imar est vermis limi sic datus / eo quod in limo nascatur vel et limo et ideo semper sordidus et immensus habetur ut dicit Isidorus libro. vij. et est vermis valde tardi motus in profundo semper gressans concham duram infra quam se inducit et est vermis consumitus. habens duo addita metra ante os cum quibus viam querit et quando aliquid aduersus senserit/ hanc formam retribuit infra testam et velut infra dominum scire sumit. in corrupto aere et imbre maxime naescuntur. tales vermes serpuntur/ quavis lento passu ad arborum summitates carum gramina depascentes. ubiqueq; autem serpit post se immundicie vestigium derelinquit.

L **Lupus.** ut dicit Isido. quasi leo, pos est dictus/ eo quod ei quasi leo, in virtute sit in pedibus. unde quod pede pressent non vivit. rapax autem est bestia et crudelis appetens qui rabie rapacitans quemque inuenienter trucidat. de quo dicuntur bestiae vocem hominem perdere si cum lupus posse videatur. et ideo subito ridentur lupus est in fabula. certe si se per cuius senserit/ deponit audaciam feritatis lupi. toto anno non amplius qd. m. dies coeunt. famem diu portant. et post longa ieiunia multi devorant. lupos etiam ethiopia nutrit ceruice iubatos et itavanois ut nullum colorem eis deesse dicunt buc usq; Isido.) Pli. autem lib. viij. c. xxiij. Idem dicit quod lupi a frigidis regionibus corpore sunt minores et magis asperi et ferores. Aristotle. li. ii. dicit quod in india est quidam lupus habens tres ordines dentium superius et inferius. et haberet pedes leonis et faciem hominis/

et caudam scorpionis/ et vox eius sicut vox bovinis terribilis est sicut tuba. et est velox sicut ceruns. et est valde sevis comedens homines Item ansto. libro. vi. lupi tempore editis sunt seni. et quando habebat canulos sunt magis malii/ sicut et femine canum. Item libro. viij. lupi serratos habent dentes et comedunt canes. et non comedunt herbas nisi quando firmatur. quia sive comedunt aliquam propter mediamnam. nam quando lupus sentit se repletum querit quandam herbarum et comedit ea ut euat quod comedit. Idem libro viij. quando fugiunt ferunt filios suos secum. et cum crevit de cauem suis comedunt origanum et manificant ut acuant dentes suos. Item idem de edoen. lupus quando comedit est valde malus. et quando non habet famem quiescat multum. et est valde audax et valde diligit ludere et si potest rapere puerum ludit cum eo et post occidit eum et comedit. Et sicut dicit homenus lupus est valde vigil et multum timet ignes. et dicitur quod si lapidem considerabit primus iste etiamen lapidem/ et si ille lapis nocuerit ei/ se poterit ipsum interficere. si vero non noceat ei si deprehendit ipsum non multum ledet eum sed parum quasi irascendo/ decinde eum dimittit. Et lupi quanto sunt seniorum/ tanto sunt de tenores et nocent hominibus/ quia non possunt venari bestias properer et quia eos cum calimi iam sunt debilitati et vivunt longo tempore/ et eorum senectus deprehenditur in dentibus/ quia confringuntur in senectute. Item ibidem. sunt autem lupi duplitas modi. quidam enim sunt quasi rotundi pilii. et quidam quasi longi. et illi sunt asperiores et audacie res animi. et luporum interiora sunt valde debilita. et de facili recipiunt corruptionem quando vulnerantur. residuum vero corporis eorum patitur nullas percussionses/ et habent magnam fortitudinem in collo et in capite. et vulnera que accidunt ex mortuis eorum sunt valde mala. quoniam ex eis virus et curantur ista vulnera sicut mortuus canis rabies. ut dicit idem aristoteles. Item idem libro. viij. os lupi est maxime apertum et maximus virorum habet in orificio suo/ et est animal valde vorax. Item de lupo dicit auicen. libro. viij. sunt quidam lupi qui naturaliter habent appetitum comedendi pisces et comedunt vultus que de suis renibus ejiciunt pescatores. et quando non inveniunt quid comedat de pescatorum reliquis vadunt ad retia et dilaniant ea. De lupis autem dicit physiologus. ut lupus in pectore et in vinguib; vigetaci. ore. et posteno; ubi non minimum

collum reflectere non valet in vlo mense nisi in maio quando fiunt tonitrua. cuius asturia est vt non capiat predaz iuxta loca vbi numeri fatus suos / tunc tempis venatur a remotis quando autem noctu prede gratia pergit ad ouile ne canes eius sentiant odorez vadit contra venu. t si aliquo canu pes eius calcado sup aliquid strepitū fecerit / ipsu pede castigat duro morbu oculi ei lucet de nocte sicut lucerne. Et dicit solinus. multum amoris excitatus uum in cauda portat / qd dentibus euellit qui rmet capi. lapides multu timer. vnde si quis duos lapides pariter colliserit lupus audaciam perdit. fugit si strepitus lapiduz puerent ad aures suas. Iffilos generat ocos quos tenime diligit atq numit. tena comedit quādo mulu esurit t aliquā predā nō iuicit. Ut capras volentes folia carpere in rubens facilis rapiat / sub herbis t folijs latitans se abscondit plus asturia qd potentia ouea decipit sed quādo preualet si permittitur / totā gregē strangulat t occidit. partē prede quā devorat nō potest / in terra sepelit t abscondit. t quando esurit / partē sepulta extrahit t effodit. t lanā ouis quā occidit inficit. nā morbus eius ex lana tali uestem factam pediculosam reddit. (vt dicit Isi.) Item idē dicit arist. tota spe de natura lupoz nature ouiu aduersatur. unde legi in libro qd cordula facta de testinī lapi adiuncta cordis cithare / factis d' intestinis ouis eas destruit t corruptit sicut pluma aquile adiuncta plumis colubre eas excoriat t corrodit si diu pariter in loco aliquo dimittatur. vt dicit idem. vide supra de aquila.

M. Ulus a molēdo ē dictus / eo qd iugo pistoz subactis / ducat i giro molas (vt dicit Isido. li. viij.) Asserut autem dei qd anima nepos esau greges eq̄ rū ab asinis primo fecerit ascendi vt inde contra naturā muloz pgenies nasceretur (vt dicit idē) t ideo mulus sequens matris naturaz asino est maior pulchrior t velocio. sed equo ē pigrior / deformior atq minor. vñ nascit ex equa t asino mulus / ex equo vero t asina burdo pcreatur. Et emulus aīal sterile t tamē etiū ad labores vt dicit pli. li. viij. c. viij. Nullū autem bec animalia. s. asin? t equa mutuo appetunt coniugia / nisi etiā in infantia lacte mutuo nutriāt. t iō pastores pulos equoz subiij cūt asinabus / t asinor pulos subiijt equas bus qn volunt tales creaturas ex dispanbus pcreari. vt dicit idē. Item idē. mule ibidē calcitonus ponit vini inhibetur. Ex onagris aut t eq̄ bus nascuntur veloces mule pedes hñtes du-

ros t apios ad cuius sunt aut rugosi corpore t indomito aio sed generoso. qui aut sunt geniti et onagro t asina d'és preecellit. De mulo aut. d. arist. li. viij. quāto mulus plus poterat de aqua / tanto plus pficiat ei cibus. Item li. viij. mulus nō habet fel manifeste super epas. Item idē dicit li. xvi. mulus qui nascatur ex asino t equa nō genuit generationi / qm natura vniuersq. s. asini t eque ē frigida. vnde frigiditas generantis dominat in generato. t iō mulus est sterilis nec eius spermate aliquid generatur / ppter excessum frigiditatis i ipso dominantis. Item ibidē accidit qd corpora mulaz sunt magna / qm superfluitas mensuosa transit in creationem / t abū corporis. Sanguis autem quo natura non indiget / exīt eis superfluitate vesice idest cum vena. t propter hoc non olfactunt muli vinas mulaz sicut alie bestie habentes soleas. residuum vero superfluitatis transit in incrementum corporis t in eius magnitudinez. non impregnatur ergo mula nisi forte valde raro. mulus autem quo niam ratione sepius calidior est in aliquibz tēz poubus t regionibus forsan generat. sed generatum est extraneum t occasionatum. sicut quod generatur ex equo t asino t est dignus omne tale esse sterile / quoniam generatur contra naturam. bucusq arist. libro. xvi. f. scdm ysa. autem in dicta. camies muli sunt peiores qd camies asini ad nutriendum t digerenduz cuius simus tritus t combustus restringit san guinem. vt dicit dyas. si cum acero fuerit temperatus ut dicat dyas. valet etiam idem simus contra ictus scorponum.

D. Us scdm Isido. est pusillū arti mal ab humo dictū / eo qd ab humore terre nascatur. nam humus terra dicitur / vnde t humus. buiusmodi ī plenilunio recur cresci / sicut quedam marina sic augentur. que rufus deccrescente luna dimittuntur. dicuntur autem mures sorices eo qd ī modum sene rodant / t presendant (bucus qd Isidorus libro. viij.) muis autem scdm arist. libro. viij. non potat / t si potauerit morietur. animal quidem est gulosus / ideo cū modica esca decipitur / quando odore eius gustus puocawr. eius vina fetida est / contagiosa / t moīsus venenosus. cauda eniam eius dicit venenosā. De muribus etiam dicit plinius libro viij. c. xxvij. Sunt quidam mures potentes qui congregant pabuluz in fouois suis / t ēt i hyeme abscondit / t latitat ī cauinis. quoz palanum in gustu sagacissimū est. similiter nares habet sagacissimos in olfactu. in autūno

De animalibus

masculus et femina spicas congregant et mundo se onerant super ventre, per caudam masculus feminam sic onustam ad speluncam trahit, qua exonerata et fasciculo in cænem collocato ite tu redeunt ad laborem et segregato fasciculo masculus sup doris se ponit, quem femina viciuersa onerat et caudam eius ore coprehendens masculum trahit ad cænem, et sic onera defertur vi cibis alteratis. Itē ut dicit idē, mūrū diuerse sunt species, nā quidā mūriū viuunt i domib⁹ quidā in cāpestrib⁹, quidā in aqua, et flūi et extremitatibus cōmōrātur, quidā animū in dormiendo dimidiāt, q; per dimidiū annum dormiunt, et per dimidiū vigilant ut glires, qui sunt sc̄dm pli, quidā mures. Et quāvis mures sunt bestie valde nocibiles in plurib⁹ tamen viles sunt in medicina, nā ut dicit pli. li. r̄te. mūriū cū melle vel oleo / aurib⁹ i stillari eāp sedet dolorē, et si quod aīal au res subintraverit / precipū remediū ē fel mūriū cū acero tepido temperatū autib⁹ istillare, fimus eius sc̄dm dyas, cū acero tritus mūdat allopias, et custodit caput a casu capil⁹ lop⁹, tritus enī et cū vino in poni sūptus vencire mīro nō soluit, pellis eius recēs calcaneo subducto, eius vulnera ad sanitatem perducit.

Mustela quasi mūs longus ē dicta (ut dicit Ili. li. r̄ij.) nā telon grece longū dī latine, bec ingenio ē subdosa, in domib⁹ enim nutrit canulos, et eos ferit de loco ad locū, sedē mutar ne eius nīdus ab aliquo deprehēdanur psequitur serpētes et fugat, mures odit et eos manducat. Et surduo genera mustelaz, aliud enī ē silvestre distans ab alijs magnitudine, quā greci locas vocat, altez in domib⁹ errans, falsa aut ē ill⁹ opiniō qui dicunt cā ore cōcipere et aure parti effundere (bucusq; dicit Ili. li. r̄ij.) Passeribus et alijs panis autib⁹ insidiat et eoz oua transglunt, filios suos casu aliquo i latibulo lesos vel mortuos quadā herba sanat, imo ut dī suscitat, ut dicit pli, ratā comedit, et eius succo se perluncit, et tunc basilicū in uadit intrepidā et occidit, ut dicit pli. li. viij. c. xij. f. vbi dī mustelaz virtus basilicis etiō ē nībil cui deo nature placuit esse sine pan, et nemā basilicā facile cognoscit, quā subintrās ipsum intererit. Est aut aīal multū dormiēs et per sonū ipinguas / sicurgiliis, ut dicit idē. Itē idē li. r̄te. c. i. mustelaz inquit duo sūr genera, s. domesticā et silvestris, et vniusq; fel yalet cōtra aspides, nā eāp pudēda multi setēs et serpētib⁹ fendū pīranias, et eāp enī cames diamius valere cōtra venenū, mustela cōbu-

ta et cīnerē redacta adhibetur salubriter me dicine que ē cōueniens contra litargicā passiōnē, vnde si ex veneno aspidis aliquis incurrit litargicā, cānis mūstele inundātis aque dī stēperatus vim fōniferā dissoluit, ut dicit idē. Dicitur enī cīusdē puluis valere cōtra fistulā nībil enim illa rep̄ omniū mī. s. natura sine mī gentib⁹ causis genuit, ut dicit ibidē. Dicit enī aristō. li. viij. q; mustela pugnat cōtra serpētes q; vterq; mures comedit, et ē aīal velocis motus et flexibilis corpōris ac valde mobilis et instabilis, odore sagax, do:sū babēs rubet et ventre albū, mutat aut̄ colorē, nā i aliquib⁹ regionib⁹ aliquo tpe anni tota pellis eius ē cādida preter caudā mōsus ei⁹ maliciōsus et virulentis, et cīus vīna ē fetida ad modū pītē muris.

Migale ē modicū aīal ad modum mūstele gulosis rapax et dolo sum nā cū dolo rapit, q; postea ventre comīnit, ut dicit glo. super leui. si. māsuētū se singit, cū ei aliquis appropinquit ex timore sed statim mordet et venenū infundit, ut dī ibidē. De migale dicit aristō, q; equos et mulos infestat, et que pregnāti marie isidias, pugnat cōtra serpētes, et tuc se armat ruta, ut dicit idē.

Mullegus idē ē q; musio sive canis sic dicit, eo q; mūrbus sit i festus, hunc vulgus catū a captu tra vocat, vel ideo sic dicitur, quia catat, id est videt, nam ita peracute videt ut fulgore lumīnis noctis tenebras superet vnde a greco vēnit catus id est ingeniosus, ut dicit Ili. libro viij. Est autem animal nō determinati pili et coloris, nunc enī est album, nunc nigrum, nunc flavum, nunc varium, nūc etiam maculosum in pedibus et in facie et in cruribus leo pardo similiū, officium babens magnum dentes habet serratos et acutos, et lingam longam et flexibilem tenuem et subtilem cuj; quā bibendo lambit, sicut et alia animalia que habent labium inferius superiori labio inequale, talia enim animalia, ppter labio:ū inequalitatem potum non baurunt sed lambunt (ut dicit aristō, et etiam pli.) Est autem animal insuuentute valde lascivum et agile et iocunduz impetum faciens ad omne quod coraz se mouetur, ludit cum calamo ante se pītracto. In se necesse autem est animal ponderosum et multum somnolentum, cauissime insidiatur mūribus, et eos plus odore q; visu pīfentientis inuadit in abscondito ac venatur, capto mūre cū eo ludit, sed finito ludo ab ipso devoratur, tēpore coitus q; si silvestris efficiat et euagat

Liber XVIII

inter caros. amoris etiam tempore granis pugna cum vroibus communatur / et vius ab aliis morsibus et vnguis granissime lacerat. Tunc vox horrenda emittitur / quod ad pulsam mutuam vius ab alto pronocatur. bestia fit scissima quando silvestris efficitur / et in nemoribus comoratur. miores feras ut cuniculos et lepores tunc venatur. quod ad cadit ab alto pedibus excipitur / et vir per casum alii quae leditur quando deorsum precipitantur. sumus quemegerit valde fetet et ideo sub terra absconditur / et pedibus eius occulta. quod ad pulchrabz pelle quasi de ipsa gloriis vagus efficitur sed quod ad pellis ei evanescit / tunc intra tecta comoratur. sepe enim pellis pulchritudine capitura pellit: a quo decorata.

Natricula est modica bestiola multipes et alata / et ideo quod in ter volatilia computatur. i tenebris lucet ut candela / et maxime circa posteriora. in luce autem plena deformis est et obscura. manus interficit tangentis / et quamvis luceat i tenebris tamen lucifuga est. odit enim lucez et sommodo de nocte abulat. et omne contrariatur que est lucipeta. ut dicit Isi. li. iii. c. de minutiis volatilibus.

Nager ut dicit Isido. asinus fenis interpretatur. bos effrica habet magnos et indomitos / et deserteris vagantes. singuli autem feminaz gregibus presunt. nascentibus masculis zalamant masculi et testiculos eorum: si detracunt / quod cauenies matres in locis secretis eos abscondit ut dicit pli. li. viii. ex onagris et asini domes ticias velocissimi asini generantur. aial autem est liber et indomitus et laetus / frequenter motes et nemo iusta confuetu et cuius sit aial et se ibecille et immociu. solius fugit beneficio leonem superat in beremo atque lupu. Est aial valde panes simili diu expectans quousque potius inueniat sibi aptum. De quo dicit physiologus q. xxv. die marci duodecies de die et rotidez de nocte rugit. per cuius rugitu equinoctium apud aphros discernitur. et dicit q. tonens semper rugit die quot dies haber horas. similiter et de nocte . vii et siluanu in montibus affrice qui onagris babundat secundum numerum rugitus eorum / numerum horarum diez et noctu computant et diversificant. Sagar et inuidus est in olfactu. unde quando amore feruerit / et nescit ubi eius femina evagatur rupem ascendit / et patulis nanibus ventu atrahit. per cuius flatu ubi sit eius femina dividat et discemit. In montibus altis et pascuosis / herbas virentes quas multum diligit / cu-

diligentia querere consuevit. quas cum suu nent pregaudio statim rudit. et nisi presentes sit bestia vel boez ipsum venari cupientem. quod inuenit grama virentia a pascuis non recedit. hominum frequentia valde odit / atque fugit. solitudines et deserta multum diligit.

Onocentaurus secundum gl. sup ysa. ix. est animal monstruosum ex tauro et asina precreat. onos enim grecce dicitur asinus latne. unde est aial lascivus ad modum asini et cervicorum ad modum tauri. Alio modo sentit physiologus. qui dicit enoncentaurum esse copositum ex humana effigie et asina. nam ab umbilico et sursum figuram baccer hominis et ab codice inferius formam optinet animalis. Hunc roni videntur concordare pli. libro vii. c. iij. Ludibria inquit mirabilia nobis fecit ingeniosa natura. ad detergendum autem eius potentiam satis ad prodigiosas posuisse gentes et posuit in. e. c. exempli de multis monstris et prodigiis bestiis quas india gignit. sicut de fannis / et fannis / et de onocentauris / et de hypocentauris / et buiusmodi. quas dicere est bestias humanam effigiem mentientes. Et alij dicunt centauros fuisse equites thessalon qui per eo quod in equis discurrebant quidam unum corporis equorum et hominum iudicabant. vii et centauros fuisse fictos asserunt. ut dicit idem libro. xi. ubi agit de portentis. Dicitur enim centaurus grece homo latine unde centaurus dicitur homo et a centauro per additionem dicitur onocentaurus. sic dicitur est / eo quod in media hominis specie et in media asini esse dicatur. sic et hypocentaurus dicitur monstrum in quo hominum equorumque natura esse coniuncta putatur. ut dicit Isido. ibidem.

Rex ut dicit glo. super li. i. ysa. est animal immundum nec sacrificari apuum. Septuaginta autem interpretes translulerunt quasi beta semicorda. tertii interpretes omnes sicut orix illaqueatus translulerunt qui hebraice dicitur tho. et inter animalia imunda in lege reputatur. Est autem bestia sicut mus aquane / vel sicut glires qui sunt quidam mures sic dicitur / eo quod hominus efficit eos pingues. hyemevero tota dormiunt et immobiles quasi mortui sunt in estate reuiuscunt. Unde orix est animal quod buiusmodi di munitibus assimilatur. et hoc videtur range re littera ysa. et concordat cum pli. qui dicit sic oricem vocat egipcius feram que in oru ea / nuncle vii. lxx. Junii quandoincipit estas / stat contra stellam et conuenit eam ac si veller adorare eam. et hoc facit cum stercerit, id est

De animalibus

110

Cum post longam dormitionem euigilauerit Declinatur biconibius oris scđm hoc si cur dicitur soris soris et onis onis et buius modi. Scđm innenalem vero ore est quedam anis pinguisima/ ita q̄ sua pinguedine ebat cultellum. ut dicit idem libro. iij. vbi dicit. Ieaculus ore obenissima ferro re. supra quę locū dicunt expositores q̄ est avis similis galline africana. vel ipsa gallina scđm batonez dicitur ore origis. scđm regulaz grecismi. Non men in r. donas in eis vel in gis. ut sex fecis lez legis ḡatia. Quatuor exceptis n̄r/nor seneq̄ supeller. unde dicunt q̄ ore est idem oīal quod in lege munduz reputatur quo ad esum. deuto. viii. vbi dicunt comedetis oī gem et cameleopardulu. imundum tamē repurabatur quo ad sacrificiū. Plinius aut̄ libro viij. c. iij. de animalibus s̄c̄nferis dicit. capere in quāplurimas similitudines transfigurātur. nam inter eas sunt illices mirande prauitatis que super cornua vasta et magna quibꝫ eorum capita onerantur saliendo de rupibus se excipiunt. Sunt et origes quorum villi contra naturam aliorum animaliū vertuntur versus caput. Sunt et dame et pingresti et multa alia animalia his similia que alpes transmittunt et sumus transmarini. unde scđm hoc ore origis est species capre silvestris. et scđm istā significationem ut puto non sumitur in ysa. vbi loquitur de animalibus qui somno damnabili sopiuntur. qz non bene conueniret me thapboze/ cum omnis caprea scđm ansto. sit animal valde vigil naturaliter. p̄q enim dormit/ et de facili excitatur cum sit animal valde timidum. Et sic p̄ alio animali suppōit ore in deo. et pro alia similitudine in ysa. sicut dicit multi.

Ovis est molle pecus laniferū corpore inermi/ animo placiduz ab oblatione dictum/ eo q̄ apud veteres in inicio non tauri sed oves offerebant in sacrificio (ved. Isi. libro xij.) ex his quidā bidentes vocantur/ eo q̄ inter octo dēces duos altiores habent/ quas gentiles i sacrificio maxime offerebant. ut ibidez dicit Isido. vel dicuntur bidentes quasi biennes id est duoy annos/ quia talis erant etatis quando ad sacrificiū eligabantur. Sed ponus vocantur a duobus dentibus qui preminent/ et cuius qui bus nasci dicuntur. **P**ic bidens buius bidentis dicitur. ut dicit beda. De oīibus autēz dicit ansto. li. v. q̄ pariant vsq; ad octo annos. Et li. viij. si impregnent oves versus ventū septentrionalem faciunt mares. et si aduersus

meridionalem tunc femine nascentur. et quales venient sub lingua ouis talis coloris tritetus. quere supra d agnis et ariete. et quando oves senes mouentur ad coitum in aliquo tempore determinato/ dicunt pastores q̄ ē signum bonitatis in eis. et si iuuenes sic mouetur dicunt q̄ est signum future peltis in ouibus in anno illo. Item ansto. libro viij. oues impregnant bibendo aquam. et ppter hōdant eis pastores comedere sal ut plus bētes impregnentur/ et magis sane conseruētur. Dant enām eis i autūno circubitas param cum sale ad multiplicationē lactis. et tunc fluxit plus lactis de māmillis. et oues impinguātūr lenitaria cum sale. et si oues per triduū abstineant a cibo/ et post accipiant cibūz multū impinguabimur. et in estate valet eis a qua se p̄tionalis frigida et in autūno aqua mendionalis tepida. et iuuat eis pastus in fine diei et motus. per nimia eius itinera et per fortes labores macrescant. et pastores cognoscunt que possunt pati bytemen/ et super quas inueniunt glacies/ et super quas non. et que ex eis est debilis a se non eratit glaciem nec repellit. et carnes ouium sicut et aliorū quadrupedum que in loco multum aquoso humum sunt male. et que habent caudam longam minus patiuntur bytemen q̄ que ampli. et que habent pilos paucos et cisplos graviorē bytemen patiuntur. et lana ouiuū quas comedit lupus inficiatur. pannus vero inde factus recipit pediculos. Item idem libro viij. i ouibus plus abundat priuato intellectus q̄ in aliis animalibus quadrupedibꝫ/ et nocet eis tonit. et si remanserit vna sola/ et fuerit impignata abhorrit p̄ timore forsan. Itēz dicit plinius libro viij. c. xlviij. ronitua inquit solitanis oīibus inferunt aboenuū. remedium ē vni vnuū pariter congregentur. quere supra eo. sub līo. a. de ariete et d agno.

Antera ut dicit Isidorus lib. viij. sicut dicitur/ siue quia omnium animaliū est amicus excepto draconem quem valde odit. siue quia societate sui generis gaudet/ et ad eandem similitudinem quicquid accipit reddit. pantera enim grece/ totum dicitur latine. **E**st autem bestia minutis orbiculis superpicta/ ita ut er macularum nigrarum et albarum est flauarū vanitate tota eius pellis oculata exterius videat. ut dicat idem. Hec bestia ut dicit Isido. semel tamē modo parturit/ cuius causa ratio aperta ē. nā cum in utero matris conualierint catulū/ et ad nascēdūm iam reperient vites odiūt matres

Liber XVIII

lacerantibus matris aluum tanquam suum partu resistentem. unde et mater partum dicitur / inmitie / dolore uter compellete / et ideo dicit pli.) animalia cum acutis vnguisbus frequenter parere non posse nam mouentibus se camulis vicie intus secus sunt matres (bucisq Isido. lib. viii.) De pantera etiam dicit physiologus pantera inquit odit draconem / et draco ipsum fugit. cu autem comedenter et saturata fuerit se recedit in spelunca / et dormit otium fere per tres dies. post triduum vero a somno surges emitas vocem / et ab ore eius exigit odor aromaticus supra modum suavis. propter cuius suavitatem ipsum oia animatia sequitur. Solus autem draco audiens vocem eius timore perterritus fugit in cauemam / neque ferens odorem / in seminopso deficit et torpescit. odor enim eius reputat per veneno. De panteris autem dicit pli. li. viii. c. xvij pantera sicut et tigri maxima colorum et macularum varietate decoratur. alia animalia proprio colore gaudent. Sunt tamen leones nigri in Syria / qui panteris in candidis maculis sunt similares. In colore autem pantere et tigris / oia animalia quadrupedia sollicitantur videre eos sed toruitate capitis terretur. quoniam obreus caput occultans / et pulchritudine relique partes bestiarum ad se inuitant / et sic inuitas ampiunt et manducant. Et quoniam sit bestia valde severa tam illis qui sibi in aliquo subuenient nullatenus est ingrata. vt ibi exemplificat idem pli. de quodam q liberauit canulos pantere colapsos / in quandam foveam que pantera edutis extra solitudinem / leta et blandiens. vt sibi gratias referre facile appareret.

Pardus ut dicit Isi. est bestia vel locissima colore vario orbiculata / ut pantera / precepit ad sanguinem et saltu nati in morte / et habet talem dispositiōnem sicut pantera. nec hec ab eo alias diiam nisi quod patera habet maculas albores (ita dicit pli. li. viii.) De pardo autem dicit aristoteles libro viii. quod pardus infirmatur comedit humanū sumū gressa medicina. et ideo venatores suspendunt stercus super arborē / ad quā duos ascendit a venatoribus interficitur. Est aīal libido sumum et coit cum leona / ex cuius adulterio generatur leopardus. quere supra de leone. pardus captus camulis nimis est seurus. vt dicit glo. super osee. viii.

Pilosus sicut inuita glosa. super ysaec. viii. monstra sunt ad similitudinem hominum et dicuntur silvestres homines qui et sancti dicuntur. Isido. autem li. viii. c. vi. dicit. pilosi sunt qui grece pauide / latine.

Incubus appellatur. sive minutus ab incedo dicitur passim cum animalibus. unde incubi dicuntur ab incedendo id est coeundo. Sepe enim improbi existunt mulieribus et eorum peragunt concubitum / quos demones gallidusios appellant. quia sepius hanc immundiciam peragunt. que autem incubum vocant / buncro mani famam vel ficiatum vocant. Item dicit physiologus. pilosi a grecis pauites / a latinis incubi vocantur. quo formam ab humana effigie incepit / sed bestiali extremitate terminatur. Ide dicit glo. super ysa. xxvij. sed idem dicit alia glo. quod pilosus dicitur simia. Est autem bestia monstruosa pilosa multum et villosa / figuraz humana in multis representat. quere infra de simia.

Pigargus est animal mundum quo ad esum. ut patet de deo. viii. et est animal cornutum et barbatum sicut bircus. minus cernuo / maius birco. unde simile est bircoceruo / sed longe minus. quere infra de trachelapbo. ruminat sicut bircus. fundit ungulā sicut cervus. et est animal agreste magne velocitatis memoria habitat et deserta. Hugo. autem dicit quod pigargus est avis parva et depressa. unde dicitur a pigo quod est depression. sed in deo. supponit per animali quadrupede / quod est simile bircoceruo. ut ibi inuita glo. nec asperatur ubi prima sillaba. unde cum. b. non debet scribi / quidam scribunt philarum sive male. ut p. in libris correctis.

Pignei sunt homines parvi statuti / cubitali / quos greci acubito pingueos vocant. in montana inde tenentur / quibus vicinus est oceanus (vedicuntur papi.) Sed dicit augustinus. sic pignei tantum semicubitales sunt / qui tertio anno perficie sunt eratis. vii. senescunt. Discantur autem pugnae contra grynes a quibus armati ferro aliquo tenuis deuincentur. De pigneis autem dicit plinius libro. viii. c. iii. pignei cernuos / ut sunt dorantes non excedentes salubri celo semper veniant. habitant in terra temperata montibus compotis ex parte aquilonis quo grynes infestare fama est. qui incidentes alienus et capitanus dorsis annui sagittis verso tempore congregato agmine ad mare descendunt. et oua et pullos gruum pro vincibus destinunt et consumunt. et hanc impeditiōnem faciunt tribus mēsibus quod si non facerent / futuris autem gregibus resistere non valerent. De pennis autem carum et ouorum putaminibus sibi casas faciunt. ut dicit idem. et subdit aristoteles. inquit in cavernis vivere pingueos tradit.

De animalibus

Prae ut dicit Ili. li. xij. spureo
dī. Ingurgitat. n. se sceno & luto
imergit limo se illinit. & in locis fe
nitas requiescat. vnde & oratus. & amica luto
sis. hinc spureus viles & spurius nuncupatur
caius pilos setas dicimus / cū quibus futo
res consuunt sotulares (vt dicit idē). Sicut au
tē porci quidā domestici. alij siluestres. mascu
li aut̄ inter domitos dicitur veres. eo q̄ grā
des babeat vires. feminine aut̄ dicunt sues q̄ si
pascua subigentes. i. subacta terra cibaria et
quirentes. Inter siluestres masculi dicunt apri
liferi. vt dicit Ili. De porcis aut̄ dicit plini. li.
vii. c. li. porci nascuntur dentati. vt tradit vigi
dus mares nō ultra trimatū generat. porcas
amissō oculo cito extinguit. vñq ad. xv. annos
vel. xx. vivere poterit. multis firmatibus subia
cent porci / & quādo ifirmatur obliquū tenet
caput volutatē in luto. pl̄ tacent in latere der
tro q̄ i leuo. pingueſcunt. xl. diebus. s̄ magis
si in principio sagittanomis. mediā per tridu
um patiuntur. mutuo se diligunt. mutuā vocez
noſcant. vnde uno clamāto omēs occūmunt / &
ipsi p. vñbus iuware satagunt & ostendunt. Do
mestici. ppria hospitā domosq̄ petere discut
& ad eas enā sine duce redire de vespere ſue
uerūt (vt dicit idē) eundo & iacendo grimūt / &
dūz dormiant maxime si fuerint bñ pingues
Sicut aut̄ porci fortioris somni in maio. q̄ in
olio tpe anni. & hoc accidit eis ex fumis p ca
lotē vñmale resolutis ab humoribus in hy
me tri ipsoz corporibus cōgregatis. & tō nūc
suauius dormiūt & diutius ppter resolutos
mulcibries fumos ipsorum cerebrū tunc p̄pis
suauiter opilantes. in estate vero / & si multa
sit humorz resoluto/fortis tñ sit eo:ūdē cōſū
ptio & desiccatio. ppter excesu climatis calo
ris. & non fit tanta humorz generatio qui sit
cā somni. ppter qđ nō tantū dormiunt in esta
te quātū in vere. vt dicit auſē. In autuno au
tē & in hyeme sunt humorz cōpaci ex frigidī
tate aens coz forinsecus cōstringente. & ideo
pauci fumi tunc p̄pis resoluuntur. ppter excessu
frigoris humoris in corpore cōpingentes (vt
dicit idē) Anſto. aut̄ dicit de porco lib. ii. por
cus nō ejcit dentes oino / & ē masculus pluri
um dentiū q̄ sit femina. Itē anſto. li. iiij. por
cus saltat post octauū mense. & femia parit
annū. & qđ generatur ex spermate manus ante
vñū annū est debile valde &c. Itē idē. porc
bz consueudinē / q̄ si coiceret prius cū aliquā
tūcui filiū sunt pauciores ex ſecunda / & mino
ris corporis. & q̄i porca virgo prius fuerit p̄re
grata panier filios minoris corporis. porca ſi

fuerit multū p̄nguis / erit eius laepaucū poſt
eius partū. & meliores ſunt filiū quinascuntur
in hyeme / & peiores qui in estate. & meliores
ſunt filiū qui generant in iuuentute / q̄i in fe
necute. porcus aut̄ cū ip̄nguaſ / poſt coire oī
tpe nocte & die. / & magis in mane. Itē li. vi. cū
parte porca / p̄io filio primā dat māmillam.
venis multū appetit coitu / nec dimittit mater
ſaltare ſuper eā quousq; declinet auricule / &
multū eſt ordeū bonus cibus porcū quādo
debēt generare matrē decoctū. Itē li. vi. por
cis accedit triple infinitas. vna que dī bran
cos / & cāpoſtema in auricula & in mādibula /
& ſepiuſ in pedibus. & caro que ē in illo loco
corruptur / & transit paulatī corruptione ad car
nē vicinā / donec veniat ad pulmonez. & tunc
ſuffocat ſp̄m / & expirat. augmentat hec infirmi
tas ſubito / & paſtores porcoz quādo p̄io co
gnoscunt infirmitatē preſcindunt mēbrū i quo ē
infirmitas. nō. n. curari poſſunt ſine iuſſura
Alia aut̄ accidit eis infirmitas que dī dolor
& p̄oderitas capitis / & ex ipſo moribz p̄ma
tia porcoz. Alia infirmitas ē fluxus vētis &
vix bz remediū / qm̄ interficit in tribus dieb̄.
& quando porci ſunt groſſi / tunc eos comedere
mora allicit. & iuuat eos balneū quando a
qua eius ſuient multū calida & minuuntur ve
ne ſub lingua eius. Itē cibus diuersus ipin
guat porcos / & quidā cibi inflante / & quidam
generat carnē / & quidā pinguedinē. & tā por
ci q̄ porcē delectat̄ comedēdo glādes / quia
eaz rēperat̄ carnes. tamē ſi porce comedenter
multū de eis abſorbiunt ſicut oves. marta a
lia refert de eis anſto. quere de ario. & infra
de ſue.

Pediculus cotis eſt vennis a pedi
bus ſcivocatus (vt dicit Ili. lib.
xij.) plus enim pedū motu q̄ mor
ſu ledit cutem. & humidis & corruptis vapo
ribus intercutaneis per poros refudānt̄ ge
nerantur / vt dicit conſta. in viati ſepe inquit
pediculi & lendes naſcuntur in capite vel in ca
te et purgatōibus quas natura cīciens facit
cōſumere inter cutem & carne. Super quem
locum dicit expoſitor. quidam pediculi et hu
more ſanguineo generantur. & ſunt rubei &
groſſi. quidam ex flegmatico / & ſunt molles &
albi / quidam ex colericō & ſunt citimi longi
veloci & acuti. quidam ex melancolicō & ſunt
illi cinerei coloris idest ſubnigri & maclementi
& motus tardi. vbi autem eſt nimia pedicu
lorum multitudine in corpore multum in ple
ctō & corrupto ſignū ſoler eē corruptōis ge
nerat̄ / vt morbe ſine lepre. vt dicit idem

Contra pedicularum autem modestiam valet capitis frequens ablutio, pectinatio et medicinalis mundificatio (nam ut dicit constantius, argentum viuit cum cinere salicis eos necat) et hoc praeceps si et calido humore generantur. Idem facit litargicum idest plumbum vestigium amoleo et acero. si vero generantur ex humore frigido valer scaphisagia/ aumpigmentum cum oleo et acero. similiter aqua marina et sal maria cum acero. secundum autem differentias naturas animalium sunt in eis differentie pedicularum. ut patet in porco cuius pedicularius dicitur usus sic dicitur/ quia viri. nam ubi mordet a deo locus ardet/ ut ibi vesice fiat. ut dicit idem Iustini libro. tunc quilibet autem pedicularius tandem acius mordet et ledit/ quanto plus inaccescitur.

Pleruernis est modicus molestus hominibus maxime et infestus a puluere dictus eo quod a puluere potissimum nutriatur. ut dicit Isidore. li. p. Est autem verniculus mira levitatis non cursu sed veloci saltu/ pericula evadens et effugiens. te pore frigido pigritus/ vel deficiens estuoso tempore insolens. quavis autem non sit de animalibus que procedunt permanentiam se, sive comitionem. multiplicat tamen suam speciem per ouationem. quod oua quedam in se continent/ et quoque comitione vel emissione vniuersus pulos multos producit. unde pulos albus quidem nascuntur/ sed quasi subito in nigredine comutatur. sanguinem appetit et carnem cui insidet terebrat et perfodit. liquidior et partes interstanci humoris suggestur. et in parte corporis cui insidet suggesto sanguinem subiectum vestigium derelinquit. dormire volentes aci morbi iperit. nec enim regibus si eorum carnes parvus pulus tetigerit/ qui eos molestet/ parere continevit. eius siquidem absinthium est venenum. Similiter et folia persicorum dicit constantius. colloquuntur ad alerem contra pulices si trita et mixta cum aqua per loca ubi habundant pulices aspergantur. Similiter et folia absinthii/ quod ut dicitur eorum odore et saepe monitum. propter salutis velocitatem/ de facilis non capiuntur. in calore contra tepus pluuiosum acius mordet pulos.

Rhinoceros grecie latine cornu in na- re interpretatur. Id est monoceros idest. unicornis/ bestia. scilicet se- uissima sic appellata/ eo quod unum cornu in me- dia fronte habet. quatuor pedum ita acutum et va- lidum/ ut quicquid impeneret/ aut ventilet/ aut per- fort (ut dicit Iustini. li. p.). Nam cum elephante se-

pe certamen habet/ quem vulneratum in ventre pro- sternit. tamen autem est fortitudinis ut nulla venia- tiu virtute capiantur. Sed sicut assertunt qui o- natum resp. scripserunt virginem puella propinatur que venienti simus apparet. in quo ille omnis fe- rocity deposita caput ponit. sicut sopor velut inenim capitum/ et intermit facialis ves- natozis (buculus Iustini. li. p.). Gre. super Job addit in moralibus ad ianuam dicta. rhinoceros in- quod fera est nature omnino idomita/ et si quo modo capta fuerit tenet nullatenus possit. ipsa- tensque ut dicitur illico moritur. De rhinoceros ut dicit plinius. li. viii. c. xxi. rhinoceros in nare ha- bens cornu idest in media fronte supra nates hostis est elephantis. unde suum cornu limae ad sara et acutum. et sic preparat pugne/ et in di- mitione aliud impenit elephanti quem sat partem corporis esse mollio: em/ longitudo inest ei ut equo sed curva multa breuiora. co- lo: eriam bureus sicut innuit idem libro. viii. c. xxi. huiusmodi fere multe sunt species. scilicet rhinoceros/ monoceros/ eglicerons. Est autem monoceros ut dicit idem. fera asperma simili- lis equo in corpore/ et cornu in capite/ pedibus elephanti/ cauda apro/ mugitu emitit graue- um cornu nigrum eminens/ in media fron- te habet. duorum cubitorum haec seram vi- uam negant capi. Eglicerons species dicitur esse unicornis. et dicitur latice capricornus/ ab egla quod est capra et cornu quod est cornu. animal est pusillum simile bedo/ aceruum nimis. in media fronte unum gerens cornu. Item dicit plinius ibidem quod in india sunt unicorns boues habentes candidas maculas et solidas ungulas sicut equi. Hunc et asinus quodam indici unicorns. ut dicit aristoteles. au- cent. et plinius. qui sunt sic dicti/ eo quod unum in fronte ha- bent cornu inter aures. residuum autem corporis ipsorum simile est corpori onagrorum silvestrum asinorum. sed talis monoceros est minoris audacie et sentientis quam sicut alii unicorns. et di- citur monoceros a monos quod est unus et ce- ros quod est cornu quasi in capite gestiens cor- nu unum. et deditur bene rhinoceros huius n- uocerontis/ rhinocerontis. et similiter declina- tur monoceros monocerontis monoceronti. Inuenitur autem rhinoceros et monoceros et tunc dicitur rhinocerontis in genitivo. et sicde alijs.

Rhina a garrulitate vocis sive vocata eo quod rane strepitum et sonos vocis i- pormis damonibus redditum palu- stribus ubi generantur. Iustini. li. viii. c. viii. plinius?

11 De animalibus

Seramis autem quedam sunt aquatice quedam pulstres/ quedam rubere. de quibus supra dictum est in littera b. de buffone. Alii calamite/ que si sunt vocate. qm̄ inter anundines habitant et frutices. unde et in calamis conuersantur et sunt valde parue et vnde et mute sine voce. Alii sunt egredule rane paruale in siccō vel in aquis morantes unde sic sunt nūcupate. Est autem quedam species rane que missa in oscam facit eum obmutescere/ sed hoc multi negant (vt dicit Ili. li. xij.) Aristo. autem dicit de rana li. viij. q̄ habet linguam p̄priā/ quoniam antenius lingue sue applicatur ori suo et quasi ligatur/ sicut extremitas lingue pisces liz post stenus et interius ac cōcavū lingua habet ab solutam. et ppter hoc habet rana linguam p̄priam et est coarctata et non facit boenisi in aqua tātū et p̄prie masculus tpe coitus quādo clamat feminā. quia quodlibet animal habens vocem vociferat et clamat tpe coitus. rana autem multiplicat vocem quando ponit mandibulas in seno: et in equaliter in aqua et extendit superio: em et per extensionis conatum duaz mandibularum. lucenter: oculi sicut candele/ et hoc de nocte/ matime quia coeunt de nocte plus quam de die. et omnes pisces nutrit pullos suos per terranam (vt dicit idem lib. viij.) quando autem primo in aqua formantur rane evidenter totaliter esse caput cum quād extremitate dependentem ad modum caudae. deinde dilatantur totaliter in vētre. sublata cauda crescent ei pedes/ et ipsa rana in animal quadrupes transformatur. mouent omnes rane preter buffonem vel ruboram ponit saltando et gradiendo. nam vetus rubeta raro saltat. rana igitur aquosa est seu paludososa/ clamosa/ limosa/ venterosa/ timorosa/ sub vētre maculosa/ venenosa. et ideo abominabilis hominibus/ et maxime odiosa/ in terra vivit paniter et in aqua.

Salamandra ut dicit pli. libro .c.c. viij. est similis lacerte in figura. nunquam apparet nisi in magnis iubibus. deficit autem in sereno/ et tantus ei est rigor ut ignem tacat et angat sicut glacies sanguinem lacream ore euomit. que si hominis tetragenit corpus totū defluunt pilii. et quod tactus est corruptus et in colore turpe comunitatur. Salamandra itaq; est genus lacertuli sive stellionis animal perfidissimum et summe venenosum. nam (vt dicit pli. li. xix. c. viij.) fructus arborum inficit. aquas corruptis/ ex quibus si quis comedens vel bibent mox necatur. sed si saliu eius pedem tangerit/ totū hoiez inficit et co-

rūpit. et quāvis tanta sic in salamandra vis ueni a quibusdam camen animalibus manditur loco abi. inter medios ignes vivit sola aſalium (vt dicit idem imo incendium igneū extinguit. et est genus salamandre cuius pellis est villosa et pilosa/ sicut pellis vituli marinū/ ex qua fuit aliquando cingulū ad usus regū qui post longā venustatem in igne pieci non eruntur/ sed post diuturnā inflammatiōē illesī et purgati quasi renouati ab ignibus extrahuntur. et ab illa pelle fuit lignina in lampadibus et lucernis/ que nullo incendio corrūpuntur quere supra in littera a. de anguīnū diversitate et innuenies ibi de hoc verme.

Sanguisuga est vernis aquanlis sic dicit eo quod sanguinem diligit atque suggit. potantibus insidatur cum illabitur faecibus vel ubi vspiam adhuc rit sanguinem haunit. et cum nimio crux maderit. et omittit quod haustus/ ut de nouo recentiorem suggat (vt dicit Isido. libro. xij.) Vermis est colore subnigra quibusdā virgulæ rubris distinctus/ corpore mollis/ oblongus et flexuoso/ os habet manguluz/ et in ore fistula cum qua sanguineus suggit. venenosus insidet. et ideo quando debet apponi membro causa medicinae/ primo debet inuolui in virtutis et in sale/ ut sic compellatur cuomere si quod forsitan hauerit venenosum in aqua tepida. et tempore calido anus membro se applicat ad suggestum.

Stellio nomen sumpsita colore. Est enim bestiola tergo depicta lucetibus gemitis in modū stellarum. quo dicit ouis. Aptumq; colori nomen habet varijs stellarum corpe guttis (vt dicit Ili. li. xij.) ubi subiungit. stellio autem adeo scorpionibus est craterius ut viso eo panzerē bis affiat et torporem (pli. libro viij.) dicit quod stellio maxime de rore vivit/ et quāvis sit aſal pulchritus et depictū multā tamē est venenosus quod ut dicunt pli. li. xix. c. ii. ex stellione pessimum fit medicamentū. nā cum fuerit mortuus in vino faciem eorum qui bibunt letigine abducit ob hoc eū in vino vnguento necant qui forme minudent meretriciam/ cuius remedium est ouis vstellum mel et vitrum. fel stellionis tritum in aqua mustelas diatur congregare. et est stellio genus lacerte reptile et quadrupes habens pedes latos et digitos sassos ad modum manus/ quod repit ad domos et muros rimas in quibus facit cauem suas. et mutat spoliū suum in nocte sicut serpens. ut dicit idem. et latitatē hyeme in cauem et babetae visus eius

In vere autem etiems de cavaem sentiens de
fectum visus mutat locum / et querit sibi locum
et cavaem ad orientem. et continue aperte oculos
contra solis ortum / donec in oculo desic-
etur humor et consumatur nebula que oculis
caliginem inducebat. Sup puerb. aut li. c. xxx.
inuict glo. et stellio est animal velocissimum et
tamen non pernatum. sed tam velociate per-
dum repit et scandit ad sublimitatem domo /
morum ac murorum.

Serpens est dictus / eo quod occultis
serpit accessibus. non gradit pul-
blice et aperte / sed squamaz missis
bus repit ocellis (ut dicit Isido. lib. vii.) de
cuius natura non psequeor. quod ibi supra in lit-
teris a. vbi agitur de angue omnia sunt pluri-
us erplanata. tamquam quasdam noctes. pprae-
tates et vulgaritas bie breuiter inserere non pos-
beit. Dicebat ioan. de sancto egidio de ser-
pente sic. formidare nudum. dicit enim quod insilit
in vestitu. spumam habet sibi venenosum quod saliu-
icium bovis venenum est serpenti. pugnat per ca-
pite in quo dicitur esse sedes cordis. carnem frigidam
babere dicitur. quod frigide est nature. pectoris venter
incedit. hoc dicitur quod rectus non gradinatur an-
nis sed singulis serpuit. se renouat. loca mucida
lingit. id est loca putrida. obumbrat. id est lo-
ca vnde rosa amat. respiciat oblique / quod laterali-
ter non directe. transfigit auleo et dente. fleent
in se / quod mortuosa est et non rectus. abscondit
lepra / quod comeditur ne talis infirmitas reue-
letur. non cessat vertere linguam. quod serpens sp-
mouet linguam ex vi veneni. elutur et patitur. diu-
enim sustinet famem. claudit suam auram ne audi-
at incantationem. vinoque venatur. sibilat anteque
mordeat. intermit omne quod mordeat. avis
hostis / quod flatu iteremit eas. iacula refumit / quod
venenum quod ejacit iterat et refumit.

Simia grece a suppressis naribus
est vocata. unde et simias dicimus
eo quod suppressis naribus sunt et fa-
cie feda rugis turpiter follicatus. alij dicunt
simias a similitudine rationis notatas / quod in
multis actibus bovis imitantur. sed hoc est falsum ut
dicit Isido. lib. vii. (et subdit) simie sunt
elementorum sagaces noua luna eructat media
et causa instauratur. quando bimbo duos fetus / fetu
que plus amat in brachio suo portat quem vero
numus diligunt bumenis gestat / quando sibi
stat necessitas fugiendi. Cum vero arctatur ab
insequente fetu brachio portatum proiecere
coquellitur / et alio qui bumenis insidet pressa /
tardior ad fugam redditur. et ideo avenatore fa-
cius et catus preuenientur. Simias autem quin-

que sunt genera. ut dicit idem. ex quibus circa
penicili caudas habent. simia. n. est cum cauda / quae
quidam dimidiam vocant. Sunt et aliae que ceno-
phale sunt dicte / quod facile canibus sunt similes
sed corpus habent simiarum. Sunt etiam spie-
ge villosae / comis et manibus prominentibus fa-
ciles ad feritatis obliuionem. Sunt et satiri fa-
cie ad modum grata et gesticulantibus moti-
bus inquieti. Sunt et callimices que toto pe-
ne aspecu a ceteris distant. nam in facie sunt pro-
ducta barba et lata cauda ut dicit Isi. Item di-
cit pli. li. viii. c. liii. ubi dicit simiarum genera si-
gure bovis sunt prima. caudis inter se distin-
guuntur. mira solertia visa singula facere nutri-
tur. vnde calcare se solent calcet et a venatori-
bus ex industria derelictis / et si facile capiuntur.
nam dum se volunt calceorum ligamentis
constringere / et calciamenta prout viderant a
venatoribus facere suis pedibus coaptare an-
teque possit se a calcorum vinculis expedire a ve-
natoribus sepissime capiuntur. Item pli. ibi
de simiarum erga fenni est maxima affectio. nam
mansueti et mansuetate intra domos catu-
los quos parvum osbui denostat / tractantes
gaudent et gratulantes et sibi applaudentes
cognoscunt (bucusque dicit pli.) dicit enim idem
libro codem. c. xlii. sunt in idia simie toto cor-
pore candentes quas in diei osci capiunt et ve-
niantur. De simia autem dicit auice. li. h. commun-
cat simia in forma cum homine / et in pilosita-
te cum lupo. et sunt aliquae simie prauorum mo-
tuum atque morum / et eorum dentes sunt sicut
dentes canum / et morsus maliciosus / et mari-
me illarum que habent caudas. Alii autem sunt vil-
lose antenus prius facies / et talium dentes sunt
sicut dentes bovis / et alia sunt sicut bovi / et oculos
subwos / et asperos / et acutos. et manus ipe-
ciores / et manus et pedes et digiti sicut bovi. et
poterat abulare superduos pedes / quod bimbo calcane-
um / et ei imitatur sicut bovi. et hec habet paucam
realitatem / prius boiem / et marie quadrupedia /
ut dicit aristoteles. In vulua autem assimilata mu-
lioni. et virga masculorum est sicut canis / et interi-
ora eius sunt sicut hominis (bucusque auice)
beccadem dicit aristoteles. lib. x. q. vbi dicit. sunt
realia communica in natura hominis qua-
drupedia. et simia tecum. vnde recitat omnia su-
predicata. Est itaque simia bestia monstruosa /
tamen hominis naturae representativa / discri-
pline susceptiva. vnde ad saltandum et variis
modis ludendum informatur. bestia siquidem
est indomita et maliciosa ex natura. sed ve-
nibus et carceris per violentiam edomata. ma-
co opprimi siue blocco / nec libere discurrere

¶ De animalibus

pmittit ut ei' isolentia reponat. cibis oib' vescitur et in iudicis delectatur. ppter qd' i boiu' capibus vermes querit quos inuenitos in os pycere n' dignatur. Sime ap. comes desiderat leo. qz eius esu' d' coalescere quando grauerit infirmatur. vt dicit I. t pli. que te supra de leone.

Sirena sirene vel sirenis dicitur monst' marinum qd' dulcedie sui canis trahent auras ad penitus unde d' a sirene quod est tracis. vt. d. bug. Gl. aut sup ysa. xiiij. g. dicit sirene sunt serpentes crastati et alati. alij aut dicunt q' sunt pisces marin' in specie muliebri. Papi. aut' dicit sirene sunt dracones magni volantes et crastati. vt qd' purat. ysto. aut. li. x. vbi agit de portentis dicit sic. sirenes tria dicuntur fuisse. ex parte virgines / et ex parte volantes vngulatas alas habentes. quaz una voce altera tibia/ tercia lira canebat. q' illecos nauigates sub sp' canthus ad naufragium perirabunt. sedm veritate autem meretrices fuerunt que trahentes / ad egestatem ducebant. hinc s' producere ad naufragium nauigates. Dicit aut' I. li. xij. in arabia sunt sirenes cu' alis que sirene vocantur que plus curunt q' equi. et dicuntur volare quoq' virus tam' est ut mox q' dolor senat. De sirena aut dicit p'biologus. sirena est monst' marinum ab yndiblico sursum habens formam virginis inferius figuram pisces. hec balua in repetitare gaudet. i' sireno aut dolet. hec dulcedie canis facit dormire nauigates/ quos aic' vident eosopitos ad nauem accedit / et quem poterit rape secu' dicit et pferes ipm ad locu' siccu'. p'io ipm secu' cor' te cogit/ quod si noluerit vel no poterit ipm p'mit et denorat eius carnes trahglutit. de tali / b' monst'ris legi' i' hystoria magni alexandri.

Scorpio ut dicit I. li. xij. est in terrenus b' i' cauda aculeu' amarum sie grece dictus. eo q' cauda f'iat. et armato vulnere venena diffudit. cuius p'p'ru' est ut palma manus n' feriae neq' ledat ut dicit idem. et d' scorpius a scorpio quod est dulce et p'lio pois quod est fingere. qz i' anteriori p' te bladicias fingit i' posteriori p'gut. et a scorione aut verme per similitudinem d' iubus aculeatus vel flagellu' virge nodosu'. It' scorpius d' signu' in celo. qz sole existente in illo signo prius frigoris aculeos tunc sentimus. vni oratus. ill' marina par' n' i' canticos frigora ledit. It' scorpius est sagitta venenata arcu' vel ro' mens excausa que d' ad hominem venient d' infigitur virus diffudit. vnde et nomine accepit. De oibus his dicit oratus. Scorpius est si-

gnu' vermisq' sagitta flagellu'. De scorpiobus aut dictr pli. li. xij. c. xxvi. scorpiones parunt vermiculos ouoz specie et perimur ipoz summa peste veneni sicut serpentes. q' tridu' valde ledit scorpius venenu'. et post lenta morte perimur nisi annus sibi occurrat. letali' ieu' percutit virgines/ q'z eas ferunt. similiter et feminas s'z no' ta' dico. viros aut maxime ledit matutino/ quado exeat de canemis priusq' ferient aliquem ieu' ieiunu' infundit venenu'. semper cauda parata est proculere/ nulloz mometo cessat a lesione si ei datur occasio ledendi. et oblitus quo ieu' et inflito ferunt et venenu' candidum eos infuderunt dicit. Apodeus auctor noue de scriptis scorpiionu' nocuoz genera p' colores. geminos habet quidam aculeos et iter hos sunt mares seviores et maxime tpe coctus. et bi sunt ceteris graciliores et longiores / omniu' autem venenu' in mendie magis enociu' quado solis ardoribus caduerint / vel calefacti fuerint. similiter quado sinu' habet quedam intermodia in ceuda. quado plura/ tanto peiora eoz sunt venenata. et aliquando sunt illa intermodia sensa aliquando septena. Tradit autem apolo dorus quodam in affrica habere penas et illi sunt valde nocu'. et bos quidam venenalis qui questus gratia colligunt diuersaq' terrar' venena/ illos alatos scorpios deferre in itali' sunt conati/ sed infra regionem italie vivere nullaten' poterat. vident in aliquando in itala s'z sunt immo' cui. In sitia percutit p'cos nigros qui cin' moriuntur si in aqua post ieu' se immerint bo' a scorpioidibus paucis/ cinis eoz potantur i' vi' no' remediu'. submersi etiam in oleo succurrunt periculo quod pungendo aiali induerunt. nullu' aial ledit scorpio caries sanguine. et surquidam scorpios qui parunt vndenos feni' quos mi' quado deuorare d'. sed unus qui magis est solers scadit super dunes m'is vbi turus resu' det a cauda et a mosu. hic genitor et interficit/ et fratrem cedat vltor extinxit. et hoc prouide fecit natura/ ne pestifera progenies nimiu' p'p'age' (busiq' pli. lib. xij.) Dicit aut aristote. li. viij. q' scorpios qui comedunt venenosa sunt peccatis venenata. et dracones quidam comedunt scorpiones/ et illi sunt pessimi. contra p'curam autem scorpiionu' multa sunt remedia ut p' supra li. v. de morbis et venenis.

So ut dicit I. la subigido est circa eo q' terra rostro subigit ppter abu'. terram enim sulcat et subuenit d' cibus pueniat ad radices. Pli. aut li. viij. c. li. dicit suillu' pecus circa vernu' equinoem et cap' his in anno/ et parit. quatuor nichil?

11 Liber XVIII

in vtero trahit. viginti filios qñq. pducit. sed educare nequit. et aliquando om̄s deuorat p̄ ter primū. illū magis diligit qui primo de vte ro exīt. quia ei magis ē naturalis. et ei semper primo primā māmillam porrigit (vt dicit pli uis solitus et arist. libro. vi.) Et autē ani mal imundum et gulosum aut de deuorās q̄ liber feridum et immūndum. balneum putat lutum. et reuoluendo se in loto et quiescendo impinguatur. ut dicit arist. li. viij. et impinguat̄ precipue in quiete. et septena pars abī sui mā situm pilos et in sanguinem et in consimilita. et cum parit crescat et corpus marcescat. quia nutrimentum transīt in lac unde eius filii nutritur. et quando habet iuuenes magie est fero citatis. et pugnat per eis contra lupū. Alias ei ppriates quere supra in littera. p. de porco et in littera. a. de apio.

Aurus est bos masculus nō castratus ut dicit Isi. et est grecū nomē sicut bos. Indicas autem taurus (ut dicit Isi. li. xij.) est color fulvus et velor p nictas. pilis in contraria versis. caput arcuſte eti fleribilitate qua vult tergi duricia. oē telū respuunt muniti feritare qui lub arbore sic al ligati omnē amittunt feritatem. et subito mansue scunt (ut dicit Isi. li. xvij.) quere supra de hinc in littera. f. Et animal superbū et cernicolum cuius maxima fortitudo est in collo et in corni bus ac cenuice. unde pli. li. xvij. c. xl. genero feras tauri p̄ in aspectu et in forma fronte. et i auribus fetosis ac in cornibus. et in p̄cītu di micatione preofferentibus cuius tota cōmīnatio in posibus pedibus stat. quibus in altum spengit arcuam et ex tali spersione singula riter inter animalia inardescit (ut dicit idem) Ansto. vero li. ij. Tauris haber epar rotundū simile epati bovis. et pascitur solus ante tēpus coitus et amoris. et tunc vaccis se associat. ut dicit idem li. viij. et tunc contra alios formidissime pugnat. Itē in codē. tauri ipinguant̄ ab herbis et grānis generantibus ventositatem ab extremitatibus pisap̄ et fabap̄ et būiusmodi. et si q̄ sanderit p̄z coriū et cū fistula sufflādo patiuit̄ a carne eleuant̄ et p̄ ei dederit ad māducādū ipinguabitur. et ipinguat̄ cū dulib̄ cibis. sicut cu sicibus et viuis passio. Item li. viij. tauri faciūt contrariū equis. quia nisi aqua fuerit frigida et pura non curant potare eam. Itē idē li. viij. ppter vpoes pugnant taui et qui vincit salit super feminā. et cum debilitas fuit per multitudinez coriū venit vice contra eum et pugnat. et qui tunc vincit salit super feminaz quasi gaudens de triumpbo. et tau

ti vtuntur coīti post annum et forte post octo mēnes. sicut et vacce. quere infra d. vacca. tauri autem quādiū non sunt castrati feroes sūt et superbi. sed ablatis testiculis effeminati reduntur et pigrī imbellēs penitus et mansueti crescunt tamen corpore et impinguescunt. et taratorum iugē mansuescunt. quere infra de vitulo castrato. Item in libro. xix. in fine dicitur q̄ tauri habent fortiores nervos et ligamenta idest lacertos q̄ boues quia i castratis oīa corporis membra emollescunt. et in corde tauri inuenitur sepe os sicut in corde ceni. Sunt autem quidam tauri agrestes. ut dicit pli. lib. viij. c. xij. Sunt inquit tauri atrocissimi silvestres ceteris maiores et velociores coloscului et oculis cenuleis. pilo in contrarium verso rectum ad aures extendentes. cornua mobilia habent que ad alterutrum in pugna mouent tergum habent durum ad modum silicis. ita q̄ vuinerari non possunt. feras omnes venantur. nec aliter possunt capi q̄ in foueis. capti semper feritate intereunt et pre indignatione moriuntur.

Ragelaphus est datus biroceruus. a dragos quod est biricus. et elephbos quod est cenuus. Et dicit Isido. libro iiij. tragelaphi a grecis sunt noīa ti. quidam sunt eadem specie. ut cenui. villo sos habent armos ut birici et mentum premis si birifitum barbis. De his autem dicit ani cen. libro. iiij. quedam agrestia animalia habent cornua rotuosa ut biroceruus q̄ tragelaphus dicitur. et pedes eius habent soleas. et corpus eius crescit ad quantitatem cenui. et sunt fortis valde et facies eorum declinant. et cornua eorum sunt sicut bimuli.

Talpa est quedam bestiola ad similitudinem muris. de qua d. Isido. li. xij. q̄ sit damnata cecitate penia in tenebris. Est enim absq̄ oculis. rostrum habet ad modum porci cum quo temaz fodit et humum egenit et radices sub terra comedit et corrodit. sole odit et fugit. nec diu potest vivere super terram. nigram habet pellenti villosam et mollem. crura breuissima et pedes latos et per digitos distinctos ad modum manus Arist. autem dicit de talpa sic mone animal generans simile habet oculos pr̄ter talpam que non habet oculos apparentes. sed si quis incident eorum subtiliter inuincit interior vestigia latentium oculorum. et putaverunt aliqui q̄ illud coriū rumpitur pre angustia quando incipit mori. et tunc incipita penit oculos in moriendo que eos dausos

De animalibus

babuit in vnuendo. Dicit ad hoc pli. libro .x.
e. xlii. liquidius audiū talpe obrute terra dē
so atq; surdo nature elemento. & si hominem
audiret loquentem fugit a remotis.

Aenus est melus animal scilicet ad
quantitatē vulpis cuius pellis
valde est hyspida & villosa. & di-
citur melota. ut dicit glo. super illud verbum
circuenunt in melotis rc. hebrei. xij. De hac be-
stia. s. de rato siue de melota. dicit pli. lib. viij
c. xxix. est & melis quedā solertia. quādo enī
eos canes insequātur/ anhelitū & flatū retinet
retinēdo curē extēdūt/ & sic mōsus canū & icē
hominū arcent. futurā preuidēt tēpestatē. & iō
sibi faciunt cauemas subterraneas diuersos
exitus cōmentes. vnde quādo flat ventus a
quilonaris obturant caudap. villositate itroī
tum aquilonarē & apertū tunc dimittunt au-
stralem & econuerso. In eisdez autē latibulis
sibi pudent in pastu contra byemē. & si qñq;
eis defeccerit cibus/eis. p. abanjo erit somnus
(ut dicit idem) Suntēni de generibus ania-
lium que in byeme se abscondunt & p magna
parte de somnōiūunt. ut supra de mure di-
ctum est. quere supra de mure. Est quedā spe-
ties rati (ut dicit phisologus) qui abscondit
cibos contra byemē & vna cum femina collig-
it & roponit. & veniente algore byemis timē
masculis ne cibis collecti nimis cito deficiant
feminā ab esu rep̄mit. & ipsam ad saturitatē
comedere non permitit/ que pacez simulans
& quasi rato masculo cedens / caueniam latē
ter exit. & per partem oppositam latibulum in
trans ignōrante masculo fauces aperit/ & diu
agggregatos cibos deuorat & consumit. Hec
bestia ut dicit idem. vulpem odit & cum eo di-
micare consuevit. sed videns vulpes & pro-
pter duriciem & eius villosam pelle ledere nō
poterit se victum simulans fugam petit. & dū
tatis predam querit vulpes eius latibulum
subintrans vrina & alijs immundicis rati cu-
biculum inficere consuevit. cuius fetorem ab-
borrens melus defecatum domicilium dere-
linquit. & aliam mansuiculam necessario si-
bi querit.

Tigris est bestia ad fugam velocis
summa ad modum sagitte. sicutum
persi sagittas vocant. ut dicit Isi-
dorus libro xij. est enim bestia varijs distin-
cta maculis virtute & velocitate mirabilis ex
cuius nomine fluuius tigris appellatur. co-
mē rapidissimus sit omnium fluuiorum. tigi-
des eius magna hircania gigni (hucusq; Isi-

do.) dicitur autem hic tigris buius tigridis p
bestia. s. p. fluuiōno hic tigris b' tigris. q̄ res su-
p̄a de fluminib⁹. De tigride autē dicit pli.
tigrides hircani vndiq; ferunt/ que sunt am-
malta tremende velocitatis/ & maxime cogno-
scitur dum capitur. rotis enim fetus qui semper
viscosus est ab insidiente venatore rapi-
tur. & i equo velociſſimo ſubito deducitur/ ac
vbi ſera ſpoliatis catulis vacuum cubile repe-
nit/ ferunt p̄cepſ odore ferentis catulos iue-
ſigans. venator autem audiens fremitum in-
sequēns abicit vnum catulum/ quem illa tol-
lit/ & ad ſuum latibulum moſu ducit/ quo re-
poſito in cubili/ concito curſu iterum redit. in-
terim raptoꝝ cum residuis nauem scandit/ & il-
la initata & fruſtrata fentate p̄ nullo ultra ſe-
vit (ut dicit plinius libro viij. c. xii.) masculus
autem de ſeu penitus non curat. vdicit idem
qui autem omnes catulos deferre cupit ſpe-
cula magna in iuñere derelinquit. que mater
inſequens in via inuenit in eis ſe inniens de
ſua imagine filios eſſe credil. circa autem ſuā
vmbram detenta/ & circa filiorum extractionē
de vno occupata dat raptorū ſpacuꝝ fugien-
di/ & ſic per vmbriam decipitur/ ne raptorem
p̄ catuloruꝝ liberatione vltenuſ p̄sequa-
tur.

Tinea ut dicit Isidorus eſt velli-
mentorum vermis dicta/ eo q̄ te-
neat & eo vſq; velliſbus inſideat
quousq; corrudit. & ex velliſ corrupione gi-
gnit. quādo. s. velliſ aliquādio in acre groſ-
ſo comprimitur. necyento perfunditur. & i pu-
ro aere libere nullatenus explicatur. Inſenſi-
biliter autem panni ſuperficiem conſumit. &
cum ſit ſenſibile animal in ſuā panni ſuſtan-
tiam ſe occultat. q̄ vir vñq; videt oculis ſe p̄-
mittit. amara & odorifera tineæ fugiunt. adve-
ſteſ ſe rasperas talibus de facili non accedunt.
di poſita in ciftulis velliſ ibi reponitas & li-
bos corrumpi a tineis non permittunt. ut di-
cir conſtan. Et autem quedam ſcabies capi-
tis que ppter ſuam tenacitatem & adherentiā
tinea eſt dicta. De qua quere ſupra lib. v. vbi
agitur de capitī infirmitate.

Gredones vocant greci lignoz
vermes/ eo q̄ terendo edant. ut
dicit Isi. li. xij. ex buuore autem
corrupto in arboab⁹ derelicto/ ſub coriſ-
bus arboꝝ & in medullis generantur. maxi-
me autem in arboab⁹ generantur/ quando
iportuno ipse arboꝝ reſecantur. vel plātāt

D 2

Liber XVIII

ut dicit idem. et hoc est in plenilunio potissimum quando humiditas que lunari virtute cum corporibus tunc abundat non digeritur propter eius superfluitatem non regitur a natura. et ideo necesse est ut talis superfluitas corrumatur ac in vermes et in putrefactum convertatur. que res supra effectu lune li. vi. teredo itaq; ligni veniculus est in substancia mollissimus. et ramo corrodit et consumit durissima ligna et subtiliorum puluerem quod posset luma una facere. quere infra de venicalo.

Testudo est animal sic dictum. eo quod tegmine teste sit operum. in camere modum. ut dicit Isidore. li. viii. et sunt quatuor genera. scilicet terrestres. maritimes. litoranei. et paludib; viventes et fluviales et reddit aliquod per eam est in credibile tardius ire nauigium testudinis pedem derum deferens. ut dicit Isidore. li. vii. De testudine autem quere supra in littera. l. de lima.

Tortuca inter testudines compatur et clauditur inter quas se recolligit quando ab aliquo molestatur. Est autem eius duplex species. scilicet fluialis et terrestris. fluialis autem tortuca mortifera est et venenosa. terrestris vero que habitat in domibus vel in silvis munda est et comedibilis. Est tamen horribilis in aspectu et deformis. ponit autem oua ut gallina sed pollidiora et minora. Est autem aial quadrupes babes pedes paruos sicut rana et caput paruum sicut serpens et testas duras diversis maculatae cames vero eius que habitat in nemoribus sunt medicinales et sunt virtutis resumptive. unde valent et hinc primitus et consumptus. De tortuca autem marina dicit aristoteles. li. viii. tortuca inquit marina comedit omnia et eius orificium est fortius os cuiuslibet aialis. quoniam si acceperit lapide in suo ore frangit eum. et exit ad ripas et pascitur herbis et cum revertitur intra aquam ascendet et natat ita quod desiccatur dorso superficies a sole quoniam illi non leue est in aqua profundus. Item libro. viii. animal babens squamam plumam aut corticem non habet vesicam propter paucitatem potius quia superfluitas potius transire in plumas et alia propter tortucas quoniam pulmo tortuce maxime est camulos. sanguineus si milis pulmoni vacce et pulmo tortuce silvestris est maior quod debet esse. quoniam corpus eius continetur in testa spissa. et propter hoc non dissoluitur nisi in carne tantum. et propter hoc fuit in tortuca vesica ut recuperet superfluitatem sicut vas et valde parua est. vesica enim est in omni-

bus animalibus habentibus pulmonem et quoniam et ideo sola tortaca inter animalia habentia duros cortices habet vesicam et renes

Vacca tauri est femina dicta quasi boanca (ut dicit Isidore. li. vii.) Est autem aial lascivus et luxuriosus. quod ut dicit aristoteles. li. vi. vacce post annum mouentur ad coitum et forte post octo menses et tempus impregnationis est per nouem menses. et partur ent in deaimo. et vacce coitis assimilantur manibus et efficiuntur silvestres ita quod non possunt eas dormare pastores. et desiderium vaccae manifestatur per tumorem vnguium et suos mugitus continuos quoniam vacce mugunt contra coitum et solunt super tauros et sequuntur ipsos et cum eis stant Item in eodem dicitur fine. dicunt boves quod tempus impregnationis earum est. et mensis. et si ante hoc tempus partur fetus non vivet. nec sine vnguile copulabuntur. et in maiori parte pariet annus et forte duos. et femine vivunt in maiori parte. xv. annis. et mares similiter. sed quoniam estranei efficiuntur fortiores et vivunt. xx. annis. et post partum habet lac bonum. ante autem partum habet et si habuerit nibil aut parum valeret. et cum primo coagulatur lac vacce efficitur sicut lapis. bocatur ei accedit eis miscetur aqua. vacca annis anno raro se miscet tauro nisi post annum. et quoniam vacce multotiens impregnantur et faciunt plures filios signum est. sed quod putant homines quod in hyeme multa pluvia erit. Item in grege vivunt et si a grege recesserint sepe perirent. quoniam bestias comeduntur. Item omnium animalium sunt voces sonores et grossiores in masculis exceptis vaccis que vocem habent masculis grossiore. Item ut dicit idem vacca cornua habet fortia et grossia et magis nodosa quam aspera. non tamen ita magna. sed si calciant possunt flecti in omnem partem. et quando infirmantur in pedibus est eis medicina si inter cornua oleo et pice et alijs medicamentibus inungantur. Item dicit idem quod vacce diligunt bibere aquam daram. turbidam virum aut non quod bibunt. et eis accedit podagra et ex hac infirmitate moriuntur. et signum est quando submittunt aures suas et non comeduntur ut dicit idem Vacca impinguata iugum abiicit cui est confusa minus pasta optime est subiecta. in simo propto faciens impinguescit. et quanto plus a labore ei parcitur. tanto tempus amplius et pigrescit. puer testo id est musca bovinus. caudas erigit et modo insaniens per capos circuit et discutit.

De animalibus

Xeca aliquando est agrestis. de qua dicit auctor. et etiam aristoteles. Est iuxta vacca in terra partus habens crines in collo sicut equi. et est corpus eius ad quam titatē cerni. unde a multis equicerus vocatur. et talis vacca caret cornibus et abit in mortuis et est siluebris et huiusmodi. sed sunt paria ad modum bimule et sicut curvata versus tergū sicut cornua capri et in corde eius inueniuntur sicut in corde cerni et camelii. et illud os quando iescitur et sanguis tintillando mouet cordis nervos. et est causa exercitatio et ad modum leticie et exultationis. unde ex tali tintillatio quasi subito se erigit caput mouet salit velocius et discutit. Item dicit aristoteles. viii. aialia inquit que non possunt habere iuua metta a cornibus habent iuuanteta alia a natura. sicut dedit velocitate cernis et agrestibus vaccis que cornua habent incurvata. et non possunt ppter magnitudinem defendere totum corpus. et ppter hoc dedit natura agresti vacce a iuand iuumentum. s. electione stercore quo erit canes qui ex vicino sibi nimium appropinquant. aliij etiam canes qui stercore a talium vacca inueniunt circa ipso odore se occupant quo usque imbellies bestie fugiant periculum et evadunt. De hoc quere supra in littera. b. de boue et de bubalo qui est bos agrestis.

Xutilus a viriore etatis est dicitur ut dicit aristoteles. vii. nam statim quando nascitur a virtute propria ad querenda matris ubera erigetur et lauatur. menses uberibus statim reficitur et lactatur. mense lingua ab oī i mādicia contracta et vetero absurgit et purgatur nascitur ei sicut et equo in fronte pulsula quedam nigra quam magi fore amoris assertur in certius bac pulsula nisi statim apertur et detruncat. nec cum admittitur ad ubera nisi predictū virus auferat et prescindat. Id est dicit aristoteles. de equa et de eius pullo. similiter auctor. quere supra in littera. e. de equa. Ut ille virus diligit et eius mugitus sequitur et cognoscitur. ubera que suggesta fronte existunt et sic uberior et lacus effusione a mense que lacte satiatus salit bilaris et discutit. saliendo autem a mense vestigium non discedit. Simile dicit aristoteles. li. viii. quod vituli castratur post unum annum et si non castrantur illo tempore erunt parvi. et est castrationis vitulorum secundum hunc modum. persistunt vituli in terra et sciditur cornu et exprimitur alias expellitur testiculi. et eriguntur eorum radices ad superius et eorum nervi. et ligatur siccatura quo usque exeat sanguis extra. et si accidit apostea crena huius testiculi abscessus et ponuntur cancrie super ap-

stema et sic loco sana. Et autem in manu quodam bestia habens similitudinem vituli. ppter quod vivus marinus non cupatur. bec part in terra more pecidi. canum more coit. nonque part plus quam duos educit matrem seu non ante sextu diez aliam non ante. et diez. ducit fetus ad mare. sed deinceps affluat facit eos ad natum. difficulter iter faciuntur capite ille. mugitur sicut vituli. ppter quod vivus non cupatur. voce et vultu populu saltat cum maria disciplina. nullum animale graviori somno perminuit. penitus quibus in mari vitulus humani vice pedum serpunt. pelles habent bis sutas et crinitas sicut vituli. quod deracete sensu equorum retinent. semper maris estu recedente in horre scat. deinde eius pinnule vi soniferam dicuntur se somnolosque provocat si supponatur capiti (buc usque pli. li. viii. c. xii).

Xesus est vocatus eo quod suo formatu quasi orsus. ut dicit Ihesus. lib. xij. non autem eos informes generaliter regnos. et quodam camen nasci quam in latendo membra componit unde est illud. Sutor mat lingua fetu quem puerit uisa et hoc bocini matritas partus facit. denique. xxx. die generat unde euicit quod capitata fecunditas informis procedit. Ursorum caput est in malidum. vis maria in brachiorum et in lumbis. vii interdum erecti inservit. ut dicit Ihesus. li. vii. in. c. de bestiis. vel de virus ab virginendo. quod fortiter virget ac strigit quem apprehendit. De virus dicit pli. li. viii. c. xxvii. virus non inquit continet in inicio hyemis. nec vulgari quadrum pedum more coeunt. sed ab obus cubatibus et operis recedunt deinde ab inuidet et intrat species separati in quo panunt. xxx. die et non plus res quod. sicut fetus caddunt et informis caro passim maior quod sunt mures sine oculis et sine pilo. vii gressus tamquam pimilient. hunc latendo paulatim figuratur nec vident voces quicquid ranque quod virus coeunt vel patientes. io mares quod draconis diebus latent. femine quaternis mensibus latibula sua edificant cum ramis et frondibus. et sunt penetrabilia imbribus. quod molli fronde secta primo. bi diebus bis septenis et graui somno operuntur ut nec vulneribus valeat excitari. tunc pingue sunt miro modo et sunt eius adipes apti propter puerorum capillorum. post hos dies resident ac post hunc fructu vivunt. fetus frigentes operantendo ad pectus souentur et cubant super eos sicut volvutes. Hunc autem est dictu quod credit theophrastus. s. virus canes tunc tristis coactas crescere si seruentur. nec inueniuntur aliquid tunc ibi in alio vestigium nisi modicum de humore. circa cor autem huius sanguinis duas guttas et nihil oino in reliquo corpore iunctum potuit.

D 3

¶ Liber XVIII

Vere procedunt / et nunc masculi sunt pinguis, cuius
rei causa est occulta; precipue cum nunc ipsi nec abo-
nentur sunt saginati per dies septem.
Ereutes autem specie quodam herba querunt
quae comeduntur, ut larent ventre quem nunc sunt co-
stituti. oculi eorum tunc hebetati, et iō tunc marie
expedit fauoris apud, ut vos vulneratum puerum
apud sanguinolando releveret grauedinem et dolorem.
caput hinc debile quod est fortissimum in leone, et iō
si virginem vi quicunque nuptie se precipit, collapsi su-
per arcu de facili morietur. cerebri ut dicunt
sunt venenosus, et iō eorum capita quod occiduntur in
spectaculis suburnuntur, ne gustates aliqui de ce-
rebro in ursinam rabie perturbantur. pugnat enim ursi
ros, et aures rapiunt ore ipsos pedibusque oib[us]
combus eorum suspiciunt pondere dejecti, et nunc mo-
niendo eos dilaniant et occiduntur, nec alicui a salu
festata solertia ad maleficia, sicut ursus (buc
usq[ue] pli. li. viii. c. xxxvij) De ursis autem dicitur an-
li. vi. ursus iurit comedere osa indifferenter, co-
medit, n. fructus qui ascendit arbores, et frangit
alucaria et comedit mel et infestat apes oculos
eius, et pugnatur ligum eius, et quodam fugiente
ipsum, et comedit cacos et formicas pro media
natura, et comedit canes pro eius magnitudine
diminuit, et pugnat cum cerus et porcis agrestibus et
cum canibus et cum canis, et pugnat eos, et vadit
erectus inter eos et tener manibus cornua eorum et
sepe vincit eos. Est autem aialis spartacus, iracundus
volens se vindicare de oib[us] quod est regum eius, et iō si
aliquem paucemque se invaserit, si alio cum tengerit, di-
mittit pinu[m] et statim iuadit scelerum, et si tertius statu[m]
eum lessent dimittit pinu[m] et scelerum, et mox tertiu[m] i[n]
surget, et qui capit pelvis ardenter aspectu excep-
tus, catenam colligat, ludere compellit, et per vbe-
ta domeshticat, aialis est et instabile et multum iisque
tum, vii tota die circuit spiritu ad quem viculus al-
ligat, pedes suos suggestus et labitur, et in corpore
co delectatur. Mero modo se scindere super arbo-
res usq[ue] ad altissimas ipsum arborum summitates
solent autem mellificare apes in arboribus, et ea
vis, quod fauoris deprehendens ursus per odorem aescen-
dit usq[ue] ad locum mellis et faciens ungulibus in
arbores apturam, et trahit mel et comedit, et ex eo
suetudine frequenter qui esurit ad locum reddit, quod
attendens venator circa arbores pedem sudet et
palos acutissimos undique circumfigit, an aptu-
ra vero malleum valde ponderosum cu[m] restat suspedit,
vit, venies itaque versus esunies, et mel extrahere
cupies per malleum impeditum, sed pede malleum a se per
iherat, sed rediit malleus usq[ue] ad aures turgit, sup
quo idignans fornus a se malleum ejicit quod ipse
veniosus reducis acius ipsum ferit et tam diu in malleum
sine malleum preedit sic quo usq[ue] ex frequenti itau-

caput quod hinc debile deficit, et cadens inferit
super palos propria stultitia se occidit. Iste mo-
do venandi ursos narrat theophrastus, et illus
eundem modum a venatoribus ursos in gemitu[n]a
nitas partibus intelleri.

v Ursus autem bestia est seussima, et ma-
tione quam caroli sunt rapuum nazilli
cura et de salute filiorum, iō eos diligenter labit
lactat, et nutrit, et circa eis nocentes sepe pro vi-
ribus se oppedit, impinguata a masculo se dimi-
nit, et ursus ad filiorum informationem vt tenus non
accedit (vt idem dicit) in tpe luxurie se abscondit
et videt amoris que embesat. Masculi autem
eis tunc ipsi peccat et voluptatis gratia eis istra pro
ipsa non accedit (vt dicit an. et pli. et auce) ut te
pli. li. c. lxxij. ursi inquit non labor potius ut be-
stie habentes seruos detestantur nec so[n]ebunt ut huius
testes continuos sicut ous et homines, sed aqua-
mosu vorant.

v Ulpes est dicitur qui voluptes, est in
volubilis pedibus et iniqui rectis
itineribus, ut tuosis astrachibus incedit, frau-
duleter aial insidijs decipiatur. Nam dicit non ha-
buerit escam mortuus se fingit, sicut aues descen-
detes quasi ad cadaver rapit et deuorat et trans-
glutinat (vt dicit Iste). Vulpes semper dauidat, nam
crura eius dextra breuiora sunt quam sinistra, pelle
hinc multum villosa, calida et pilosa, crudi et ma-
gnifica quam dum canis rapere putat detestas, et os pi-
lis replet et obrivat. Cetera tamen pro maioriibus
pugnat, et ipsis foveavina et sternore polli-
rit et defedat et siccide ipso non violentia sed dolo
et fraudulenta muphat, foucas et loca subterra-
nea ibitat et frequenter, aialis domestica plus
quam silvestris rapit et deuorat. Et ut dicitur an. li.
viii. cenus est amicus vulpis, et propter hoc pu-
gnat contra melum, i. contra razum et ipsum iuuat, natu-
rale est odium inter vulpeculam et melum siue tanum
quod sepe super vulpes dolo potius quam virtute
Est autem aialis vorax et gulosus, et iō generat filios
et eos sicut leo et lupus, t. d. an. li. vi. n. 33
ut dicit soli, i. oibus facientibus filios incomple-
tos etiam est gulositas, quod si expectaret natura usq[ue]
ad plenitatem suggreddo interficeret menses, et ideo
natura facit fetus nasci ante plenitatem ne nimis
expectando planam formacionem aviditate nimia
naturae iterum et menses suas, ut dicit idem aialis
siquidem est fendu et corruptu et loca reddit sterni-
lia et corrupta ubi morari continet siue ut vē-
trum et guttur albū et dentes et cauda et tergit
hinc rufū, ambulum hinc fendu et mosu aliquanti-
lū venenosus (vt. d. pli.) quādo enim sequuntur ca-
nes utrū crura recolligit caudā, et quādo videt
se non posse evadere in cauda yulosayinam

De animalibus

recollegit quā sup̄ canes ip̄m insequēs p̄ficit
et diffūdit. eius ferociē abhorrens canū multa
tudo aliquātū ei cedūt. domesticā et domi-
nū in necessitate se fūgit. s̄ noctū vel oporu-
nitate alia siluas petet. et quāris multū sit in
se versutus et maliciōsus. in multis n̄ ē vtilis
fīm ereratū medicē. vt. d. idē. li. xviii. c. viii.
adeps. n. eius et medulle multū dicunt̄ valere
contra nemorū cōtractionē sāguinis et diureti-
cus dī ec̄. vii multū valere credit ad lapidē in
vesica et renū fractionē. alias pōitib⁹ pli. vīr-
tute vulpiū magnop̄ opinōes. de q̄bus n̄ cu-
ro facere mētionē. dicit̄ q̄ si quis liguā vul-
pis habuerit i anulo vel i armilla talis n̄ pati-
et (vt dī fīm magos) caliginē oculorum.

Venēs ē aīal q̄d de camib⁹ sepe et
herbis nascit̄. sepe aut̄ de olenib⁹
p̄creat̄. aliquā ex sola bū op̄ corru-
ptōe. aliq̄n ex sexū p̄mitioe. vt p̄z i tortuas
et scorpīoibus / et lacerns (vt dicit̄ Iſi. li. vii.) dī
aut̄ vīmis q̄i vītes. vel q̄i vīes q̄ i mīltas p̄tes
se vīrit̄. vel q̄i vīrit̄. l. ad p̄tes oppositas se tra-
bit. nō. n. sicut serpētes squamap̄ nīsibus ver-
mis repit̄. sed i diversas p̄tes corpusculū suū
trahit. vt. d. Iſi. In veretamē de latebris ver-
mes exēit. et iō for̄sā vermes a vīmo exītu no-
mē sumūt. vt. d. idē. Sūt aut̄ vīmū mīltē dīcē
sicut dicit̄ idē. nā quidā sūt aquātī. et quidā
terrestres / et illorū quidam sūt in herbis et oleni-
bus ut enēce et p̄similes. quidā i arborib⁹ vīte
redones. et quidā i vestib⁹. vt tīneet̄. et quidā i
camib⁹ ut madōes. qui ex corrupta būidi-
tate i camib⁹ putridis generantur. qdā i aīa/
libus ut lubrii / et astrides i vīscētibus. si rōes
i nīsibus. pediculi et lēdes i capitib⁹ q̄ oīs
ex būorib⁹ corrūptis i aīaliū corpib⁹ itēn̄
vel exterius generat̄. Sūt et alij vermes tene-
lōgi et rotōdi. molles et lubrii / ac lubrii tene-
quos i terra vīnat̄ talpe / et quib⁹ p̄fices i aq̄s
capit̄nt̄. quādo hāmi talib⁹ vīmīb⁹ insecat̄
et. d. cōstā.) q̄ tales vīmes valēt̄ et rōa spasmū
et cōtractionē nētōp̄. valēt̄ et rōo mōsū serpēts
et i cōm̄ scorpīoīs. et iter vīmes quidā sūt qui oī/
no carēt pedib⁹ / vt colubrii et serpētes. et qui-
dā sūt qui multos babēt̄ pedes vt serpētēs
et quidā sūt valde pīnciosi et nature boīs iūni-
ci / vt serpētes et cerēti vīenōsi. et sūt quidā a-
nūlosi corpib⁹ q̄ nō babēt̄ nētōs nec ossa nec
spīnas / nec cartilagines / nec sāguinē. et oēs ta-
les si i oleo tīngūt̄ moriūn̄. i accō vīo reū-
nīscūt. vt. d. anf. et pli. et sūt qdā vermes q̄ ge-
nerat̄ et generat̄ et qdā q̄ generat̄ et nō generat̄
vt salamādre. et i talib⁹ nō ē serpētēs et multā
aīis modis vermes tam māiores q̄ mīnores

panantur.

Venniculus ē vīmis modicō a ver-
me diminutive dictus / quales so-
lēt̄ lignis et fructib⁹ iūenit̄. sicut
david. h. re. trīj. tēnētimo ligni vīniculo cō/
paratur / q̄ teredo vel trebala dī. q̄ cū sī natu-
ra mollis lignū dūnissimū p̄forat̄ / ino nībil ē
durius eo dū tāgit̄. nībil molli? dū tāgit̄. vt
d. glo. ibi. vīmis igit̄ p̄cipue terestris nascit̄
et būo et foliis / et fructib⁹ et lignis. fūita bye
me p̄cedit de vīscētib⁹ terē tpe vīmo. salsa ca-
uet et fugie. et aromatib⁹ et amans p̄dita nō
tāgit̄ vīstes. l. lineas nō rodit̄ sicut tīnea. lane-
am vīstē destruit̄ et cōsumit̄. et marie illas ve-
stes laneas p̄sumit̄ vīmis quāp̄ cāmes tēnīt̄
dens lupin⁹. nā lana ouis deuorate a lupis ti-
neas generat̄ et pediculos. vt. d. aristō. li. viij
et pli. li. vīlis et mollis vīniculus et rotōdi
subtilia et gracilia sūt ei⁹ etrēa et media gros-
sōia. occulte mōdet̄ arborē et cōsumit̄ plus
ore q̄ pedib⁹ se trahit̄. vīlis ē flexibilis et ex-
quis. in oībus vīmīb⁹ ē sensus tact⁹ et gust⁹
(vt. d. pli. li. vi. c. lxxi.) vīnde p̄cepto somni vī
strepīt̄ latēscit̄. iter sapores discernit̄. amara-
eni et falsa refugit̄ vermes et dulcia appetit̄
ac suffugit̄. vīnde dēnibus alij p̄dantur. alij vī
gibus et rostro ad necessitate rapiūt̄ alij acu-
mine excavat̄. alij suffugit̄ / lambūt̄ / sorbēt̄ / vo-
mīt̄. mādūt̄ nec mīoī ē varietas i pedū mīste-
rio vt rapiāt̄ / distrabāt̄ / p̄māt̄ / p̄ōderāt̄. temaz
fodere non cessant̄. vt. d. pli. ibidem. l. li. vi. c.
lxxi.

Vipera est genus serpētis vīeno-
si. s̄ qua dicit̄ (Iſi. li. vii.) vipera
est dīcta / eo q̄ vī panat̄. nā cū vē-
ter eius ad partū īgemuent̄ catuli nō expectā-
tes mātrā nature solutionē corosis ei⁹ late-
rib⁹ dī māmī īterit̄ et corrūpūt̄. dī aut̄
q̄ masculus suo ore īserto ī os vipere semē
expuat̄. illa autem et voluptate libidinis ī ra-
biem versa caput māris p̄sandit̄. itaq̄ fit̄
parens vīter̄ p̄ceat̄ masculus dum coit̄ fe-
mina dum parte / Et vipera fūnit̄ pastilli. qui
trosci tyriaci nōmīnantur / ex quib⁹ fit̄ tyri-
aca. idēst remedium contra vīenō. De vi-
penis dicit̄ Plinius lib. viij. c. xl.) vīpera so-
la īter serpētes ī terre cauenīs se abscon-
dit̄. alij autem omnes ī cauis saorūz aut̄ ar-
borū se occultant̄. famē sustinet̄ diutissime
in for̄ti byē īter tēre vīscēta se recolligit̄.
et prius euomito vīenō vīscēt̄ advenīs tempo-
ra ibi dormit̄. cum autem calore solis poū ter-
re apēnūnt̄ / vīpera exp̄gefacta egredit̄ur de
cauenīs / et quia vīlus eius ē longa mōra cō-

D 4

Liber XIX

tradit in tenebris caliginem. femiculi radicez
vel herbaz querit. et eius succo oculos limit be
betatos. et sic herbe gustu oculos acuit. utri
sū recuper quē amissit. Et aut̄ tyrus sp̄s vīpe
maxime venenositas. de quo dicit ans. li. viij
tyrus ē sicut et ſebea. i. coodillus later i bye
me. sed post expoliat coriū. qd̄ ē intra oculos
suos ita q̄ ille qui nō cognoscit hoc accidens
putat q̄ ille sit cœcus. Deinde auferit coriū capi
tis totaliter uno die et sua expoliatio est sicut
exitus est embrionis. et si crenouetur q̄n depo
nit ſenecit. Itē in eodem inuenitur in femice
tyrus quidā quē ſerp̄tes magni fugiunt. quā
uis sit parvus. et ſunt pilis ſup̄a totu corpori ſu
uz. et quādo mordet aliquid putrefacit oia q̄
ſunt in circuitu moſus ſtatiz et inuenit vnuſ
parvus tyrus in iudea. et moſus eius est ita
ſorbi q̄ nō inuenitur cōtra ihp̄ medicina. De
vīpera. n. dicit ambro. in exame. ouz ſerpen
tu nequiflum est genus vīpe. que cu cupidit
ate allupſerit coeudi murenuſe regit copulā
pgreditur ad litus aque ybi credit murenu
ſa laticare. ſibilo aut̄ euocat vīpera murenu
ſa et puocat ad apletū. que vocata ſtati adest
vīpera aut̄ vidēs eā ad copulā prep acā toniz
venenū ſuū enomit et ad aplenū murenuſe fe
ſparat. cōpletio vero cōcubitu vīpera venenū
quod enomerat et p̄ haunt et refumit. et ſic cuſ
veneno refūto reuerſit ad cauernā vīpa ifup
vi dicit pli. li. xxix. c. i. lapidē quēdaz deglunt
quod percipiētes ſynt vīperā caue aperniū et
lapidē assumūt et eo vnuſ cōtra venenū. Itē
ſibidē quē d̄raco vel aspis/ vulnerat caput vi
pere appositū vulnen ſanat. et ecōuerſo/ quez
vīpera pungit caro aspidis attrabendo vene
num vīpere ſanare conſuet.

¶ finit liber. viij.

¶ Incipit liber. viij.
¶ De coloribus et eorum proprietatibus.

Escriptis

proprietatibus reū
ſpiritualium et cor
poralium tam ſim /
pliū q̄ pmiſtaꝝ
put ad manus no /
ſtas peneſire po /
tuemur. nunc poſtre
mo de quibusdaz ac
cidentibus corporalium reꝝ ſub ſtantiam cō
comitantibus cooperante nobis diuina gra
est hic attendendum. primo de colore. ſeundo
de odore. tertio de ſapore. vltimo de liquore.
Color est dictus ut dicit Iſi. li. viij. eo q̄ co
lore ignis vel claritate ſolis est perfectus. vel
color a colando est dictus. eo q̄ colantur co
lores ad hocꝝ ſuū ſubtilitatis ſint et intime
punitatis. Colores aut̄ aut nascuntur aut ſunt.
De his quere inſta in fine de coloribus. Et
autem color ſcōm aristo. in libro de ſenſu et ſe
ſato. extremitas perſpicui in corpore detem
nato. est enim color ſicut in ſubieco in rei co
poralis viſibilis ſuperficie terminata. Emen
mus tres colorum differentias quas color re
cipit ex natura migrationis elementorum. et do
minio in corpore compoſito. unde dicit q̄ co
lor mixto perſpicuo et dyaphono per actualē
vnionem luas radiantis / ſuper ipsum ter
minabile et perſpicui corporis ſuperficiem viſ
ſu representatur. et pppter hoc dicit aristote. i
ij. de anima. q̄ color est motiuſ vel immuta
tiuſ viſus ſcōm actum lucidi nam lux ē ac
et perfeccio lucidi ſeu perſpicui. naturam enī
coloris in corpore mixto ex aliquo elementū
dominio essentialiter exiſtentis. pducit lux ad
actum immutationis viſus. quāuio enim co
lo: naturaliter et essentialiter ſit in mixto. non
tamen babet potentiam manifestandi ſe nifi
per lucem ſuper ipſius ſuperficiem actualiter
radiantem. unde color ad ſu manifestacionē
ſemper indiget luce ſed non econuero. q̄ lu
ce ad ſu manifestacionem non indiget color. ſi
cut color: indiget luce actualiter exiſtente ut lu
ce mediante coloris qualitas viſus organo i
pamalatur. et ideo posuerunt aliqui q̄ ratio viſ
ſibilis radicaliter et formaliter ē in luce. quia
ipſa ſublate rei colorate qualitas viſui nō ap
paret. babet autem color actualē elementam
in tenebris. ut dicit comen. in. ij. li. de anima
de immutatione viſus et coloris. Non. n. cāt